

کتاب ترجمه تفسیر قصص رسول الله صلی الله علیه و آله

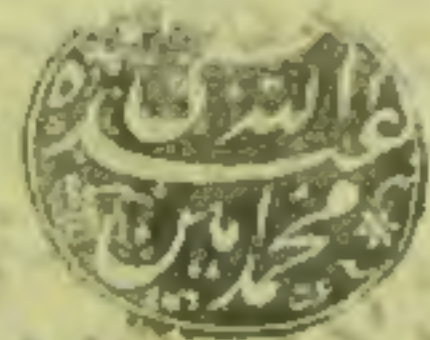
کتاب

۹۰

الملك لله دخل في حفظه
الحاجي تيسر اغناء دار السعيا
السنة ۱۳۰۲
و ما بتو الف

بسم الله الرحمن الرحيم
هذه نسخة الجليل والمجد الجليل من وقف حضرت مولانا صاحب الحجاز الجليل
ساحب ذيل الجود والاحسان منور مصابيح المعاصد بانوار الفنا
مفتوح معاقلة المصداق الكفاية جامع محاسن العلم والعمل جازم جامع البر
الاحسن الاوسواناء والاسعاد والنجاة الشريفة والحمد لله رب العالمين
من هو على كل شئ قدير
محمد امين المصطفى و ما بتو الف
عنه

۳۴۷

Saleymaniya li Kuldoharun

Kromi | Haci Beşir Ağa

Yeni April ۱۳۰۲

Det Kayit

347

بسم الله الرحمن الرحيم
 حمد لا بعد ولا يحصى وشكر لا يفي منها اول علم
 وحكيم اولان خدای ذوالعطایه که قصوص قلوب
 ارباب حصوصی نقوش حکمت و زینت و زیور معرفت
 مرتب و مجلی قلوب صفای صحایف وجود لرزدن
 افکار دنیا و زنگار ماسوایی مصقل تجلی احدیت
 ایلد سلوب جام جهان نمای ذالترین مراتب صور
 مخدیان حقایق اسما و صفات قدسی و مخف تجلیات
 جهان افرین و تسلیم ذاتیات حضرت رب العالمین
 اول سید المرسلین و سید الاولین و الاخرین
 حضرت زینب که روضه رضیه سعادت قرین و مرقد
 سنیه لطافت نسیم لری اود زنده فی کل اوقات
 و حیات و اصل و قرین اولسونکه فضل جلالی
 نفس معنای **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ**

نصیحه نریتن اولوب خاتم کالری فوای **وَلَئِنْ سَأَلْتَهُ**
وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ عنوانله معنوی اولمشد ربیت پرورده
 فلک بندی در کف وجود نام محمد ربندی نفس ان نکی
 نفس نکی احدیت و نکی نفس واحدیت و خاتم جمیع نبی
 اوله و غنیه بونکه غرا و علوت و اساطیر رعنا کفایت
 ایدر که دهان کوه نشان و دندان در نشان لری سکه
 سکه اولوب میان پر میانشه بحر سینه اولمشد **وَلَئِنْ سَأَلْتَهُ**
 چو خاتم بود جمع انبیاء از ان بر سینه بسته سنگ خار
 چو بودش زیر خاتم هر دو عالم زدنش سنگ بردن چو
 و عقل کل و نفس نفس کل وجود لرزه نص ارقام و حروف
 کائنات خاتم حقیقت لرزه محض اولد و غی و اسطه
 سبله جمیع ملوک اراک علیین و ساکنان آسمان و زمین
 اول حضرتک وجود پر جود لرزدن سائیلین اولمشد در
 ای خاتم کمال ترا عقل کل نکی و سده جناب تو
 صد سده نازنین و صد هزار صلوات اجابت قرین
 و بی شمار دعا و ثنای تحسین و افرین اول حضرتک اصفا
 کرب و وال و اولاد مهترین و بهتر نیلری و زرینه هر خط
 مبلغ و مهدی اولسونکه هر بری دین مبین و سر مبین
 کال عرفان و یقین ایلد پلست و ارفقای شومین و سلب
 اولمشد در **اللهم صلی علی محمد و علی آل محمد فی کل**
اوقات و حین و علی سائر الانبیاء و الی سلیم

والاولياء الكملين والمؤمنين الصالحين برحمته ارحم
 الراحمين **باب** بوعلي وغيل وغبور وذيبل اغني
 شيخ اسمعيل المولوي لا نفرد في كشف الله له اسرار الصور
 والمعنوي زمانه اولون طالبان طريق ايقان وسابران
 رحيق عرفان اولان احوالك محبت ونبوت اول سلطان
 زمزم عارفان وجملة واصول واملون قطب المحققين
 وشيخ الموحدين اغني يحي الملة والدين ابو عبد الله محمد
 بن علي العربي الطائي الحائلي الاندلسي رضي الله عنه
 واحياه وجعل اعلى الدرجات منواه خضر لرونك كلمات سعاد
 حيات مضاهات لرونه طالب ومايل كوردم لكن الكثر في استخراج
 الفاظ وتراكيب عريده راجل اوله قلري سبيله بولذنه
 نائل اصل اوله محبوب بود ولندن بي بجرم وبي حاصل
 فالمستلويدي واول خضر ك اغصن تصنيفاتك واجمل
 نابغاتك بري نفس فصوص دركه مطمح نظر ارباب
 خصوص ومطرح بصرا صاحب فصوص درج قل لا لفاظ
 والعبارات كثره معاني ووفرة اشارات دلالتك واردر
 خطاب بر كتاب مستطاب دركه كجباي معاني سي قلب نافعه
 درجه كاله ربيده وعين الحيات الفاظ ومباني سي تسكا
 حجاب وكثره زلال وصالي حبيده قلور • ولو نظروا منها
 نرى قلوبهم • لعادته اليه الروح وانتفى الجسم •
 ظروفي خورق فقه الوفا سرار منبرج وسواد مداد نزع خورق

برهان

الفوار منبرج در كواكب اسرار حقايقه مزين بر اسمان وشفا
 دقايق رفايقه معنوي بروستانه رسالك مسالك فريد
 اولنم ارايك وحدت و مدارك زلفند وراغب زغايب
 معرفت و طالب مطالب اسرار هويت اولنم صواع اذكار
 ولواع فكرت وجوامع انار وقوام غوندر • كمال اسرار الحقيقة
 كاسف • رفيع لاستار الطريقة رافع • كتاب كرم بوضع
 الحيا لاهل • وسنه ارباب الفوايد دافع • له الشرح لا على
 وفي قصر لفظه • جوارها عين البقيع منابع • فتيانه
 للهي كالصبح صادق • وبرهانه في الصدق كالسيف
 قاطع • بس الى هذه الايام بوكتاب بلوغت نظام وكر
 انجلك شرحه عبد الرحمن جاي دن غيري بر كسه نك
 اقتدای سمو عم اولاد جاما او خضر ك شرح في الفاظ
 عربي وعبارة فارسي بيله اختلاط وامتزاج ابله وكي اجل
 اكثر طالبه استنباط واستخراج عسر وصعوبته حالي
 دكلدر پس و ذليل و قليل البضاعة عبارة تركيد بو
 اسلوب جديد او زده شرح و بيان انگي و او پسنديد
 كوردم تا طالبان ايقان و راغبان علم و عرفان اولنم
 قرآن و مطالعة سي سهل و اسان اوله و بولكه زنده الفهم
 في نفس الفصوص بكملة نام و شان و پردم و بوبر نقصانك
 بوكار و ساند مرادي علم و عرفان ابله عنوان بولوب سار الله
 بالبيان اولن دكلدر بلكه بود سبيله ابله طالبان و مستر

سدانك

خبر و عاينه مزار اولوب دخی سک سار جان و سبط تحب
 و معقدان و کاملونه دخول ظفر بولقد ریس ارباب دوز
 و جنان و اصحاب علوم و عرفان اولن صاحب دولوردن
 مره و مسولدر که ستم عیب بنیلکند کدران اولوب بو
 بر معایه دین عیب پوس ایلد نکران اولدر کلام مشهوره که
 لكل جواد کبوة • و لكل صام نبوة • و لكل عالم صفوة • من وصف
 فرسان حقیقه حکم • تابع زبان کسیدن ابد هوسم • اعود بالله
 من طعن الطاعنين و تنقیص الجاهلین و سوء اوهام المتو
 و افادیل المنکرین المعاندين ربنا افق بیننا و بین قومنا
 بالحق و انت خير الفاحین قال سلطان الواصلین
 و برهان کاملین **فصل حکمة الهیة فی کلمة ادمیة**
 فصل برشتک خلوصه و زبد سنده در دخی شول بوزن
 فاسنده در که صاحبک نامی انده مکتوب اوله و ایکی کلمک
 متفق و مجمعه فصل در هرک مفصله نص در حکمت خلاق
 اسبابه و اوصاف و لوازمه علی بی علیه عالم اولقدر و مقتضا
 علی فلقدره الهیة شول مرتبه جامع نیک اسمیدر که اول مرتبه
 جیع اسماء صفاتی حاوی و جامع اولد و بو کتاب هر موضوعه
 کلمه ذکر اولقدر مراد اول پیغمبرک رو حیدر نهیم بو نصک
 اخذند حضرت شیخ بوهره • و نص کل حکمة الکلمة المنسوبة
 الیه • یعنی هر حکمتک محل نفوسی و نبینک رو حیدر که
 حکمتانک کلمه در حقه نسبت اولقدر و احوال انبیایه

که هر پیغمبر نسبت شد

کلام تعبیری بوجهند ندر که حروف نفس حمانه دن
 هر نبی بر هیئت اجتماعیه حریفه کی در انکون جمع کاینات
 موجودانه دخی کلمات الله اطلاق ایلدر نهیم بو
 معنایه اشارت وارد که حق جل و علو بیورره • قل لو کان البحر
 مداد الکلمات لرئی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات لرئی
 و کلمات لفظیه انسانیة ایلدر احوال انبیاء و اولیاء و جمیع
 اشیانک مابینده وجد مشابهت بود که بواعیا موجودان
 جیما نفس حمانه دن عبارتدر و مسایحک نفس حمانی
 دید کوری اولد که نفس تنفیس دن مأخوذ در تنفیس
 باطنده ظاهر ارسال هوای حار ایلد و بایر دهوا باره
 قلمدر لتروح الوجود عن الكرب زیرا تنفیس اولن
 کسه تنفیس اتمز الادفعه الکربیس مساج بو موجودانه تنفس
 رحمانی دیلر جمیع اسماء اشیانیه بطورند ظاهر و خورج
 انکی طلب ایلد و کی مشابهت نهیم نفس خارج برور ایلد
 خورج در ظهور ایلد که اول نفس انسانیة واقف اولن
 تعینانه کلمات تعبیر اولنور کذلک نفس حمانیه واقف اولن
 تعینانه و اعیان موجودانه دخی کلمات اطلاق اولنور و کلمات
 لفظیه معانی عقلیه و در نه دلائل ایلد و کی کیم اعیان
 موجودان دخی موجودند و اسماء صفات بحسب ذات و مرتبه
 دلائل ایلد و بو موجودانه کلمات تعبیر اولفسند و جدر افرودر
 جیع اعیان موجودان کلمه کن دن حاصل اولفسند پس

موجودات کلمات اطلاق بود تقدیر سبب استیسی مستببه
 اطلاق قبیلند اولی پس انبیاء اولیا کلمات کاینانند
 اسرف کلمات و الطف موجودان اولی در غی اجله حضرت پیغمبر
 اندر کلمه تعبیر پیغمبر ی نبی الله کم حضرت حق قرآن حضرت علیه
 حقند. و کلمه الفاها الی مریم پیغمبر ی و بر حلاله دخی
 و پیشتر بکلمه فیه پیغمبر ی و حکمت الهیه بک کلمه اد میته
 تخصیص اولی نفسی بود هر قدر که ادم خلقت ایچون خلوق اولی
 و مرتبه ادم عالمه اولی جمیع مراتبی جامع در جمیع اسماء
 و صفاتک ظهور نه قابل در و ادم در غیره بواسطه اولی و قابلیت
 میسر در کلام پس ادم اینینه مرتبه الهیه و محل ظهور جمیع اسماء
 ربانیه اولی و غی ایچون حکمت الهیه اکانسبت اولی **بیت**
 ادی چیست برزج جامع. صورت خلق و حق در واقع.
 متصل با ذاتی جبروت. مستقل بر حقایق ملکوت. صورت
 نیک و بد نوشته درو. سیرت دیو و دسرسنه درو. پس
 نفس حکمت مبتدای محمد در تک خبری اولی رای هذا نفس حکمت
 تقدیرند اگر قصد در خلوصه معنایی اولی و سه تقدیر معنا
 الهیه منسوب با اولی حکمت زبد سیدی بک اولی و اگر محل
 نفس را اولی نور سه علوم و معارفه منتفی اولی بنینک قلبی
 دیک اولی پس تقدیر کلام بود اولی که مرتبه الهیه متعلقه
 اولی علوم حکمت خلوصه سی و یلخود علی تحقیق و ظاهر
 کلمه اد میته قال اعلم ان الاسماء الالهیه الحسیم یعنی

و الله الاسماء الحسیم کلامتک ماصد فی اولی حقا کلماتی که
 طفسان طهوز و یا خود بیک بر اسم در اما اسماء خبریته سی غیر
 محصوره در زیر اسماء خبریته در حقایق ممکنان اولی
 تعینات الهیه در بواسطه غیر متناهی در پس اسماء جزئیات نهایت
 بود در طلب بند و الهی وجود العالم بواسطه اسماء الهیه اقتضا و
 طلب ایند بند و الهی عالمک وجود فی اکثر و حافی اولی و اگر
 جسمانی اولی و سکون نام کم کند و انوار مکنون و اسرار مخزون لرند
 نظر داینه اولی هر بری خاصه و جهان را بای کاینانند
 مشاهده قلند او تری الله کم بود حدیث قدسی بود معنای
 دلالت ایند که جناب عزت حضرت داوود خطا بای پیغمبر
 باد او و دکنش کرا حقیقا فاحصیت ان اعرف خلقت الخلق
 لا عرف و اقتضا و طلب اسماء الهیه در اسناد او لمسته سبب
 بود که اسماء صفات مقیده اولی ذات دیو و نفس ذات من
 حیث اطلاقها نسبت حکمت و وصف و رسم و نسبت اقتضا
 بری در زیر ابوجهل تعین و تقید اقتضا ایند **بیت** مصدر عقل
 هستی مطلق باشند. عالم اسم و فعل مستی باشند. چون
 هیچ مثال عالی از مصدر نیست. پس هر چه نظر کنی در حق باشند
 و تمام اسماء الهیه هر بری کند و خواص و آثارین و جلال و کمال
 را با و مظاهر عالمه کور یک را ایلد بر سه فاعل و جلاله العالم
 جسدا مسوی پس الله تعالی بود عالمی ایجاد ایلدی روحه قابل
 و مستعد اولی بر جسده محند و مسوی بلور در کبی

و بر اثر غریب خلق کبی و حکم الهیه و سنت ربانیه نیک شایسته نذر که
 بر فراز استواید و بر صورت قابی تعدیل قلدی لا انا فخر
 انک کله تکمیل قلدی. و جعل روح آدم. پس الله تبارک
 و تعالی عالمی روح مستعدا و لمس بر جسد کیه قلدی
 اول عالم روحی آدم قلدی وانی روح عالمی مقصود
 و مطلوب و نتیجی ایلدی. و اعنی بادم وجود العالم الانسانی
 یعنی سعادت هان حضرت ابوالسرم مخصوص کلدی بلکه
 بن حقیقت انسانی بی مراد ایلرم که جمیع کلا تله متصفه
 پس هر کم بو حقیقت کاملیه و اصل اوله آدم و روح عالم اوله
 ندانم بحقیقت که در جهان بچمانی. جهان و هر چه درو
هست صورتند و توجانی. و علمه لاسماء کلمات. والله تعالی
 تعلیم ایلدی بادم یعنی انسان کامله اسمانک کلی سن بالذوق
 و الوجدان وانی منظر اسماء الهیه و جامع نسب ربی قلدی
 پس واجب الوجود در برتد و حی در حیاته و عالمی بعلم و مرید
 بارانده و قادر بر قدرت و سمیع و بصیر در بصیر
 و حکما قس سایر الاوصاف **بیت** یک صفت نیست از صفات
 خدا. که نذر ذان تو بود پیدا. هم علمی هم سمیع و بصیر.
 شکم مرید و حی و تدبیر. همچنین از حقایق عالم. هر شی در
 وجود تو مدغم. و انقاس نفیست حضرت سلطان ولد خیرین
 بیور لوجه ادبی راحی تعالی افرید قابلیت اشعاده که اورا
 بشناسد از هر صفت بی پایان خود اندک اندک در او تعبیه

پس

فرمود تا ازین اندکان بسیار و بی شمار را تواند فهم کرد چنانکه
 از سببه کندم انبار را و از کوزه اب جوین را بینان داد تا معلوم
 شود که چه صراست و همچنین بینایی و سنوایی و دانیایی و توانایی
 الی الا نهائیه. خلق راحی چو ساخت در ظلمت. نورشان
 ریخت بر سر از رحمت. اندر ایشان نهاد کوهها. از صفات
 قدیم و علم و سما. تا تو در خود صفات او بینی. و ز صفاتش
 ذات او بینی. همو عطار کوزهر انبار. اورا در دکان و در
 بازار. اندکی در دانه بسیار او. هدر نماند و بیکبار او.
 هست دکان حق بن انسان. اندر نفس صفات الرحمن.
 پس تو در تبیین صفات خدا. که چه اندک بود بدان ز صفا
 که چه سانش این صفات منیر. سیوکی از قلیل سری کثیر.
 حاصل ای عزیز انسان کامل روی زمین طیفه حق و در
 وجود مطلقه و اکاهی اسماء حسیه و حقایق علیانی انکون اعلم
 و عطا ایلد بلکه اول روح عالم و عالم اکا جسد کبی در فان الروح
 هو مدبر البدن عافیه من القوى پس تحقیق فاروح مدبر بدنند
 اندک اولی قوتلر سبه بیلد و متصرف و حاکم در اندک و کذاک یعنی
 انسانک قوای روحانیه و جسمانیه سی کبی در الاسماء للانسان
 الكامل بمنزله القوى یعنی اسماء الهیه انسان کامله مذکور قوای
 روحانیه و جسمانیه منزله سنده در نته کم روح انسانی قوای روحانی
 و جسمانی سبه بیلد کای شاء مدبر بدن و مصرفا اعضا و جوارح
 تن در کنک انسان کامل دخی بو عالمی بواسطه الاسماء الالهیه

كيف بشايد بره متصرف در زیر احقاق و اعیان عالم
اگر عایا و اول جلیه خلیفه و پادشاه کبی در شرقی انوار
الهی و بروق اسرار نامتناهی و لا انکر وجود نه طالع و لا
اولب انکر در سایر عوالم منعکس و لور **شیر** چو خدا
اندر نیاید در عیان • نایب حقیق این پیغمبران • فی غلط
گفتم که نایب بامثوب • کرد پنداری بچشم اید نه خوب • فی دور
باشد تا تو ای صورت پرست • پیش از یک کس که صورت
پرست • و لهذا یعنی عالم جسد و حقیقت انسانیه انک
رونی منزله سنده • اولاد و غنده او تری • يقال في العالم
انه الانسان الكبير • عالم حقیقه و نیلور تحقیقاو عالم انسا
کبیر در صورتا و انسان صغیر در معنا و ادم انسان کبیر در
معنا و انسان صغیر در صورتا پس هر که نشخ عالمه
مفصل بوجود اید و وجود ادمه مجله و مودع و موضوع
نیکم حضرت مولا نابور **لرم** چیست اندر خم که اندر خم
نیست • چیست اندر خانه کان در شهر نیست • این جهان
خم است دل چون بویاب • این جهان خانه است دل شهر **عجایب**
ولكن بوجود الانسان فيه یعنی عالمه انسان کبیر قوی
صحیح اولد لکن انسان کامل اول عالمه وجودی
سببیل که انسان کبیر تعبیری صحیح اولد زیر ایلو کوز
جسد انسان اولد الارض • و کان الانسان مختص بالحضرة
الالهية • و انسان کامل بر کتاب مختصه نسخه متنی است

ام الکتاب

ام الکتاب که اول عبارت در حضرت احدیه جمعیت الهیه
ده و مرتبه الهیه جلله اسماء فعلیه و جوینیه جامع و جمیع ربوبیه
شامل بر مرتبه در الحی انسان بو جلدن بر نسخه در که انجوبه
عرصه ملکوت و مجموعه حقایق و معانی جبر و تندر و عجا
و غرایب صنایع و بدایع الهیه فی جامع بر کتاب و خروصه
عوالم روحانی و جسمانی و سماوات و ارضی و دنیوی
و اخروی حاوی بر شهر عجا **بدر** **بدر** سیر وجود
بلطافت رسید • دور کائنات مخلوق رسید • کسور
اسماء الهی گرفت • ملک نامتناهی گرفت • اینده شد
بر او جسم کس • چون نظر انداخته خدا دید بس •
ولذلك يعني انسان کامل حضرت الهیه فی شامل بر کتاب
مختصه اولد و عجوبه حصه بالصورة حق تعالی صورت الهیه
اکا مخصوص بالذکر قلدی اگر چه عالم دخی علی صورت
الالهیه مخلوقه لکن انسان مقصود بالذات را چون
صورت الهیه فی اکا تخصیص اید و بیسی اسانند بیبوره
فقال ان الله خلق ادم علي صورة وفي رواية اخري علي
صورة الرحمن پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم
دید یلر که تحقیقا حق تعالی خلق ابدی ادمی کند و صورتی
اوزده لکن بعضی شاعر صورت ده کی صبرک ادمه اید
اوله بی احتمال دخی بر مسر پس فعالذک الاحقال
روایه اخای براد بیور یلر و اللهک صورت نه را اسماء

وصفاتی در واسما و صفاته صورت اطلاق بر تو قریب بود که
 نه کم انسان صورت بد ظاهر و پیدا اولد غی کبی جناب حق
 دخی اسما و صفات ظاهر و هویدا اولد بر سر تقدیر معنا
 الله تعالی ادعی اسما و صفاتی او رزده خلق ابدی و یک
 اولور و جعل الله العین المقصودة من العالم حق تعالی
 انسان کاملی ایجاد عالمی عین مقصود و غرض اصلی
 جمیع موجود قلدی کالنفس الناطقة من الشخص الإنسانی
 نه کم تشویبه جسد شخص انسانی و تبدیل مزاج جسمانی
 ملاکلی و مقصود اصلی نور ربانی و بر تو سیمانی اولن
 نفس ناطقة در کدک تشویبه فوالب تحینات و تبدیل
 اجساد کاینات و ممکنات در کمال الصفا اولن انسان در
 نه کم حضرت مولانا بوریه **بیت** ظاهران شاخ اصل سوره
 است باطنی هر شمس شاخ هست که بنودی میل و امید
 غر کی شاندی باغبان بنج شجر پس بمعنی ان شجر از بیوم
 زاد که بصورت از شجر بودش و زاد لهر این فرود است ان
 ذو قنوه رزقنی الاخره و السابقوه و لهذا یفنی ایجاد
 عالمی در انسان کامل اولد بخون نه کم تشویبه جسد
 انسانند در نفس ناطقة سی اولد غی کبی **بیت** مخرب الدنیا بواله
 اول انسان کاملک داره بناده زوالی بسبیل دنیا خراب
 اولور نه کم جسدک عند زوال الروح خرابی و فانی می گردد
 زیر اخی تعالی بو عالم انسان کامل واسطه سبیل تجلی ابدی

پس حق وجود عالم سبب و قیام اولن واسطه اخره منتقل
 و مرخل اولسه و تنتقل العارف الی الاخره لاجله دنیا کمال
 دخی انک زوالی و انتقالی اجلی چون احریت جانبیه انتقال
 ابدی کا ذکر السیف فی کتابه المستفی بالقسم الالهی بالاسم الربانی
 الانزلی الدنیا باقیه مادام هذا الانسان فیها و الکائنات
 ینکون و السفرات ینسحق فاذا انتقل الی الدنیا الاخره ما رالسواء
 مور و سائر الجبال سیرا و دکت الارض و کما و انتشرت
 الکواکب و کورت الشمس و قامت العارف فی الاخره بعدد سوره
 بعد انتقال من الدنیا الی الاخره خزینه دار عالم اخرون اولور
 اصل اخره فیض رسان اولور کافی الدنیا فر اول بالفضد
 لیست انسان کامل اولد مقصوده زیر ایجاد عالمی عین مقصود
 و علت غاییه اولدر پس علت غاییه یک سانی مرتبه علم و اله
 مقصدی و وجوده موخر در کما اشار الیه بقوله و الاخر
 بالایجاد و اول انسان متاخر در سلسله وجوده ماعد استند
 در اول وجود عینی که موجود اولن عالم اعلی در کد عقل اول
 دیکر بیدار اند بضمک عقول عشر اند بضمک نفوس فلکیات
 اند بضمک عرش و کرسی و سایر اجرام فلکیه و عناصر و بعد و نور
 ثلثه پس بوجه یک غایتند انسان موجود اولن کما کبر جمله
 من حیث الخلقه موخر لکن من حیث المعنی جمله دنیا
 کا ذکر فی المثنوی مطابقا لهذا المحل **بیت** سنک داهن اولد
 پایان سرور لیکن هر دشتند و جان سرور کان سرور اند

زمان و البس ترست • در صفت از سنک و اهن بر ترست •
 چونکه مقصود از شجر آمدن • پس شراول بود اخ شجر • در
 زمان شاح از شمر سابق ترست • در هنر از شاح او فایز است •
وهو الظاهر بالصورة یعنی اول انسان ظاهر در صورت جسمیه
 عنصره سی بله و الباطن بالصورة ای المنزله و الشرف یعنی
 باطن و غیر محسوس در منزل و شرفیت در برابر منزل در حایه
 و مراتب معنویه امور عقوله دند در خارج ظاهر کلام رفو
 عبد مرئوب که پس اول انسان کامل عبد در مخلوق و ربوبیت
 من حیث صورته البشریه و العنصریه نه کم حضرت پیغمبر بود بر
 انما انما بشر مثکم رب بالنسبه الی العالم و معنا هستند
 و مرتبه و در حایه طرفین رب و مالک افراد جمیع عوالم
 نسبت به برابر انسان ذو نسبتین بر رزق جامع و شمس کامل در
 مکلف اولاد غی حیثیتند عبد مرئوب و خلیفه اولاد غی
 حیثیتند رب و محبوب در م هستی که در در برابر ربان غی است •
 در دیده اهل کشف مرآت غی است • و لکن یعنی ادم من وجه
 عبد و من وجه رب اولاد غی جلدن جعل الله خلیفه الله تعالی
 انی خلیفه یوحنا بنده خلیفه قلبی تا کم من جهة الباطن عایا سنک
 طلب ایلد و کی سبی الله ذل اخذ ایلوب من جهة النشاء
 الجسمانیة المنزه اعطا و ایصال ایلیه پس بوابی جهتی جامع
 اولاد غی چون خرافه کالاتی اولاد غی که سوال اولاد غی
 خلیفه عاجز و ناتوان بر کسبه لارند در خالی کون و مکان

وجودی

بنده
 زین العابدین که سید عالم است
 و یا جن و ملک که ان ذات غی

نه لارند

نه لارند که خلیفه سی اول تا انکه ندید بر مملکت قل الجواب
 نعم حق قادر مطلق را باندگان ناتوانا سرار جهان و حق
 ملک منانه اطلعه اقتدار اری بود در برابر ارشاد خلیفه
 بلکه قوت بمرتبه نیک رفته بلکه بله طاقی بود در کمال الله
 تعالی جعلنا ملکنا لجهنم رجلا و للبسنا علیهم ما
 جوه خدا اندر نیاید در عیان • نایب خفند این پیغمبران •
 پس حق تعالی مخلوق بله کند مابیننه انبیا و اولیای خلیفه
 نصب ایلدی تا کم بونلر واسطه سبله معرفت خدایه و اسرار
 کبریا به قابلیت تحصیل اید لر و انبیا و خلفاء یعنی کنان
 انباء ادمین کامل اولی انبیا و اولیای جناب حق خلفا
 قلبی و سایر افراد انسانند هر یک مسمی بخلق فتدین
 بهر وجه طوری که در به متعلق امور رب ندید بر ایلد کمال
 رسول الله صلی الله علیه و سلم کلام راع و کلام مسؤل عن رب
 مشرک پادشاهک ملکند و صاحب متروک منزلند بدین
 ادنار به شخصک کند و مملکت وجودند اولن ندید بر و حکومت
 کبی ما بوجله دن خلقت عظیم انسان کامل کرد • از پشت
 پادشاهی سجود جبرئیلی • ملک پند بخوبی ای بنوا چه باشد •
 نو کو هر زلفه در راه کل گرفته • کمدخ زکل بسوی ای خوش لقا چه باشد
 و لهذا یعنی انسان ربوبیت و عود بتی جامع اولاد غی و مادک
 احد من العالم الربوبیة لا الا انسان لما فی من الفوق آحاد عالمین
 بر احد ربوبیت و عوالم و صفات ربوبیة انصاف و عاف

بالبس

ادلان

بی شوی و سامان از کبریا
 و یا جن و ملک که ان ذات غی

قلید بحال انسان اند اولی قوت ربوبیت و قدرت الوهیت
 او توری پس انکه کند و نفسانند اوصاف ربوبیتی و قوت و قدرت
 الوهیتی مشاهده قلید بل قبل انفتاح بصیرت مع ضامن الحقیقه
 المطلقة تو قم ایله بلرکه بو اوصاف بلا صاله کند ولول اولد تو قم ایله
 انارقی لا علی عواس قلید بلر فرعون و عزرت کبیر انکه قوت
 ربوبیتی کند ولده مشاهده قلید بلر مع ضامن انفسهم و ناظر
 الی الحقیقه المطلقة دعوی الوهیه ایله بلر حضرت ابی زید و طریح
 مشهور کبی و بونلر انسانی قدس الله ارواحهم اما بونا ایله اول
 انا نولک ما یبشک فرق عظیم و ارحم رحمة الله ان اناداد قفا
رحمة الله ان اناداد قفا و ما احکم احد من العالم مقام العیون
 فی نفسها الا الانسان و کذلک افراد عالمی بر فرد مقام عبودیتی
 فی حد ذاتها حکم و راجح قلید بحال انسان انکو که جن قوت
 ربوبیت و اوصاف الوهیتی بر نبی اخده مشاهده فلسفه تو قم ایله
 اول صاف بلا صاله اول نبی اولد پس انکه عبودیت معقود اولد
 کعبه الا و نان معبد الحجاره پس حجر عبادت ایله و الحجاره
 النجی انزل الموجودات و اسفلها و دخی انزل موجودات و اسفل
 کائنات اولی جادانه عبادت ایله و فی الحقیقه بو عبادت ابرار
 حقیقت و اصحاب معرفت قلید بنده حقه در نه کم اکثر اهل تحقیق
 بواب کریمه ایله بو معنایه اشارت بویور که جناب حق عز شانه بویور که
 و قضا ربک ان لا تعبد الا ایاة و القضا هیتی بمعنی التقدير
 لا بمعنی الامر لا یجابی پس قضا بمعنی التقدير او یجابی انذ

شکی اولد
 سار

خلف

مخلف ممکن اولد و جلد نایله و کی عبادت حقیقت حقه اولد
 و بینا کامل و الناقص تفاوت شهود حقیقت و علم شهود
 حقیقت اولد و نه کم کلشن راز صاحبی بو حلاله تنی رعبا بویور که
 جواسیاهست هستی مظاهر • ازان جمله یکی بیت باشد اخ
 نکواندیش کنایه عاقل • که بیت از روی هستی نیست باطل •
 و کر کا فر زیت اکاه کبسته • کجاد روی خود کراه کبسته • نه دیده
 کزیت الا خلق ظاهر • بدان علت سندان سرع کافر • تو قم
 کز و نه یقینی حق نهان • سرع اندر خوانندت سلمان • که اکثر
 مجربین دیده حق بین و نور یقین صاحبی اولد قلید بحال
 مطلق بحالی اکوان و مظاهر اسکان الوانده کور باول جمال
 کالی عین منظر و ن قیاس ایدر پس بونلر دخی حقیقت
 توحید و ن بی خبر لرد اما اهل توحید معبود حقیقی هر
 و هر حاله همان اول ذات مطلق بلور م در ذات و صفات
 هر که باشد سیر • هر که نبود در نظر پس صورت غیر •
 در سر باو یکی سود باده و اب • در مذهب او یکی بود سجد
 دیر • قله اعز من الانسان بر ربوبیت پس من حیث الله
 الا انسانذ اعز و ارفع بر نبی بو قدر اوصاف ربوبیت انصا
 اولد و نبی سبیل و لا اول منه عبودیت و کذلک انسانذ
 اذل و انزل بر نبی بو قدر عبودیت و اسطه سبیل کم ربوبیت
 ارفع جمیع مراتب اولد و نبی کبی انک مقابلی که عبودیت انزل
 جلد مراتب پس انسان ذو الوجهین آینه در که بر بوزده ۷

عصای ربوبیت پیدا و برپوزنده نقایص عبودیت هویها در
 چون احسن تقویم ده اولی وجه ربوبیت نظر فلسفیک جمیع
 موجودات را اعلی و اجلی کورس و چون احسن سکله اولی
 وجه عبودیت نظر فلسفیک جمله کائنات را ادنا و اسفل کورس
 فان فهمت اگر سن سابقه ذکر ادنان معانی بی فهم ایلد که
 فقد انت لک عن المقصود بالانسان پس بن سکا بیان
 و کشف قلم لفظ انسانه قصد ادنان حقیقتک و جهنت
 حجاب سحر و ابهامی نه کم مقدا حقیقت اسماک تعریف
 و توصیفه تصریح و توضیح بپور سئل دی فانظر الی عزته
 پس بصیرت که نظر ایلد عزت و شرفیت انسانه بالاسماء المحمیه
 اند اسماء حسنه ایلد انصافی سبیل و طلبها آیاه و اول اسماء
 اول انسانی طلب قلم می واسطه سبیل که کانظر کامل و جلی
 سائل اوله فن طلبها آیاه تعریف عزته پس سن تکرار اسماء
 انسانی طلب قلم سندت بلور من انسانک عزت و شرفیت
 زیرا مطلوب غزنی طالبک عزت و شرفیت مقدار بدید جمیع
 اسماء الهی طالب حقیقت انساند کما و در فی التوریه تا ابن آدم
 خلقک لاجلی و خلفا لاسماء لاجلکم و من خلوه بها و کلام
 اول انسانک تکرار اسماء ایلد خلوه رزیدن و اکا کلا فقرندن
 تعریف ذلته اول انسانک ذله تنق بلور سر زبر لخت حکم غزده
 انقهار ادنا و غیره وجوده احتیاج و افتقار و استند
 و دنای بود پس بر خاک فتنه شدت معویب اولد غنای

او تری حضرت شیخ طالبینه فهم ایلد ایلد ایلد بیور
 فانهم و من هنا پس ای طالب اسرار الهی فهم ایلد ذکر ادنا
 معانی و بو مقاسدن یعنی انسان من حیث الباطن رب
 من حیث الظاهر عبد اولد غی مقاسدن تعلم اند سن
 بلور سنکه حقیقتا اول انسان نشخ من الصور بین
 الحق و العالم صورتیدن انتساح اولمش بر نشخ جامع
 اول صورتیدن بری صورت حقد که اند جمیع باطنه
 صورتیدن بری دخی صورت عالم در که تفرقه ظاهر بی
 صورتیدن بو هاتان صورتان یدان ایلد تعبیر اولمش در کما
 قال الله تعالی لا یلیس منک ان تسجد لما خلقت بیدي ما
 ما سوی الانسان ید واحد ایلد مخلوق قدر زبر یا منظر جلاله
 ملو یک کبی و یا منظر جلاله بعض ملو یک عذاب و سلطان کبی
 پس انسان بو جمله جامع بر کوند که جمع الهی یلقباند
 بدین مابریخ لا یغیان ولا یتما و زان معنای اند عارفان و
 کاملان و اخذ و عیاندر م بحر انفس شیرین چون سکر
 طعم شیرین رنگ و سن چون می • بنم دیگر تلخ همچون زهر
 طعم تلخ و رنگ مظلم قیروار • هر دو با هم میزنند از سخت
 اوج • بر مثال آب دریا موج موج • همچو در کان خاک و زر
 کرم اختلاط • در میان شان صد بیابان و رباط • تلخ و
 شیرین زین نظر باید بدید • از دریچه معرفت داند دید
 فصیح که تقیید فی کما شریفه فصیح و حکمتک و کلمه تک معنی

سبقت ایلدی تکرار احتیاج بود در نفس لغتد خوا ارسال
 نفس انکه در بر بعضی او فوهدی ته کیم ارباب غرام بعضی ضد
 صحتی چون افسون ایدوب او فوهدی و بوحلک ارسال نفس
 رحمانیده استعاره در بعضی با هیات نمک اوزر افاضه وجود
 استعار اوله و یا خود اول بنیند قلبه القا و علوم و هیته
 و ارسال عطای الهیه قلدن استعار اوله کافال رسول الله
 علیه السلام ان روح القدس نفث فی روعی ان نفسا لیس
 تون صحتی لیکل رذیلتها الا فاجلوها فی الطلب الحذیث و معنی
 سبقت لغت عبرانیده هیته اید و یکدر تقدیر کلام بود که
 خله مد علوم و حکم که مرتبه فیاضیت حقه متعلق و منسوب در
 انک حصولی علی الوهیت و التفضل اوله لا علی الکسبه
 التعلی بآیه و متحققه در حقیقت رحمانیت سبقت علیه السلام
 و حکم نفیته نک کلمه سبقت به تخصیص او نمسند علیت
 و وجه مناسب بود که حضرت سبقت علیه السلام انسان
 ثانی در هر علم که اکام فیض مطلقه حاصل اولدیه علی
 طریق الوهیت و العطیه حاصل اولدی و حضرت ادم عم
 بعد مغافرة الهابیل سبقت آتم واضطر ابایچون و هاب
 حقیقی دن بر ولد طلب ایلد که جناب حق جل شانہ حضرت
 سبقتی کا موهبت قلدی و حضرت سبقت هرزه کیم حاصل اولد
 بلوکسب ولا کلفة محض عطیه و موهبت اولد بیچون حضرت
 حج عطای الهیه و مواهب ربانیه فی اکا تخصیص ایلدی

و حکم الهیه بیاده و نفیته بی سبقت ایلد سند نکتہ بود که
 ادم تعین اولی اجمالید که مستعمله بر جمع مراتب عالمی که صور
 مرتبه الهیه در و بمرتبه به قریب اولی مرتبه فیاضیت سبحانی
 و نفس رحمانید که حضرت و هاب وجود دن اعیان اکوان
 اوزره انبساط وجود دن عبارتد پس ادم جمع مراتبی جامع
 بر کون اولدیه مرتبه الهیه ایلد مابیند مناسب اولوب
 اکا تخصیص قلدی و بعد مرتبه الهیه مرتبه مبدایت و موجود
 در بواسطه حاصل اولد لا نفیته نفس رحمانی و فیوضات سبحانی
 ایلد پس سبقت عم دخی مظهر ثانیه و موهبت رحمانیه اولد
 اجلدن حکم نفیته بی کلمه سبقت به تخصیص قلدی و بوقصد
 عطیات و مواهب الهیه دن بحث ایدوب بیوردیکه اعلم ان
 اعطیات الحق علی اقسام اعطیات بفتح الهمزة و تخفیف
 الیاء عطیه نک جمیع در پس اعطیات جمع الجمع اولور و ضم
 و تشدید الیاء دخی جایز در بو تقدیر حجه اعطیه نک جمعی
 علی وزن اسنیه تقدیر معنایش ای طالب اسرار الهی عطایا
 ربانی و مواهب سبحانی بر پنج اقسام و انواع اوزرند در منها اول
 اقسام دن بعضی در که انہ یعطی تحقیقا اولی حق جل شانہ اعطا
 ایدرانی لیسیم خاصه مجرد انعام و وجودی اظهار ایچون بقیه
 عوض من المعطی من حمد و شکر او غیر ذلک زیواسول عطا که
 دست و هاب دن رسیده اولد اول همان اظهار وجود و سخا در
 و انک مقابل سند موهوب لدن حمد و شکر و ثناء و علان بر شی

تخصیص

و عطیه عطیات جمیع

طلبا و تمزبو معنا لنعم قولي انما لدن اولاد و غي تقدير جدر
 اما فتح يايله اولور سه تله شدن اولور سه معنا اي انده عطاي
 لنعم المعطيه لاي ايعيش طيبا ديك اولور. زهي نض
 فضل تواز حد فروز. نكچند در افضال نوجند و چون.
 منزله عطايك زسوب غرض. مبرانوالت زميل عوض. اسه
 الوهاب اسم و هاب يدندن بلا سوال حالي و قولي و بود و هاب
 معطي اولن نك نك نامي جنت اعلا ده اولور ده هي عيني بوم
 و هابن قابيل و مستعدتبه حاصله و اصله اولن اعطيا
 علي قسامين منطوبه و تقسيم در هبة ذاتيه بر قسمي ذاتيه منسوب
 و مستند اولن سوهبت و عطيتند و عطيه ذاتيه مراد اولد
 انك مبدئي ذات اوله بغير اعتبار صفة من الصفات معها اگر چه
 عطيه ذاتي دغي حاصل اولن ابواسطه الاسماء و الصفات
 زبر احوال جل شانده من جنة ذاتيه موجود اند تجلي قلز الاوراء
 حجاب اسماء پنده و هبة اسماء و بر قسمي دغي سوهبت اسماء در
 و سوهبت اسماء اولد كه انون مبدئي صفات الهيته ده بر صفة
 اولد ذاتيه استبار و تعيق اولد غي جيتند فالذا نبت لا نكون
 الا تجلي الهي پس عطاي اذ انبه اولن الا تجلي الهيته ابلد اولور
 يعنى ذات حق تجلي بلسه سو اسم جامع كه الدرد الله و جمع
 اسمائى مستجمع اولن اسم تجلي ايدر زبر اوبيله اولر سه ذات
 بجنده اسم درهم و حكم و تجلي و اطره و تقيد و بونلر انشائي
 قابل كلد پس بو معنادن او تري تجلي ذات مضاف اولور

الوهبت متصف اولد ذات مطلق ذات بجنده و كل پس تجلي ذات
 تجلي له اولن عبادك صورتي اوزده واستعداد نه كوه اولور
 زير ذات الهيته نك بر صورت معينه سي بود كه انكه ظاهر
 پس ذات الهيته بر مرات صافيه كبي در كه اند تجلي له بقدر
 استعداد صورتي شاهد فلور نه كم حق مرابي اعبان
 بحسب استعداد انرا و قابليا نا ظاهر در نما اولور ام اعبان
 هه شلشهاي كونا كون بود. كافنا دبران بر تو خريد وجود
 هر شلشه كه بود سرخ بازرد و كبود. خورشيد دران هم بهما
 رنگ نمود. و عطاياء ذاتيك بر نيچه مرتبه سي دار اولر
 قبض اقدس در كه ذات حق ذاتيه ذات فايض اولور بقبضه
 اعبان ثابته دن طباع كليته خارجيه اوزده فايض اولر
 نصند را و پنجيني طباع كليته دن اشخاص موجوده اوزده
 بحسب مراتب فايض اولد و بو عطا ذاتيه هبته احد تب
 النعت كقوله تعالى **و ما من الا واحد كل البصر اقر به** لكن
 بحسب الاسماء و الصفات و المظاهر و القوابل متعدده
 و متكثر اولور اما عطاياء اسمائيه بونك خلا فدر زير اسم
 رحيمك صادر اولن اسم مستفون صادر اولنك ضد بدر
 هر چه مرتبه معينه سنه مقيد اولد و غند او توري و مصدا
 عطاء ذاتيه در الله و رب قدوس و ملك و غني و بونلر امثال
 اسلور و اما الاسماء فتكون مع الحجاب اما عطاياء اسماء
 بر اسمك تعيني مجابيله اولور كه اول تعينله اخر اسمك ممان

اعبان ثابته واستعداداتي خاصه
 و آيكني سني حد

اسماء ذاتيه

اولور و فرقه بولور و ارباب ذوق و وجدان و اصحاب شهود و
عرفان ذابند و اسمائیک بابتی و هر بر اسمک علی الاطلاق تجلی
فرقه ایدر کشف و ایتانند حاصل اولی میزان حاصل پس
تجلی اوج قسم او زده در بری تجلی داند و علامتی انا و اسطو
ذات تجلی ملک ذات و صفاتی مضمیل و متلاشی اولی مقدار
و بود که صفت دخی بر لونه کم حضرت موسایه بوجلی ایدر تجلی
اولی ذوق فانی و متلاشی اولی و لوپ مغنی علیه نیچه زمان ساقط
اولی با بعضی سلاطین بعد فناء التمام بقا و حقایق باقی
اولی نور انوار جمال ذاتی مشاهده فلر لانه تجلی داند
متلاشی و اضحلال طاری و لمر بوقام حضرت رسالت نباه
مخصوصه در کابله اکارت و متابع اولی دخی بودند
مخصوصه در ابکی قسیمی تجلی صفایه در بونک علامتی بود که
اکثر ان قدیم صفت جلزل ایدر تجلی ایدر سه اذ تجلی الله لشی
حضرت له خواسته اند حضرت و خضوع ظاهر اولور و اگر
صفت جمال ایدر تجلی ایدر سه اند رائف و رحمت و لطف و کرامت
و سرور انس حاصل اولور و او جفتی تجلی افعال در علو و
اولی که افعال خلقت قطع نظر اید و بونلورده صادر
اولی خبر و شرف و نفع و ضرر هر ایسه قل کل من عند الله سبحانه
ناعل حضرت حق کور با سبانی کالک حضرت کرم و لا یقبل افعال
هذه الاعطیه و قابل اولی کسسه قبول ایلر شوا اعطیه حق اگر
ذاتی اولی و اگر اسمائی اولی و اسماء علیه من الاستعداد

الاقبال اولی کسسه استعداد اولی شی مقدار قبول اید
م ح فساندان نور ابر جالها مقبلون برداشته و اما نه
وان ثار نور او بافته روی ابر خدا بر تافته هر که ادا
عشق نایده زان ثار نور زخمی شده پس جناب حق جمیع اشیا
تجلی و ظهور و تبارک نورده علی السوی در لکن هر کس
دام استعداد و قابلیت مقدار بیا ندان استفاده ایدر بود
معنا افعال ما برید معناس منافی کلا در زیر اجناب حق
سببیتی بحسب حکمت در د انوک حکمت ندر که هر شبه بحسب
استعداد تجلی قله مثلا موضع رحمت اولی انتقام و موضع
انتقام اولی رحمت اتم زیر حکمت مخالف در هو قولی
واعطی کل شی خلقه ثم هدی بعنی استعداد الله فاع
نک قولک مضمونی مدلولی که بپورید اعطا ایدر
اولی الله اسیاد هر شبه خلقی بعنی استعداد کلی دخی
علما و عینا ما خلق له و ما قدر لهی اگر اول شیک سببیتی
ثبوتیه اولی و با خود وجودیه اولی و نه کم حق سبحانه
و تعالی مرتبه علمده قبول وجوده و سبیل اولی استعداد
کلیه غیر مجعوله اعطا ایدر یکی کبی مرتبه عینده دخی اشیا
وجودی و قبول احوال وجودیه واسطه اولی استعداد
جانبه مجعوله اعطا ایدر پس دلمز بونچون فقیر اولی و بود
نچون غنی اولی و بود نچون عاصی اولی و اولی بری نچون
سطیع اولی و نه کم انسان نچون انسان اولی و کلک

و استعداد

و بدین

کلام اولی و نلد کی کمی بر حکم الهی هر شبهه عن ثابته
 سینگ اقتضا و استعداد نه کوه اعطا ابدرا اند نضک اکا کوه
 صدايت ابد نه فی ذلک پس حق تعالی بک هر شبهه اعطا و نقد
 قلد و غی جمله دند استعداد یعنی بر تعلق و قابل اولی اگر کلی
 اولسون و اگر جزوی اولسون استعداد مؤخر متبدا فی ذلک
 مقدم خبر در پس حضرت واجب الوجود و مقتضی النعم و الجود بحسب
 الفیض الا قدس مرتبه علم ده جمله اعیانه صور استعدادان و قای
 اعطا ابد ب بعد از ان بحسب فیض مقدس اول اعیانه خارج
 وجود ده بحسب استعداد انهم و قابلها انهم خلع و البسه و جودی
 پوشیده نلد بی پس بر شی قابل و استعداد اول انک فیض
افد سبله قابل اولور م داد حق را قابلیت شرط نیست •
 بلکه شرط قابلیت داد اوست • بومرتبه به نسبتله اولور و کد
 هر شی مقبول اولر الا انک فیض مقدس سبله مقبول اولور بیت
ان یکی جودش کما اراد بید • وان ذکر بخشد کما بانر زید •
 وقد بكون العطاء عن سوال بلحال از اولور که عطا اگر ذی
 اولسون و اگر اسمائی اولسون معطی ملک لسان حاله النذر
 حاصل اولور مثله فقیر یک بین بری الفیض فایم اولسی کمی لسان
 حاله سوال انک مناسب اولن بیت بود که بیور استند بیت
 وفي النفس حلقا و فیکم فطانه • سکونی بیان عندکم و خطاب
 لا بد منه لا بد و لازم در حاله سوال اولی اول حال دخی اگر
 استعداد مفسوب و با خود سواله با عن اولی حال اولسون

بسم الله الرحمن الرحیم

و حضرت شیخ بو محمد استعداد ابد استعداد مقابل اولی
 حالی فرقا بید کی لکن نصوص الحکم ده فرقا بید ب بیور دیکه
 فانه لا بد فی نفس الامر عن سوال ما باللفظ و بالحال و بلا
 استعداد پس معلوم اولدیکه بو محمد حال استعداد و
 سواله بایست اولی حاله شامل اوله اگر طر فینه بله شامل اولر نه
 لا بد منه ده ضمیرک بر جو غی سوال بلحال صحیح اولر ذرا
 کاه اولور که معطاله عطا بغنة بغیر سوال حالی داصل
 اولور پس بوم سوال اولر عطا لسان استعداد له
 اسماء الهیه و اعیان ثابته نک سوالیدر استعداد له حال
 مابینک فرق اولدیکه صاحب استعداد اولن لک اکثری
 استعداد و قابلیت مکرر قطاب افراد ده اولن عارفین
 و مکاشفین بله لکه سرفضا و قدیم و اعیان ثابته به
 عالم اوله لراما صاحب حال کابنا ما کان بلور که سواله با عن
 اولی اول جین ده اولی حالیدر او عن سوال بالقول
 و با خود سوال از اولور که لسان قاله اولی سوال اولی
 ما امر حین ده مشور به رذنی علما دیکه کمی و با خود امرا
 معینده اوله مثله اللهم اعطنی ما فیه مصلحتی فانک تعلم حاله
 و ما فیه صلاحی دیوب نفیق مراد ایتیه سن بلکه محبوبه مراد
 تفویض ابد سن نه کم ساعر تفویض ابد و پ در بیت و کلت
 الی المحبوب اری کله • فان شاء احبانی وان شاء انتفاه
 علی قسمین یعنی بوسوال بالقول یکی قسم او زده در سوال

بالطبع بر قسمی سوال بالطبع در که سواله باعث دانستن
 استحال طبیعی اوله خلق لا یشان عیوناً فی السجده زیرا
 طبیعتک شأنندند که بر مرادک وصوله قبل حلول او اند
 محمول اولور و بوقسم اگر سوال استعداده بر موانع اولور سه
 حصوله پیش از اول و اول سوال وصول معسر اولوزیرا
 الامور مهونه با وفانها مصداقچه هر امر بر وقت و هر کار بر ساعته
منوط و مرونه پس قبل حلول وقت اگر عجله کار به فایده
 و سوال استحال الاموالی و بواجب شکر مابینند بر سوال
 دخی و از که اول الامواله استحال انقیاد سوالیده اول
 امر الهی ادعوی استجابکم در و بوقسم سائل سوال عبد محضه که
 انک عبودت بق شوب غرضه مشوب و چهره حالی امراض
 اغراضه معیوب دکلدر و مطلوبه مرادی همان مراد الله در
 و بگونه داعی شاکله اگر سواله اید سه مرادی استحال
 امر حضرت ذوالجلاله در بر وجه وصول مراد و حصول حلقه
 دکلدر کادر مطابقاً لهذا المحل فی السنوی م او کما یی
 خواست شاهی چون کم • او منزه خواست غرض کی کم •
 چهره طوع خواست درین سلطان دین • خاله بر زین قناعت
 بعد ازین • نام او را ناها خوش ایدش • از د و عالم ناله
 و غم بایدش • زیرا بومر بیده اولن صاحب سعادت تدراد
 دنیا و آخرتین بر او مطالب و مایه و بوند مقادیر هر که
 حالری سوال اقتضا اید سه سوال اید در و اگر تفویض

دستگاه

و سکو تا اقتضا اید سه ساکت اولور و بوجه سواله اید
 اولور که حضرت رضی الله عنه علی تسبیح بلی بعد از ان قسم
 ثلثه ابراد اید پس بوقسم و تطبیق بجه قابلد را اید
 جواب بود که تمثیل امر الهی اولن سائلک سواله حق قصه
 بوقدر و مقصود و سولیتک حصول عدم حصول مراد
 دکلدر پس بوقدر بجه انک حقیقت سوال اولن انج
 صورته سوال اولور پس حقیقت سوال یکی قسم اولور
 او تری علی تسبیح دیوب بگونه سالی بنیاده علی سبیل
 الاستطراد کتورس اولور و لکن بوقدر بجه انسا و لیا
 توسیطه ایقوب تسبیح ناخیر ایتک کرک اید کا وقع
 فی الفصوص مکر اللهم قسم لخصر طویل الذیل اولور غنیه
 ناخیری و اکورس اولور بعضی نسخه ده او عن سوال
 بالقول علی قسم واقع اولن کرچه بوقدر بجه بوقدر
 حلز من اولور اما صحیح نسخه ده علی تسبیح در پس بوقدر
 اولن نکتہ فی سحر اولور سوال باقتضایه الحکم والمعرفه
 ابکی قسمی سواله حکمت و معرفتک اقتضا است
 اوله لاند زیرا اول مقتضای حکمت و معرفت سببیل سال
 اولن کیمسه ابرمالک بعینه منصرف و حاکم در عباسند
 اگر عباسید اهل عالم یا خود اهل محکمت اولور و با خود
 اهل داری اولور و با خود ملک وجودتک فواید و جانی
 و جسمانی و علمیه بی اولور پس بعینه مطالب موقوف

شیخ

سوالی

و علمیه

على السؤال والتعاو بعضي على السكون والفساد
 بعد يوم مذکور اندک آفترو مالک اولی سائلک بحسب علیہ اوزرینه
 واجیدر عظمو سرما ان بسی فی اصال کل ذی حق الی حق
 که سبی ابله بحسب المقدور عیاسند هر ذی حق حقنه اصال
 ابله مکلک و بومعانه دلای ایدر حضرت رسالت پناهک
 علیه السلام بوحیثی که بچ حضرت لری بیور مثل قوله علیه السلام
 انا لاهلک علیک حقاً و لنفسک و لفرجک و لذک
 یعنی افاقد اولی ازواج و اولاد و عیالک که اهلکدر یا خود
 فوای روحاً و جسماً خانه وجود که اهلکدر سنگ اوزر یک
 بونلرک حق دار پس لا بقدر که بونلری لما خلقه لهنه اصال
 فله من و کذاک نفسک دخی اوزر که حق دار بر فوای
 نفسک مطبکت فارغی لها پس لا رند که علی بنوان الشرع
 اکادخی طعامدن و شرابدن و لباسدن حقنه اعطایه و کذاک
 جسمک دخی سنگ اوزر که حق دار نوم کی و بو که بکر ناک
 کل منقلع من قلبه من و کذاک زوجک دخی حق دار جماع
 و وقاع و سائر بونلری کی و کذاک سنی و نایب ایدر کل ذی
 حق دار در دفع الرأ المعتمد جمع زا بود رند کم محججه
 اتفاق السجاس حضرت رسالت پناه صلعم اکا حطابا بونر
 الم اخبر علی بناء المجرول نفس مکلر اندک تصور ولا فطر
 یعنی بی خبر اولقد دخی عبد الله تحقیقاً من ایما صایم
 اولوس انظارا بتمرس و تصلي الليل بونر مخذوفه ادا

سنگ

به روزی که در این روز
 در این روز که در این روز

مقدم اولین کلام بو که دلالت ایدر بعضی فلو تمام در تقدیر کلام
 و دخی غار قلسون جمله کیم لوده و انیمرس فلو فاعل علی علیه السلام
 بوبله اسلم فان اهلک علیک حقاً و ابراکوز و کک سنگ اوزر
 حق دار در طعامدن و لاهلک حقاً و اهلک دخی حق دار
 جامعین فصم و اطر و صل و نم پس هم صایم اول و هم انظارا
 و هم غار قبل و هم ایدر حضرت صدره الدین فتوی عجاز البیاض
 بیور که اخبر فی سنی و امامی و امام الکلیس رضی الله عنه
 انه من حق ما استعمل قوم من فواء الا فیما خلقت و ان قواه
 سکره عند الحق لا قامت العدل فیها و نضریه اباه فیما خلقت
 و ان قواه سکره و هذا من اعلی صفات مرتبه الکمال عند
 مالکال فکی با انی من رفا انما الله فص حکم سبوحه
فی کلمه نوحیه سبوح بمعنی السبح بفتح الباء علی صفة
 اسم المفعول فله من بمعنی مقدس اولد دخی کی و حضرت
 نوح حکم سبوحه نک مابیند و جه مناسبت بود که
 حضرت نوح حکم سبوح سعاد تفریه تفریه حق غالب اولسد
 زیرا اول رسلی دندر و رسو که شاندند که اشتی تقاض
 اسکانه دن متوم اولان واجب الوجود بالذات دعون قل و اسم
 غیر تنیده سستی اولان الهی بی فقی فله اگر چه اول اصنام و الله
 مجلوی الهی اولد و غی بیلور رسیده پس حضرت نوح که توشه
 اصنام عبادت فلمق غالب ایدر و حضرت نوح علیه السلام
 بونلری عبادت اصنامدن تفریه قلو دخی بومنا سبک

نعوذ من و لنفسک حقاً و نفسک
 رخی حق و اورد

سبوحه کلمه نوحیه به مقاومت اولندی و حکمت نفیته ده
 تاخیرنه سبب بود که بعد المرتبه الهیه و المبدایه عالم ارحام
 و انوار نقایض امکانیه دن حق تنزیه الیک غالبه زیر ایلر
 جمیع کالاتی بالفعل موجوده درونونلرک تقصا بحسب ^{انام}
 المتعینه و ذواتهم المتعینه انجی احتیاج و امکانی ^{لین}
 تنزیه اولماز الا احتیاج و نقصانده پس صفت تنزیه عالم ارحام
 غالب و مناسب و لایسره بومکشی حکمت نفیته ارحام ایلر ^{تغلب}
 مفاخره حکمت مستقیمه و تنزیه و بلوغ علی نقوش حکمت
 مسجیه خفیه نوحیه ده مستحق ثابته در تنزیه حق سبحانه و تعالی
 تنزیه انیک من المنزه منزله اولان عبدی مخدوم ^{لین} للمنزه منزله اولان
 جناب حق مخدوم و تعقید در جد منزله زیر ایلر منزه جناب
 تمیزاتیس اولور علا یفعل التنزیه سول اور جسمانیه نقایض امکانیه
 بلکه کالات انسانیه دن که تنزیه قبول اتمز می سک حق بواورد
 تنزیه انیک مخدوم و تخصیص در سوا هذه المرتبه حال انکه بویله کل
 زیر ایلر موجودان باسرم مظاهر حق در حق به مقتضای هو
 ایناکنتم هر حاله بونلر ایلر بلکه من وجه بوضوحه ظاهر ^{اولان}
 حق در بوضوحه بالا صاف حق و بالغیه حلقه کدنه کم بولانا نظام ^{الدين}
نیشابوری و اذا استألك عبادي عني فاني استجب لهم
 لازمه من تران العالم الا و نور الحق محیط بها فاهر علمها فیه منها
 اقرب من وجودها اتمالا بحجده العلم ففقد لا بحجده الصنع و لا ^{خدا}
 بل بضر باخر لا یکشف المتعال عنه غیر الخیال و بوقیاسه کور در

سور طهر

پس اطلاق دخی لن حجب له هذا الوصف تقید سول جما حق
 بواطلاق و صغیره توصیف انیک واجب اولدی اطلاق ایلر تقید
 فانه پس بواطلاق ایله تبدیل تم تمت بوقد لا المقتد لا اطلاق
 ایلر مقید و لیس وجود و ایدر اعلوه باطلوقه ایلر مقید ^{اطلاق} اولی
 وجود که عبد منزله انیک مرتبه سنی سائر مقیدانک اوزدیه
 و رنج فلسی اولور سبب لا طلاق حال بود که بومسول اوزد
 اولان اطلاق تبدیل مخدد که اطلاق حق تقید را طلاق حق
 اولد که ضد تقید اولیه بلکه بر اطلاق اولد که عین وحده
 کثر و اطلاق و تقیدی جامع اولد و احدا من افرین او
 اولیه بلکه طرفینی بله بواطلوقه نسبتل علی السوا اولد زیر اثر
 عقلی ایلر منزله اولان ناقص المعرفه در انجونه وجود مطلق
 مقید و مخدد در کذاک سهرابی دخی مقید لور زیر تسبیه
 دخی مخدد و تقید در سول وجود مطلق که انک حکم بود
 اما سول کسه که میان تسبیهای و تنزیهای جمع ایلر عارف و محقق
 و کامل مدق اولد زنده کم فصوص الحکم حضرت شیخ بیوریه
 فان قلت بالتنزیه کنت مقیدا و ان قلت بالتسبیه کنت مخدوم
 و ان قلت بلامین کنت مسدود و کنتا ما فی العارف سیدا
 پس تنزیه بی ساینه تقید و تسبیه بی غائله مخدوم و لیس اکر
 قابل تنزیه اولور سک مقید و اکر مائل تسبیه اولور سک مخدوم
 اولور من اما اکر بواکی امری جامع اولور سک طرف اصرار و معاد ^{رند}
 امام و سید اولور سید ای ان زمان کور ایمان جوبی هان

وان زمان او را نهان جوی عیان • کز عیان جوی نهان آنکه بود
در نهان جوی عیان آنکه بود • در بهم جوی چو پنهانست او • آن
از هر دو پیر و نست او • پس آنکه تفرقی من جبهه الحقیقه و التا
و التجرد عن مظاهر الکیانند و تفسیری باعتبار الظهور فی
الاکوان و الخلق ملبس الاسکال و الاکوان پس عارف محقق
طرفین بدیهه مشاهده حق ظهور نور الحق حضرت مولانا مشهور
بوخلد مناسب بیور **ارباب کاه خورشید و کبی در با سوی** •
کاه کوه قاف که غنای سویی • تونه این با سویی ان در خان سویی
ای بدن از دهمها و زینس بلش • از توای بنیض با جند صو
هم موجد هم سبته خیر سر • و اعلم ان الحق الذی طلب ان
سین بل طالب عرفان و راغب راه ابقان تحقیقا سؤل طرف حق
حق تعالی قولی بدن بلک طلب ابدی حکم **فاجبت ان عرف**
فخلق الخلق و بر نحوی و ما خلق الخلق الا لیسعبد
قال ابن عباس رضی الله عنه ای یعرفون والمراد بهذه العرفه
الحاصله من التصفیه لان النظره م خاطر کی تم قبض
بذیر صیطان م سکر از نفس پراکنده و رف ساده کینه • هوای
به السنه الرابع او لطیف حق که حق تعالی عباد بدن کند و بی اول
طریق الله بلک طلب ابدی انبیا و مرسلین اوزره منزله اولان
سرایک السنه سیم کتور و کی برهان و ابراد ابد و کی اسرار و افان
فی صفة اول حق و صفته که اول تنزیه تفسیری جمع فله فلقد
زیر حق مجانه و تعالی کند و بی هم تنزیه ابدی هم تشبیه ابدی

دانه و لحن

وایه واحد ده تنزیه و تفسیری جمع قل عیان که بیور بی لبس کتله
سوی پس جمع سبیل کاد و جهات الوجه مانند تنزیه در کاف
زایدا و لدی اعتبار ابد و قوله وهو السمع البصیر تشبیه در زب
بوضو قتلهم اکا و هم اند غیری عبارت ده اطلاق اول نور اکا کاف
زایدا و لمرنه نصف اوله ذی تشبیه اولور زب را تقدیر کلام پس مثل
شله سویی دیکتا اولور پس اثبات مثل قلش اولور و فی مانند اول
مثبت اولن مثلان اولور حضرت شیخ فتوح حاکم بیور که کاف
زایدا و لدی اعتبار له مثبت اولن مثلان مراد انسان در حکم
خلق الله ادم علی صورته پس **و فقه** اوله عین تشبیه بولور
نفس تنزیده و کذلک نصف ثانی که وهو السمع البصیر در عین
تنزیه بولور نفس تشبیه زب را علم بوعت و فصاحت قاعده
شهر و در کچن سند ابد صبر مقدم اوله و سند موخر معرف
باللهم اوله حرافاده ابد کتوک فلان هو الرجل ای الرجل به خسر
فیه لا فخره پس بوخلد بویل در جینی هان سیم و بصیر اوله در بو
ضقلر هان اکا مخم در و حقیقت سنو او بینا اوله در بو غی
نقی قلش اولور پس اهل کال اوله که توانده واقع اولور و اوله
تنزیه و تفسیری جامع اولوب طرفین برینه زیاده بیل انبیا و سجد
عقل اول حق و صفته السنه سربک کتور کی او صا تشبیه
عقل تعبیری و تجاوز انیمه قبل در و الشیخ سرک در و دن اوله
معارفی اخذ المردن مقدم **بیت** عقل کازاموز انبیا ابتواس
کین کان از حد و انش برتر است • بلکه تنزیه قصد حق ابد و کی

تسببه دخی تصدیق ابله زیرا بر او عالم صورت حق و حق بر عالم
نسبت نفسی و قوای مدبر او لن روح شابه سنده در انکون حضرت
نبی علیه السلام معرفت حق بنفسه ربط ابدی بر معرفت نفسه فقد
را به یوروی فالعلم به پس اول عقله خطاب حق علم نوری عن سماء
الحدوث جناب حق همان سمان حد و ثبات و نقایص امكانه در
تزیه ابله کلاکه زیرا عقلک شافی انجی تزیه را بی فمقدر العالم
صاحب معرفت پس عارف الکی معرفت صاحبید معرفت قبل
درو الشراعی بر معرفت قبل درود الشراعی اولی ادراک و عرفا
انکه تزیه الهی حاصل اولی بمقتضاء عقله و فکر و معرفت
تلقاها من الشراعی و بر معرفت دخی اولی که انی تلقی قبول
واضع شریعت حضرت تزیه و شارعدن اخذ ابله و کی معرفت تزیه
تسبیم یک مابینتی جمع ابله کلاکه در فی القوان و الاحادیث **بیت**
دست در گفته بر زبان زن و اخبار رسول هر چه بینی بخواب هر دو
فسانه است و هوس • و لکن شرطها و لکن معرفت ثانیه که شرطی
ان برود علی ما جات به الی الله عارفا و لن کسی انی در و تفویض الیه
شراعی که توری کی او زده الهه یعنی سول بحسب شریع الفاظ
و تسبیحی موعود کلام که قرآن عظیم و اخبار رسول کرم ده که دفع
اولشدر کاستواء الرحمن علی العرش و ید الله فون ابدیم و تسبیح
علی عینی و وضع الجبار قدسه فی النار و قلب المؤمن بین اصبعین
و وضع کف بین کف • و ضحک بدت تواجد • و ارب زنجی
فی صورت سائب امر قطط و بونکرک استالی پس بونکر بلو تاویل

تصدیق

تصدیق ابله اگر حقیقتی کشف اولیسه فیها و نوره ولا
السند شراعی ابراد ابله و کی او زده بمقتضای **فان تنازعتم**
فی شیء فزروه الی الله جناب حق تفویض و تسلیم اولی
انکون ابو حنیفه **بومستله ده توقف ابدی و تاویل** حضرت
جابر کوریدی نه کم فقه اکبرند یور لکه بدی فقه معنا
تاویل جابر کلاکه در بومعنا تاویل را ضی اولی و غنی شعر
م به پای عقل توان رفت این راه • بعلم از وی نشاید
کستگاه • درین م چون امید منزلی نیست • بحر حیرت
کسی را حاصلی نیست • فان کشف له عن العلم بذلك پس
اگر الله تعالی اول عارفه متساویه اولی علم در حاجت
کشف ابله فذلک پس اول کشف من باب العطا الالهی الی
و قد تقدم فی فص تسبیح علیه السلام یعنی کشف مذکور عطا
الهی الی قبلند ندر که تحقیقی فص تسبیح ده تقدم ابله
و الحاصل حضرت شجک مراد سر فیضی فی تاویل که قال فی فقه
فوجاهة الاستواء حقيقة معقولة مغنوية بنسب الی کل ذات
تعطیه حقيقة تلك الذات ولا حاجة لنا الی التكلف فی صرف
الاستواء عن ظاهره و کذا قال هناك بحر العاء برزخ بین الحق
و الخلق و فی هذا البحر انصف الممكن بعالم و قادر و جمیع الاله
و انصف الحق بالتعجب و الضحك و الفرح و المعبة و اکثر التوفیق
الکونیة فزده ماله و خذ مالک فله النزول و لنا العروج **س**
ای برادر تر ابدان منزل • چون نداده است ده قدم چه زنی

سر خود با تو چون نکره انزهاره جای جامه سلیست دم چه زنی
فصل حکمت در تزیین کلمه ادراکیه قدس تقدیس
 مستند بر عینه المقدس در برون مفعول تقدیس لغت در
 درار و اصطلاح جناب حق شانه لایق اولین امکان
 و احتیاج در تقابض کونیته و بونر امثالی صفت در
 و تزیین آنکه درار و بواسطه متوجده من حیث الکفیفه و الکیمه
 اشده و ابلغ و اکثر در انچه کلامه ناخیر اولوب متوج قدس
 دینور پس بلفیق جستن حکمت متوجده ناخیر و کور
 مع هذا نوح هم زمانه ادراکیه مؤخره و بود جوده قابل که
 تسبیح بحسب مقام الجمع تزیین اوله فقط و تقدیس بحسب مقام الجمع
 و التفصیل تزیین اوله پس کیمت و کفیت جستن اکثر و ابلغ
 و بوده مذکور و مشهوره که تزیین نوح هم تزیین عقلی و تزیین ادراکیه
 عقلی و نفسی در پس بو حکمت مقدم اوله حکمت من وجه مناسبتی
 اوله بخوبه اگر ادرانی ایلوب حضرت ادر پس نه تخصیص ایلد که
 ریاضت کامله ایلد نفسی شواغل بدنیه و نظایر و عقل و در حین
 صفات ریه و اطلاق حیوانیه و تقدیس قلد و غنای روحانیه
 حیوانیه نه غالب اولیا اکثر زمانه بدنیه منسلخ اولب سماویه
 عروج ایدوب ملوکه ایلد محالطه و ارواح مجردة ایلد بحاله و توانست
 ایدردی شان سر غلزنه بوده مشهور و اوست که اوله التی سنه
 طعام و شراب بدن و سنه و خواب بدن منقطع اولب عقل صرفه روح
 حضرت ایلردی پس نتیجه تقدیس هر شیندن علوی مقتضی

اوله و غنای او تری جناب حق جل شانته امانت رفیع اعطا
 قلوب شانته و رفیاه مکانا علیا تسبیح علی قلدی بونل
 حضرت شیخ محمدی رضی الله عنه بحسب علو و مکانی بونفص
 ایدوب و تحقیق و تفسیر شرح ایدوب بیوردیلر که علو علوان
 علوانی قسمه علو مکانی بر قسمی علو مکانی پس اگر بر علو مکانی
 حقه نسبت اوله مثل قوله تعالی علی الرحمن علی الرحمن استوی
 الله تعالی لک بوقولی شلی بومعنایه دلالت ایدر که عرس او
 اوله من استیلا و نصدا ایلدی دیک اولور پس عرس جمیع
 اجسای محیط بر فلک در که علوی جمیع اماکن و در حین
 اکاستوبدر باعتبار ظاهر و نه پس انچه علو مکانی تحقیق
 اولور لکن باعتبار ظاهر و اسماء و صفات و اما بحسب ذلک
 عن مکان متعال من الزمانه العاء قوله اورده معطوفند ای
 و مثل العاء یعنی حضرت پیغمبرک فی العاء قوی دلالت ایدر
 کذلک حقه مکان باعتبار اسماء و الصفات و الظواهره
 متحقق اوله و بو حدیث شریفک سبب وردی بود که بر عرانی
 حضرت رسالت پناهند صلعم سوال ایلد که بار رسول الله این ^{کان}
 ربنا بقل ان یخلق الخلق حضرت پیغمبر هم بیوردیلر که کان فی ^{عاء}
 مافوقه هواء و لا تحت هواء عالفند سحاب رقیقه در لرحوله
 ابرخوسک قیاسه فوقه و تحتند هواء اولو لارم اولی
 حضرت رسالت پناه انی فی بیوردیلر که ایلد عاکه انک فوقه
 و تحتند هواء اولیه و عابوقمک اصطلاحند مرتبه احده

دیرلر و احدیت بر مرتبه در که تعین و اسم و رسم و صفات
 مترا در و بمرتبه به عما تعیری جمیع مخلوقات دیر ادرانی
 مشاهده در عاجز اولد و بی چوندر بعضو مرتبه عمارت و احدیت
 و بملک و بونلر در لکه نه کم غیم رقیق حامل بین الاسماء و الارض
 مرتبه و احدیت دخی حامل بین سماء الاحدیت و ارض الکونین
 و بوحله مناسب اولد و بمقادیر السماء و العواء اوزر و معطوف
 ای و مثل السماء تقدیر یعنی ظهورات الهیه و اسماء و صفات ^{بالله}
 بوظاهر کان متابه سند اولد و غنه حی خالی نک بوقول ^{بالحی}
 دلالت ایدر که وهو الذی فی السماء اله و فی الارض اله قوی اله
 و باخود تم استوی الی السماء قوی اولد و بلفود حضرت پیغمبر
 هم نزل الله کل لیلۃ الی سماء الدنیا قوی اله اولد و باخود
 اشالی بات و احادیث اولد پس مراد بوظاهر اشیا جناب حق
 صفات و اسمائه کان متابه سند در یک اولد و علوم کانه
 انجی فسی علوم مرتبه در و بومعنایه شاهد مثل قوله تعالی کل شی
هالک الا وجهه در بعضی کل شی هالک الا اولهک ذاتی کل
 پس صلوک الاشیا باقی قلم و جلیه مرجع و مصیر اولد و صفت
 الوهیتله منفرد اولد بمرتبه عظیمه در که بونک فوفده بمرتبه دخی
 منصوره کلدر و الناس بین علم و علی و ناس دخی علم و علی مابین
 دائر لدر فالعلم للمکان پس علم عالمیه تحصیل مکان عالی
 و العلم للمکانه و علم عالمیه تحصیل مرتبه رفیع و مقوله عظیمه
 و علوم مکانک علم و علوم مکانک علم تحصیل اولد و سی انچوندر که

علی جسدک کارجی و علم و روح شعاری در پس مکان جسد
 و کانت روحک و علمک علم نسبتی جسدک روح نسبتی کبد
 و العلم روح العلم و العلم جسد پس علم مکان عالمینک و علم
 کانت و مرتبه عالمینک اولور و بلیما جایی جامع اولد و علویه
 و اصل اولور • خاتم مهر بلماست علم • جمله عالم صورت و جاس
 علم • مفتاح ره و حقایق و مصباح دیخور خلوق علم در نظام
 سلسله وجود و قوام مرتبه شهود علم در بیت الناس موتی
 و اهل العلم اعیاء • و الناس مرضی و هم فیرام اطباء • الناس
 ارض و اهل العلم فوهم • سماء نور و ما فی النور ظلماء • و العالم
راس الخلق کلهم • و سائر الناس فی التمثیل اعضاء • و اما
 علوم المفاصله و اما صیفه تفضیلله معبر عنه اولد و علوقوله تعالی
 و انتم الاعلون یعنی علوم مفاصلت سول علوم در که حی سبحانه و تعالی
 امت محمدی مخاطب بوردی با امت محمدی سائر ائمه دن اعلم سرین
المرتبه و المرتبه و الله معلم و الله سبحانه و تعالی بوعوده سز که
 بلد در من حیث تجلیه و ظهور و ان کان من حیث ذاته و اطلو
 بتعالی عن المکان لا عن المکانه زیرا مکان خواص اجسام در حی
 سبحانه و تعالی کاندن و زماندن و خواص اجسام در منزه در
 اما مکان در معنوی در پس علمیه و نفسیه و علوشانیه و سائر
 صفاتیه انسانیه بله اولسه جایز در م کربعلم ایم ان ایوان
 اوست • و برجهای ایم ان زندان اوست • و رنجشم و جنک
 عکس شهر اوست • و ریحلم و عذر عکس مهر اوست • پس

والله معكم ونصركم حق سبحانه وتعالى ولين يترككم اعالمكم قوليه
 بواسطتي شريف بيور ديلرتا علو مكان و مكانتي جامع اولار
 يعني سرك اعالمكزي ريكو اي است محمد ناقص ذرايل فمن تلكه
 بحسب اعالمكم سري در جان عاليه و مقامات ساميه و اصل و نال
 فلور و سر علو مكان و مكانتي شامل اولور و رديك اولور فندا
 راجع يعني قول علومذكورها جعد رالي تجليه في مظاهر اول
 حقل مظاهر مختلفه اولون تجلي سنه تاكم تاير و هي و تغاير
 اعتباري حاصل اوله و الا في الحقيقة مرتبه احد لله نسبتله علو
 و ادناك منصور اولر نهو سبحانه في تجلي ما علي منه و تجلي اخر
 ليس كمثل سعي پس حق سبحانه و تعالى بحسب المراتب و المظاهر
 بر سیده اولون تجلي سندن بر سعي اخذه تجلي علو در مرتبه
 نسبت تجليه نفي مثبت بيور را ليس كمثل سعي بحكمه اگر كاف زائد
 اعتبار اولور نه و اگر كاف زائد اولور نه شلنك شلني نفي افش اولور
 و مثلي حكم ان الله خلق ادم علي صورة انسان اولور و مثل قوله تعالى
 اننق عكا اسع و اري و دني بر مرتبه نسبت الله تعالى بك سوي
 هارونه اولون قولي كبي كه اندر خطا با بيور اري و سوي هارونه
 بن سركه بيليم بن سیدم و بن كوردم يعني سرك صور كورده
 تجلي ام و سامع و و الي و رايم سرده و سر بنمله سامع و بنمله بصير
 عالم و مرید و قدیر سر و مثل جعت فلم تطعني و دني بو حداث
 كبي كه جنب حق حل سانه بيور را اي ادم او غي ساج و كرسنه اولم
 پس بكا طعام و بر يدكوزيج حضرت لوي رضي الله عنه فو حاتم

باب سادس و سبعين و مائت و بيور لوكه لما جاع بعض عبید
 قال لا ارض جعت فلم تطعني و لما عطش اخر من عباده قال
 سبحانه لعبد اخر ظمان فلم تستقي و لما ارض اخر من عباده قال
 لآخر من عباده مرضت فلم تعذبني فاذا سألوه هؤلاء العبيد
 من هذا كله يقول الله لهم اما علمت ان فلان انا جاع فلو اطعته
 لوجدت في كك عندي و اما علمت ان فلان انا عطش فلو سقيته
 ذلك عندي و اما علمت ان فلان انا مرض فلو عذبت لوجدت في
 عندي و الخبر صحيح و في المشوي م امدار حق سوي و سا
 ابن عتيب . كاي طلوع ما راد بدع زجيب . سرقه كرم
 ز نور ابردي . من حقم رنجور كشم نامديا . كفت يارب نبي
 نقصان مردها . عقل كم سداين سخن را بر كسا . كفت اري شيخ
 خاص كرين . كست رنجور او نم نيكوبين . هست معده
 معذوري من . هست رنجور ايش رنجوري من . هر كه هو
 هشتيني با خدا . كوشيند در حضور او ديا . نصح حكة
 مهيمه في كلمه ابراهيمه مهيم اسم مفعول تهييدن سبحانه
 شتقد رهبران شدة عشق و اراط محبت حاصل اولون
 دبر لرو عشق و محبت تجليات حضرت جمال مطلق حاصل اولون
 و هيمان تجليات جلالية ده حاصل اولور ملوك مهيمين و ناسا
 محذ و بينه و كل اوليا به دني بوجده و هيمان نصيب و اري
 با بديه سلوك كرم و با نها به سلوك كرم پس بوجده و هيمان حكم
 مهيمه داخل اولور و بو حكم مهيمه نك حضرت تابر ايهه صلوات

علي بنينا وعليه تخصيص اوله منده وجه مناسب بود که جناب حق
جل شأنه مظاهر کونه ده ساره اولن هوبت ذائله وصفات
ثبوتیه سبله اولاد ادم بر کسبه تجلی قلیدی ابتدا ^{مظاهر} الاحضرت
ابراهیم پس بعد مرتبه التوبه و القدر پس مرتبه تسبیح در ^{صوت}
اولی مرتبه تجلی الهیه در که تسبیحی موجب در پس حضرت شیخ راجی
حکمت تسبیح و تقدیمه بمرتبه تعقیب اید بکلمه ابراهیمیه
یونی خصیص قلیدی زرا اول حضرت اسم منرا حجت و خلقت
مودی همان و حیرت در و حجت و خلقت و صلوات و فرشتان
سائر و ارکان انبیاء فی حصه دار اوله و غنی او ترکیب پس
عبدك ما بینده اولن حجت و فریتک تحقیقته شروع اید ب
بیور که لا بد من اثبات عینی العبد یعنی لا بد که لا بد که
عبدك عینی مقام فنا فی الله ده ثابت و باقی اوله زبر افاده
مراد اضمحلال عینی عبد دکلر بل المراد اندراج النور الضعیف
فی النور القوی کاندراج الکواکب فی نور الشمس در پس فنا
عبارت در استیلاهی ظهور هستی حقیقه وجود موهومی عبد
پس وجود عبد نور حقه منصب اولد که کنده عینه شعری
قلیوب حکم غالبک و لور م صبقه الله هست رکبم هو
بیشتر ایک رنگ کرد داند. رنگ آهن جو رنگ انسانست
زاتش بی که فله فاسد است. شد ز رنگ و طبع انس
محتمم. کویدا من انشم من انشم. چون بشری کست
همچون زرکان. پس انا انما است کافش بیکاه. ادبی

نور کورد از خدا. هست سجد و ملوک زاجبنا. و چند دفع
ان یكون الحق سمعه و بصره و لسانه و یدیه و رجله یوقد بر وجه
صمیم اولو که حق سبحانه و تعالی عبدك سمعی و بصری و لسان
و یدی و رجلی اوله بر مقتضای حدیث قدسی یعنی قول
الله یوافقه تقرب قلدی جناب حق سلطان جنبی اکا غالب
قلوب ظاهری و باطنی نوار حقه منصب اولو و انکه شنوا
و انکه بینا و انکه کویا و انکه یویا و لور نعمت قوا و وجه
یهویتی علی المعنی الذی یلیق به پس جناب حق جل شأنه تمام
هویتله ظهور و سراینفی عبدك قوای باطنه سی و اعطاه ^{جاری}
ظاهر سنه زبر اسمع و بصرا اسماء قوادید و رجل اسماء اعضاء
پس حدیث شریفه تنبیه اولو بلکه هو بوضایه که حق جل
عبدك عینی باطنی و هم عینی ظاهری اوله اما بوقرب حلول
مضای و ذره اولن قرب دکلر بلکه سول معنا و ذره اولن
و اتصال که انک شأنه لا یوق اوله بله حلول ولا اتحاد ^{الحق} نه کم
مولا نا بوقرب و اتصال منو بلرند خبر دیروپ بیور که
از انا چون هست اکنون سداننا. افرینهار انا بی معنا. انا بی
ازل دل دنگ شد. انا نابی سر دگست و ننگ شد. کی شود
کشف از فکر انا. انا انما کشف شد بعد از فنا. اتصال
بی تکلف بی قیاس. هست رب الناس را با جانیس. و هذه
نتیجه قرب النوافل بوسوال و ذره اولن قرب نتیجه قرب نوافل در
عبد ظاهر اولی حقان محقق دستور اوله و قوله ان قوا

و انکه کبرا

مثابه سند اوله و اما قرب الفرائض نهوان بسمع الخيال
 و بصر بک اما قرب فرائض اوله که حق سئله اشید و سئله
 یعنی حق سنک ذاتک ظاهره و هویدا اول سن اند مختص
 اولیا کالک مثابه سند اوله سن نه کم ماریت اذ هیت و کین الله
 رحم معنا سند بوقرب اشارت و اراد اول حضرت وجودی
 الی اول صدر و النوافل شمع به و تبصره و اما قرب نوافل سنک
 انکه اسید و انکه کوریکه فندک بالنوافل علی قدر استعداد
 پس نوافله ادراک و لنور بتجلی لک استعداد و قابلیت
 و تدبرک بالفرائض کل مدراء فافهم و فرائضه ادراک و لنور
 اولی معنایم ایله بواسری **نص حکم حقیقه فی کلمه**
اسحاقیه حکم حقیقه فی کلمه اسحاقیه به اسناد ایله سند و
 مناسبت بود که حضرت ابراهیم عم نامند او علی اسحاقی
 کوردی پس علی طرفی المشاوره اکادیکه بابتی انراک فی النام
 انی از یک فافهم از انری پس حضرت اسحاقیه بوژ باقی
 قلوب ددیکه با ایت اشعل ما توثرای اجل ماراک فی یک
 ای تحقیق الحق نه کم حضرت بوسفه ددیلر هانا اول دیای
 من قبل قد جعلها زنی حقا پس دیای حقیقت فلده غیبه
 حکم حقیقه اکا اسناد اولی با اصحاب رسول و اهل نبیره
 ابراهیم و اولاد پند اختلاف ایله بلر حضرت علی ابوهریره و
 بن سلام و عکره و قتاده و مغان و کعبه اخبار و ذهب بن
 حضرت اسحاقک ذبحنه ذاهبا اولدی و اخبار بود و غی نقل

المسلک نوراند و غی واقع اولی ذبح اسما قدر حضرت عتاس
 و ابن عمر و مجاهد و محمد بن کعب القرطبی و الکلبی حضرت بود
 اسما عیالک ذبحنه سالک و مسر کتاب و سننه موافق اولی
 اما کتاب اولان دلالت و قد نباه بدخ عظیم ابتدع سیده
 ذبح تمام اولب عقیده و بشرناه باسحاق ابینک و اراد
 اما سننه اولد که انا ابن الذی یحب یوریدلر مراد بری عبد
 اعز لری حضرت اسمعیل و بری غی بابا لری عبد الله
 پس دیبا عالم خیالک مرید اولد غی اجل حضرت سید
 مرتبه خیالک تحقیقنه شروع اندوب یوریدلر که اعلم ان حضرت
 الخیال یعنی سن بل ای طالب شکو خصال عالم خیال ایکی
 قسمه منقسم در بر قسمه خیال مطلق و عالم مثال و غی بر که
 بو عالم کبیرک خیالیدر و بر قسمه غی خیال مقید بر که عالم
 مثال متصلدر و انک بر جود دی کبیر که انسانک وجود
 اولی خیالدر و بو عالم خیال بر جود و حافی عالم نوراند
 جوهر جسمانیه مشاهد محسوس و مفارک اولد حضرت جسم
 بحر مادی کلدر و محض جوهر بحر **ماده** نورانی اولد
 عقلیه کلدر بلکه بر رخ جابر بنی السبیب و حد فاصل بین
 و جمیع صور عالم اجسامی **استحاله** نه کم یوریدلر حضرت الحاکم
 الشافعی لکل شیء و غیر کل شیء یعنی اول حضرت خیال حضرت
 جامعه و شاملدر هر شیء و غیر شیء زیرا مراد جمیع موجودات عینی
 و جمیع معدومات غیبیه در و حکماء اشراقیه بو عالم اقلیم نامن ارض

و جوهر بحر و حاکم نامن نورانی اولد

حقیقت و عالم اسباح و عالم مثال و بر هر ششک مثلی بو عالم
 موجود اولاد و غنی او تربی نه کم مولا ناسعد الدین تقی
 شرح مقاصد و بونکردن نقل اید پ بیور که فیه لکل وجود
 من المجزئات و الاجسام و الاعراض حتی الحركات و السکات
 و الادضاع و الهیات و الطعوم و الروائح مثال قائم ببنایه
 بو بر عالم که غیر متناهی در نه کم قدام حکاد بر لوان فی الوجود
 عالما مقدار با غیر العالم الحسی لا یشای عجاویه و لا یحصی غایبه
 و من جملة تلك العجايب جابلقا و جابلسا و همدینا غطفا
 لکل منها الف باب لا یحصی ما فیها من الخرب و علیه بنی
 معاد الجسائی زبر الخلق رضیه و اعمال صالحه نک مثالی بو عالم
 بسا تین و رایجین و غار و انهار لذة للشاربین اولور و لعل
 رذیه و اعمال سیه نک مثالی عقارب و حیاة و غیاة و ظلم
 و غسق و غسلین اولور پس هر قنغی صفت دنیاده انسانه
 اولور و عالم برزخ اول اکا مناسب مصور و تجسد اولور
 مثله اگر کبر غالب ایه صورت پلنک و اگر غضب و حسد غالب
 ایه صورت کرم و اگر شهوت و عدم حقیقت غالب ایه صورت
 خنزیر و اگر حرص و امل غالب ایه صورت موش و موده اولور
 هر خیالی کو کند در دل وطن و در محضر صورتی خواهد
 شدن و سیرتی کان بر وجود غالب است و هم بدان تصویر
 واجب است و حکم ان خوراست کو غالب است و چونکه زربش
 ازین میدان در است و روز خشر هر عرض را صورت نیست

صورت هر یک عرض را نو بنیست و چون زد ست زخم بر مظلوم
 راست و ان در حق کشت از د قوم راست و این سخنهای
 چو مار و کوزه است و مار کوزم کشت می کیرد دست و بحشر
 علی عشر اصناف بعضهم علی صورة الفرة و بعضهم علی
 صورة الخنازیر حدیثی الی اخره بو معنایه دلالت اید بر
 فحای قد افلح من زکبتها و قد خاب من دسيتها و بر
 مصداق بوم لا یلفع مال و لا بنون الا ما فی الله یقلب
 سلیم همان تذکیر نفس و نصفیه و تجلیه قلب ایلین بو
 منقلودن خلوص و بخان بولور و اکثر حوارق عادات
 و کشف و کرامات بو عالم مذکور و ظاهر اولور نه کم بعض
 کبار مع اقامت فی وطنه بعضی دیار دة غفل و تجسد اید
 کبی پس بو عالمک عجایب و غرایبه حد و غایب بو قدر و لها
 علی لکل حکم التصویری و بو حضرت خیالیه ایچون و اید
 و معد و مانند هر ششک از زین حکم تصویری و اید که
 انک صون و مثلی بو عالمک مثل و مصور در کما اشار الیه
 اعلم ان الناس ابن العباس یما روی عنه قال هذه الکعبة
 بیت و احوط من اربعة عشر بیتا و ان فی کل ارض من الارض
 السبع خلقا مثلنا حتی ان فیهم ابن عباس مثلی و صدق
 هذه الرویة عند اهل الکشف و هی کما صدق بو تصویر
 خیالیه نک کلبی حق و ثابت و صد قدر زبر ابتدا معانی
 کلیه ام الکتابین قلب عالم مشابه سند اولین لوح محفوظ

نزد آن دنیا عالم مثال نزل اندوب بونم مجتهد اولوب
 صورت بظهور اندن صکر عالم خسه نزل اندوب متحقق
 اولوب مشاهده اولور پس خیال انسانی نیک دخی بر طرف
 عالم مثال متصل در بر طرف دخی کند و نفسی بدنی بود
 پس هر بار که بوجه سفلیه دنیا بر صورت و نفس خیال انسانی
 منطبق و مرئوس اولسه یا بسبب اختلاف المراج کا صاحب المال خلیا
 و یا بسبب غلبه النوم پس بوطرف سفلیه اولان صورت
 حقیقی بوقدر اگر باب مال خلیا نیک خیالات فاسده اولسون
 و اگر نایک واقع سی اولسون زیر ابوکونه واقع اضافات
 و احلوم در که ملو عبیه خیال دنیا حاصل اولور اما اگر اول مرات
 خیالک مری و مصورا اولان صور جهته علویه دنیا یعنی عالم
 مثال نزل اولد ایسه اول صورت مقلد حق و نابدر
 اگر نوم اولسون و اگر بقطره اولسون زیرا عالم مثال
 خزانه علم حقل اندن خطا تصور اولوز و علی هذا نسقم
 الی تمهید و بوقدر بوجه تصور ان یکی قسمه منقسم قسم
 مطابق لما صورت الصور من خارج بر قسم اولد که مطابق اوله
 شول شیکه انک صورتی تصور اولد و تصور خارج خیالک
 و هو یعنی اول صور خیالیه نیک خارج خیالک اولن صور
 محسوساته مطابق اولان قسم المعبر عنه بالکشف ان کشف
 امور غیبیه اطلاع دیکه تعبیر اولن نور و نایل و تعبیر خارج
 اولن نیکه حضرت رسولک علیه السلام بعضی واقعه سی کی

خیالیه

کلام

کما ذکر فی القرآن **أَقْدَ صَدَقَ اللَّهُ سَوْلَهُ الرَّؤْيَا بِالْحَقِّ**
لَنَدْخُلَنَّ السَّجْدَ الْحَامِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ فَخَلَقَ
 پس حضرت رسول قبل الخروج الی الحدیقه واقعه کینه
 اصحابه مسجد حرامه امن او زده با سلبین فارود را اولد
 حالک داخل اولور کوردی پس مجتهد النبی بل صکر بعینه
 ظاهر کلوب بونوال او زده داخل اولد بلر پس اول صکر
 اکثر کوردی بوقبل اولور دی نیکه کم حضرت عایسه
 مرویدر که بوبرار اول مابدی بر رسول الله من الوهی الودیا
 الصادقه فكان لا یری ذبا الا خرجت مثل فلق الصبح
 و قسم غیر مطابق و بر قسمی دخی اولد که صور خارجیه مطابق
 اولیه و فیه یقع التعبير بوقسم نایده تعبیر واقع اولور
 اول مری اولن صور خیالیه مناسب اولن صور محسوسه
 تاویل اولن نور نیکه کم حضرت رسول واقعه سند بر کاسه لب
 ویریلوبانی نون ابوب جرحه سن حضرت عمر اعطا
 ایلیوب بودا فیهی اصحاب کرامه تغیر اولد کم ددیله کما
 اوله یا رسول الله قال اوله العلم و بینها ده وجه مناس
 بود علم غدا ی روحه نیکه کم لب غدا ی بدند بود جمله
 علمه تعبیر اولد و کذلک بر کون حضرت یوسف صدق
 بابا سنه ددیله بابت انی را بیت احد عشر کوکبا و الشمس
 و القمر را بیت هم بی ساجدین پس قرق سنه مابینک بخاوه
 اولد قد بابا سی و اناسی و اولن بر برادری کند و به طبع

رؤیای حق

و منقاد اوله قدع و بوحالی الموده شاهد قدع و دیکه
 هذا ما يدل رویای من قبل قد جعلها زنی حقا و کما قال
 رجل لا بن سیرین رایت فی المنام کانت فی بدی غاما ختم
 افواه الرجال و فرج النساء فقال انت مؤذن تؤذن تؤذن قبل القیم
 فی رمضان قال صدقت و بینها ده مناسبت و فطنت اوله
 معلوم در و انسانک خواجی که صواب و که خطا و زره کور غشیه
 سبب بود که اگر خضاب حق کال تو جهله عباد و اخلاق مضطرب
 انصاف و الف و اوصاف ربه و ذمه دن نفسنی طهاره
 قداسه و صحت بدن و اعتدال مزاج و دوام ذکر و مواظبت
 و ضوایله وجودی مجله اولداسه انک واقع سی صحیح و صواب
 اولور و اگر بومذکور انک حلز فی اولور سه اضفان احلام
 و ناصواب و بی انجام اولف سبب اولور نه کم شیخ شهر و نه
 عوارف المعارف بیور لرقال علیه السلام اذا نام العبد و هو
 علی الطهاره عرج روحه الی العرش و کانت ربه صاده
 و ان لم یغ علی الطهاره قصر روحه عن البلوغ الیه فکون
 المنامات اضفان احلام و المراد بالطهاره طهاره الباطن
 عن حدیث الهوی و کور و محبه الدنیا و اذا طهره النفس
 عن الرذایل اقبلت مرادت القلب و قابل اللوح المحفوظ
 و انتعش فی عجایب الغیبیه و بودا فکونک صحنه اصل کنی
 اعظم اعتدال مزاج در و بونک تعبیریه بر قاعد و قانون
 بود بلکه کاه اولور که انبیا و صدیقین دخی تعبیر و عاخر

اولور

اول حبیبی بله نزلت کم بخاری و مسلم و ابوداود
 ابن عباس دن روایت ایدر که بر کون بر شخص حضرت رسول
 کلوب و دیکه بار رسول الله بوکجه و انقد کورده مک بر بولدن
 بالله باغ باغ و خلق اندن کجی زیاده و کجی ناقص نصیبم
 اخذ ایدر و دخی کورده مک بر رسیان زمین دن اسمانه بیسته
 اولس پس سن اول رسیانی طوبی بالایه عروج ایدر
 کتک پس بر کیمسه دخی در غفیا اول رسیانی طوبی کتک
 اول دخی صعود ایدر پ کتدی بعد بر اخر کیمسه دخی
 سوال او زره اول ایبه با پشتوب کتدی بعد اول رسیانی
 منقطع اولوب تکرار بر کیمسه انی بیسته قلوب اول دخی
 با پشتوب بالایه صعود ایدر پس حضرت ابو بکر بیورده مک
 بار رسول الله اکرا جازع بیور سر سک بن بوخاری تعبیر قلم
 حضرت رسول اجازع بیور دیلر پس حضرت ابو بکر تعبیر
 شرح ایدر پ دیکه اول برون مراد اسلام در اند بیافان
 بالله یا غدن مراد قراند که ان دن بعضنک فیضی زیاده
 و بعضی نک کتر در رسیان دن مراد سول جبل متیان کیم
 اولن شریعت که سن انی طوبی علوی حقیقه عروج
 ایلرک پس سنکضکم بر کیمسه اول جبل شریعتی طوبی
 بالایه صعود ایدر بعد بر کیمسه دخی طوبی اول دخی صعود
 بعد بر کیمسه دخی طوبی صعود ایدر بعد منقطع اولوب
 بیته انی بر کیمسه بیسته قلوب اول دخی بالایه صعود و عروج

انک

پس یا رسول الله بیورده پس تغییر واقعه اصابت
 و با خود ایلدگی حضرت علیه السلام بیورده **بیلر اصبت**
بعضا و اخطا بعضا و کذاک حضرت ابراهیم عم واقعه
 برده ایتد اسمعیل و بعضی و ایتد اسحاق ذبح الی کور
 و بود واقعه بیغینه ظاهره حل ایدوب ذبح و لک مباشره قلدیر
 حال بود که مراد اقد ذبح کبش ایدوب و بینم ماده مناسبت ذاتا و صفة
 مفرد در مناسبت ذاتی یکی بله نظر حق اولسی و مناسبت
 هر یک از حق اطاعت و انقیاد و تسلیمیتی صفتی **و الناس**
هنا و انسا بود و تو خصوصیت علی قسمی یکی قسم او زنده
 عالم و متعلم بر قسمی متعلم در قسمی عالم در عالم بصدت
 فی الرؤیا بصدت تخفیف در پس عالم واقعه سند صادق
 یعنی ریخ اول صورت واقعه سی صادقه اولوب تغییر و نطفه
 احتیاجی اولم زبر انک واقعه سی بو تغییر جد مطلقا الله تعالی
 ارادت ایلد و کئی مرتبه در بعینها و المتعلم بصدت تشدید
 فرائد الرؤیا و متعلم اولن کسه مناسبت کورد و کئی صورت
 صادقه قلو حتی بعلم الحق ما اراد بتلك الصورة التي حل
 حتی جناب حق اول کسمیه تعلیم اید بخیه دل که واقعه سند
 اکشف و حلی قلدی صورت نه تی مراد ایلدگی پس بونک
 واقعه سی تعلیم و تغییر محتاج در و حضرت ابراهیم علیه السلام
 واقعه سی بو قسم اولور زبر جناب حق جل شانہ اکاندا
 ایدوب بیورده یک با ابراهیم قد صدقت الرؤیا یعنی با ابراهیم

صورت

مناسبت

مناسبت کورد و کوی سی صادقه قلدی و تغییر قلدی
 و بو معنایه شاهد جناب حق بیورده یک با ابراهیم قد صدقت
 فی الرؤیا اگر مراد الله بعینه صورت واقعه اولدیک تخفیف
 صدقت فی الرؤیا بیورده ایک معلوم اولدیک مراد تغییر
 اقتضا ایدر حق و الله اعلم **فصل حکم علیة فی کلمة**
اسما عیلیة حکم علیة نک کلمه اسما عیلیة به فریب و لما سند
 وجه مناسبت بود که حضرت حق فی لسان صدف صادق
 الوعد صفتی بله توصیف و کان عند ربی مرضیا نصیل
 تشریف بیورده بله ذاتی مظهر اسم علی قلدیر پس انک عند ربی
 مرضی اولد سی علوم ربیه سند دلالت و صادق الوعد
 اولسی ستمودر چه سند شهادت ایدر لا سیما حامل حق
 حضرت اکل انبیاء که اول حضرت انک فریتند اول
 سلسله شریفی کا منتزعی اولور پس علی اسم در اسم
 ذاتی پس حضرت شیخ بحسب الذات و بحسب الاسماء
 والصفات انک مرتبه سنک بیاننه شروع ایدوب بیورده
 وجود العالم الذي لم یکن یکن بورده افعال تامه و نه
 یعنی لم یوجد یعنی شول عالم امکانی نک وجودیک بالذات
 موجود او لما سدی بتم کان پس بعد العدم موجود اولد
 پسند عی نسب اکثری فی وجود بوجه جمله مستأنف در
 سوال مقدم جواب اولور کان دیک اولور که پس بوجود عالم
 امکانی که بعد العدم موجود اولد بونک وجودی نه

اقتضا و استند عا ایدر پور که بو عالم اسکانی یک بود
 و خالفند مخففه اولی نسب کثیر بی استند عا ایدر اول
 و اول نسب کثیر در مراد اسماء الهیه در که حیا و علم دارد
 و قدره و بونلر امثالید زیرا اگر بولنسب الهیه اولیست
 موجود آله موجودی مابینتد ارتباط اولیست پس
 نسب الهیه ربط موجود اندر **بیت** خود را بشویند ذاتی
 ان پرده نشین . شد جلوم دل ظاهر دینی و دین .
 زین نکته که کفم ای طلبکار رفیق . ذات و صفت و فعل و اثر
 چیست ببینی . او اسمائیا و زرعه معطوفدر یعنی با خود
 اسماء کثیر استند عا ایدر **ما شئت فعل** اگر در رسد بولید
 زیرا الا مشاخصی الاصطلاح در کرک نسب کثیر دبی و کمر که
 اسماء کثیر دبی یکپسند مفری بر در بروراده اسماء کثیر
 صفات الهیه و صفات اگر چه من حیث مایفهمه العقول غریبه
 اما من حیث الخفین و الحصول عینی ذاند مثلا عالم ذاند
 باعتبار صفت العالم و كذلك قادر ذاند باعتبار صفت العدم
 و كذلك مرید باعتبار الاراده پس معلوم اولی که اگر چه اسماء
 بحسب المفهوم بری بر لونه مفایر در اما بحسب الحقیقه عین
 ذاند در اسماء و صفات نسب اعتبار اندر **بیت** ای در هر
 شان ذان تو پاک از همه شین . نه در حق تو کیف توان گفت
 نه این . از روی تعقل هر غیرند صفات . با ذات نواز در یک
 تحقق هر عین . لابد مع ذلك بعضی لابد در اندر اول

مثلا

ذکر اولی و نسب و اسماء کثیر در و بالجموع بکون وجود
 العالم زیرا بر اسماء کثیر نک مجموعه و وجود عالم حاصل اولی
 زیرا هر بر جز و بواجزای عالم بر اسماء کثیر بر پس بو
 موجودات مظاهر اسماء و صفات الهیه در و مجموعه کاینات
 سطوح کدر لا انک اسماء و صفاتی **بیت** مجموعه کون را بقانون
 سبق . کنیم تصفح و رقابعد و رف . حفا که ندیدیم و نخواهیم
 در . جز ذات حق و شیون ذاتیه حق . فالعالم موجود عین
 احدی الذات . پس بو عالم اسکانی ذاند و جهان من الوجوه کثیر
 اولین موجود در موجود در زیر حقیقه لکل بی که ذات
 الهیه در جمیع اشیا نک حقیقی در او فی حد ذاته واحد که
 عدد و کثرت در بر آرا ما باعتبار التعلیات المتکثره والتعینات
 المتحدده فی مراتب کاینات ناره بر شکل حقایق جواهر شیوه
 و ناره بر صفات اعراض تابعه بری و غایا اولی در این ذات
 واحدک بواسطه الصفات المتنوعه و اسماء المختلفه شکل
 جواهر و اعراض متکثره در مجلی او لما سند حقیقت وحده
 حلال کلمه **ما یبرئین** ان زده خط . پنداره و بی دلیل
 بعد است و سخط . در جمله کاینات بی سهو و غلط . یک عین
 محبت دان و یک ذات فقط . **منسوب الیه** منسوب اولی ذات
 احدیه اکثر من حیث الاسماء من حیث الاسماء المتحدده
 اولی کس نک احدیتی و احدیه کثرت در مراد جمیع اسماء که
 بر اولی غنی میده که اکا و احدیه تعبیر ایدر و بمرتبه

محب

و بمرتبه ذاتك جميع صفات واسمايله ايضا في صورته
 جميع اسماءك ستاسيد زيرا اسم ذات احدية دلالت
 ابد يجيد واسم عبادت ذاك بر صفة مخصوصه ايله
 مثله معزديسك و مدل ديسك بوايكسي ايله بله بتجلي اول
 ذات واحد در مانع و معطي ديسك كذا كذا بنه اولد پس
 من حيث الاسماط اهل اول كنونك احدية كما منسوب
 پس عين واحدة تعينات و تعينات مذكوره در تجر و الطلاق
 حيثند ن حق بر لر و اسما و صفاته منسب و تعينات شخص
 متعين اولد في حيثند ن خلق و عالم در لر پس عالم ظاهر
 و حق باطن عالم قبل الظهور عين حق ايله و حق باطن
 عين عالم اولد بله في الحقيقة حقيقة واحدة در كه ظهور
 و از لبت و ابدية و اوليت و اخوت نسبة اعتبار اند.
 هو الاول هو الآخر هو الظاهر هو الباطن. بحر باهو و باين
 کسی دیگر نمی دانم. لان حقایق العالم نطلب ذك منه زير
 حقایق عالم كه عند الصوفيه اعيان ثابتة و عند الحكماء هيا
 اشياء يدكر بدلسان استعداد لري ايله طلب ابد و هر دي
 وجود لري فباين مطلق اولن موجد حقيقي در پس اول فباين
 مطلق هر شئك قابليت و استعدادي علمند بجه اقتضا ايله
 اكا كوه وجود اعطا ايد پس جناب حق جل شاناه ايجاد ايلالا
 بحسب استعدادات و قابليات الاعيان و بر شي بود وجود
 واقع اولر الا اعيانك اعطا ايلد كي اوزده اما عقل و وهم

ايلر كه البتة ممكن الوجود قابل در هم بر شي اوله و هم نقص
 اوله زير اطر في بله اكا مستسا و بدر اما سرف قد و اق اول
 محقق بلور كه اعيان بحوله دكلد و اكا جعل جاعل
 انما سدر زير اصور علمية حقد پس بويله اولي سوال ادرم
 چون عين متدي اقتضا هدايت و عين ضال اقتضاء
 ضلالت ايلدي نه كم بخوله عين كلب كلب قلدي و چون
 عين انسان انسان قلدي و بنر زير اعيان صور اسما الهية
 و مظاهر صفات ربانية در بله ذات قديم ايله قايم اولن عين
 اسما و صفات در من حيث الحقيقة پس ظاهر و منظر عين حق
 اولي سوال وارد اولر زير اقبل من قبل لا لعل و در دن
 لا لعل در اما بخوبينه لا يسأل عما يفعل و سئل جواب و بر بلور
 جناب كير يا لا ابا اليس. منع از قياسا خياليت.
 چو بود اندر ازل اي مرد نا اهل. كه اينيك سدد و ان ابو جهل.
 نه ظلمت اينكه عين علم و عد. نه جورست اينكه عين لطف و فضل
 بروجا بدترين رضاده. بتقد برات رباني رضاده.
 ثم ان العالم كين مختا بونذ كور اولن معاني و نضكم تحقفا عالم
 اكر ممكن الوجود اوليوب بله منع الوجود اوليك فاهو
 قابل للوجود پس اول عالم وجوده قابل و استعداد اوليك
 حقایقك انقلابي منع اولد غنذ و اوتري زير امتنع الوجود
 ممكن الوجود اولر فاجد العالم الا عن امرين پس عالم موجود
 اولدي لا ايك طرفه عن اقتدار الهی منسوب ايله ما ذكرنا

بوالقاسم ادرم
 محض

بري اقتدار الهيد ندر که اول الهه مشهور بر بزم ذکر ابلد کن
 شي که اول من حيث الاسماء اول کثر تک احد بتي در عن قول
 بري در حق اشیاء و اعیان ثابت که قولند فان الحال
 زیر الحال ذاتی عدم محض لا يقبل التكوين اصله تکوین و ایجاد
 قول اتمز و لهذا یعنی وجود عالم اقتدار الهی و قول ممکن
 اولد و چون قال الله تعالی عند قوله کن الله تعالی یوردی
 کن قولند عندین بواسطه اقتدار الهی فیکون و یوفیکون
 قولی اشارت بر قبول ممکنه فتنسب الیه پس خطاب حق جل شانده
 نسبت قدری عالم اتمز التکوین اول مطلق تکوین بوده
 کون مبالغه قلمی ایچونز فتنه کم تقبل قبل مبالغه قلمی ایچون
 اولد و بی کبی من حيث قبوله اول عالم که امری قول ابلد و بی
 حیثیتدن اگر بوعالم نفسند تکوین مستعد اولمیک عند
 امر کن موجود اولمیک پس حضرت محم که مکه منم اول
 بود که فتن الله سبحانه و تعالی بر شمر کن دیو امر ایلسه اول شی
 کند و نفس موجود اولمیک فلو موجودینک امره امتثال بمکله
 هو تعالی تو بنی شبه نسبت قدری فتنه کم بوردی ثُمَّ اِذَا ارَادَ
شَيْئًا اَن يَقُولَ لَهْ کُنْ فَيَکُونُ فتن او الله بر شمر کن اولمیک
 مراد ایلسه انک امری اول شبه اولد و محکم که بر پس اول شی
 دخی کند و نفس اولد و اگر اول شمر کن تکوین نفسند استعداد
 اولمیک عند سماع امر کن وجوده کلیمیک و بواسطه داد و
 قابلیت اول شمر کن نفسند مرکز و کامر که اکابر استعداد

فیض قدس حاصل اولد و فیض الهی یکی فتمد بری فیض
 اقدس و بری دخی فیض قدس را و لیکه جمع اعیان و حقان
 و استعدادان اصلیه لری حاصل اولد و مرتبه علم و ثانی سیده
 خارج اول اعیانک مع توابعها و لوازمها وجود لری حاصل
 اولد و اگر سوال اولد که بواسطه قبل وجودها عالم عدم
 بالکلیه معدوم در امر الهی به امتثال و انقیاد له فیض متصف
 اولد و بر بود که اولد ان معنا ایلسه وجودی اولد و سیده
 قابلد بر پس نیز ممکن اولد و بر شمر کن نکون که انک وجودی
 بنفسه غیر بدست مستفاد اولد جواب بود که بواسطه اجتماع
 علم الهی و از لا و اید وجود علی ایل موجود لرد و اگر چه با
 الی خارج الوجود معدوم ایلسه لرد پس اولد و موجود علی
 اوزره اولد که سماع و تکوین مستعد اولد فَصَحَّ حَكْمُهُ
رَوْحِيَّتِي كَلِمَةً يَقْوِيَّتِي روح بفع الراراحه و بر
 و حکم ر و حیه تک کلمه یعقوبتیه بر تخصیص اولد سند و حیه
 مناسب اولد که حضرت یعقوبک عم مشرب سعاد لری علم
 انفس و اروح غالب اید انک اولد حضرت که اکثر و صابا
 و اخباری را اید اوزره مبتنی اولد سند که اولد و بر بود
يَا بَنِي اِذْ هَبُوا فَيَسْئَلُكُمْ يُوْسُفُ وَ اِخْوَدَ لَا تَنَالُوا
مِنْ رُوحِ اِلٰهِ اِنَّهٗ لَا يَبۡيۡسُ مِنْ رُوحِ اِلٰهِ اِلَّا الْقَوۡمُ الْكَافِرُوْنَ
 و بر حکم دخی اِنِّي لَا جَدِيۡرٌ يُّوْسُفَ لَوَلَا اَنۡ نَّفۡدُوۡهُ
 بیوردی و بر نفسد انقیاد و جزا و عادت اولد و بر حکم

بیان قلدر برابری بر نکر هر بر نکر را حق حقیقتی است
و راجح دایم و سرمدی حاصل اولور اما انقیاد الهی در راجح
بولغی بود که بر کس امر حق اطاعت ایست در چه علیا بدوا
اولوب راجح غلبی بود و اما عادت حاصل اولوب بوده
ظاهر در راجح انسان بر سبب اعتقاد ایست اندک متذکر
اولوب راجح بود و پس راجح انسان دیند حاصل
اولور چون سبب دینک سرچشمه شروع ابدی بود و هر که
ان الدین عند الله الاسلام دین لغت عربی بر پنج معنا است
کلور که هر بر نه بحسب القرینه علی طرف الاشتراک اطلاق اولور
و بوجه اول انقیاد و عادت معناسنه کلور نه کم ذاتی فلول لغت
دیر لای انقاد لام و یکدر عادت معناسنه کلور که مثال
هذه دینه ابداد دینی کبی یعنی هذات دینه ابداد عادت یکدر
پس بن عبدك حق ظاهر او باطنا انقیاد دند فلول عبارت
عبارت نه کم کلام مجیده و واقع در که یور لای ان الدین
عند الله الاسلام و معناه الانقیاد و اسلام معنای
انقیاد ایلمک نه کم اسلام فلول دیر لای انقاد و اطاع یکدر
پس دین اسلام در عبارت اولدیه و اسلام انقیاد و عادت
اولدیه پس بن هاه عبدك انقیاد دند عبارت اولور فادای
کنک اگر چشم حقیقت بنی ابد نظر قرسک جمیع موجودات مطیع
و منقاد حق در لور بر اهری بر اسمک نظر دیر و اول اسم الکلام
و غالب بر هر کس نظر اولور بی اسم حیثیتند و حق مطیع و منقاد

اگر چه اخلاص و مقتضاسنه کور عاصی طایفی کور بر نکر شده
نه کم سبب حضرت لری بو عبارت نه بو معنای اشارت یور و پ
دیر لور دین طلب نه امر یا منکر بر کس دین امر لور دین
طلب اولنه فانقاد الی الطالب بما طلب پس اول کس
طلب اولن سبب که اسند طالب اولن کسبه انقیاد ایست
نهو مسلم پس اول کس مسلم و منقاد در فخرم پس سبب
بو معنای و نکشتی غریبی ای طالب اسرار خدا اولن کس فانه
سری و برابونک نهی خودی سر لای ابد سبب جلیلک
نهمنه و اول جلیلک هر سبب که مسلم و منقاد اولی در که
و قضی بیک ان لا تعبد الا اياه مغربی اوزده جمله
اطاعت و انقیادی من در جلاله اگر سبب سبب سبب طو و کور
مغربی خرد و اولور که تقدیر کلام سبب و بنوعی ای سبب جلیلک
دیگر اولور اما بعضی نه خورده سبب واقع اولن بسیار دین تقدیر حقیقتا
بو معنای نهی بسیار دین یکدر اولور و بو معنای نهی بسیار اولی
توحید افعاله بودی اولور و نه خورده نه نام انیس سر کفخی بی متضمنه
قالون دینان پس دین ایکی قسم در دین مایور بر قسمی اول دیند که
من عند الله امر اولی و هو ما جاء به الرسل اول من عند الله
مایور اولی دین سبب کور کلور که هر بر سبب سبب دین
معتبر و بر دین دخی اولور که من عند الله دکلر لکن عند الله معتبر
وهو الابتداء بو عند الله معتبر اولی دین اختراع اولیا و ابتداء
اصفیاد که من عند انفسهم طرف راجح و خلوت عزلت اختیار

بود که مخالفی مستوره کلامه بر افضای حق نفی قابل د کلام
 و اما بالواسطه فقد مخالف اما واسطه الانبیاء و المرسلین اولی
 امر مخالف اولی نور اگر اراده توافی اولی نور به مخالف اولی نور
 پس انبیا و مرسلین و ائمه اراده توافی اولی نور که خدا مرید
 مطلقا اما اراده بنیک خدا مکرر کلامه اگر اراده خدا مرید است
 ناطقضا اولی نور به کسب خیرات و سعادت طرفه خود است
 بلکه علی ما هو علیه هر شیئی حالی او زده ترک این لوری پس معلوم اولی که
 بنظر اولی نور اراده توافی اولی نور خدا مرید است اگر توافی اولی نور
 شیئی حق تعالی تکلیف ابدی فایده ندارد پس سوال ابدی هر یک جواب دین
 قبول استعدادی اولی نور که به قبول استعدادی اولی نور که به قبول
 مراد تغییر در هر جانف اصله مراجعت ابدی در امور اولی نور
 الا لکاین خاصه لا الموجد اما ایجاد به مامور اولی نور که در
 عاده کاندید یعنی عین بابت در خاصه که صور علم حق در موجود عینه
 بوازم ابد مامور در کلامه بر او اگر بوازم ابد مامور اولی نور که به قبول
 حاصل اولی نور پس موجود عینه امر تکلیف ابدی مامور اولی نور
 و الله اعلم **فصل حکم نوریه فی کلامه بوسفیه حکمت نوریه**
 کلامه بوسفیه به اسناد اولی نور و وجه مناسبت بود که صور
 حیالیه و مثالیته به متعلق اولی نور است که نور اینک وجود بر نظری
 نظری اولی نور علی وجه لایم و الا کل که مراد علم تغییر در وجود
 صور مرتبه مثالیته مراد الله نه ابدی که به قبول تغییر ابدی با وجود
 وجود ظاهر لوری در حق و بهی و نصارت نور ابدی

۲ مرافق اولی نور که

کشف

بوجوه

بواجله کاشفه الخاق اولی حکمت نوریه بی انک کاشفه اسناد
 ابدی و شرح تحقیق نور شروع ابدی و بی نور که نور کشف
 و بکشف یعنی نور بر کشفیند که بنفسه کشف و ظاهر اولی نور که
 سایر اسباب کسوف و مبصر اولی نور و اتم الانوار و اعظمها نفوذ اولی نور
 اتمی و اکمل و اعظمی نافذ و ثاقب اولی نور که حیثیت نورانی
 بکشفه سول نور که انکه کشف اولی نور که اراده الله بالصورة المجتله
 المرتبه فی المنام الله سبحانه و تعالی نک و افعده مرتبه اولی نور
 متجمله در مراد ابدی که شیئی زیر عالم مثالیته مرتبه اولی نور
 عالم شهدانه اولی نور صور مخالفه مثالیته این کور که بوعالم
 علم تغییر اولی نور پس نور اعظم نور معرفت مراد انکه بر کسب حاصل اولی نور
 بومرئی اولی صور که حقیقتی اکلامه عاجز اولی نور و هو التعلیل
 یعنی نوریه اولی کشف مذکور علم تغییر که مرتبه اولی صور حیالیه
 صور حسیته عبور قلمه زنده کم حضرت یوسف دم زندان ابدی
 انکه به اولی نور که لودن ابدی کسب کلوب **قال احدهما شرا بی دیکه**
ای را فی اعصر حرا بن و اقمه بنی خرم کور دم و قال
الاخ و حبا زدی دیکه ای را فی اهل قون راسی خبرا
تا کل الطیر من خصبنا من بنی کور دم که باشم اوزده انک
 کو نور ب فوسلر اندن بر لب و واقع فی حضرت یوسف دم تغییر
 بیورب دیکه **یا صاحبی السجین اما احدهما فاسقی ربه**
خبرای یعنی مصاحبه ای اما اولی نور که خرم کور دم
 اولی نور سیدنه ساقی اولی نور و اما **الاخ فی صلب فاکل الطیر**

من اراده و اما اول که حجاب در اول مصلوب اولی است
 بنسبت قشربلر لان الصورة الواحدة ان يكون اول صور مختلفه
 كسف ابلین نور تعبیر در آن که زبرابر صورت نظر احوال مختلفه
 مرتبه خیال معانی مختلفه چون ظاهر اول و برادرها اول معانی
 مختلفه در مراد اول نور فی حق صاحب الصور واقعه اول صور
 کورده کسسه نک خضه معنی واحد اول معانی مختلفه در این
 بر معانی اول نور فن کشف پس بر کسسه که اول معانی کشف ابلیه
 بذکر اول نور اتم واعظم ابلیه **فصل** صاحب النور پس او که صاحب
 النور در فان الواحد بودن **فصل** اول صورت واحد یک معانی
 مختلفه اوزده ظاهر ابلیه بیان در کورده برادرها شخص واحد مانند
 کورده اذان و برادر پس اولی ابلر اول کورده وکی صورت حجه دلاله
 ابلر و آخر بودن قسرت و بر شخص خود فی کورده اذان و برادر
 اول خرسوزی ابلر آن کورده و کسسه دلاله ابلر و صورت اذان
 واحد حال که صورت اذان برادر اما اول صورت واحد را یکی
 قابلیت کور معانی مختلفه اوزده تعبیر اول نور و آخر بودن فید
 الی الله علی بصیرة و بر آخر شخص واقعه اذان و برادر اول الله
 دعوت ابلر علی بصیرة و مرشد و هادی اول نور و آخر بودن فید
 الی ضلوة و بر آخر شخص فی اذان و برادر کور اول ضلوة دعوت
 و اکاد دلاله ابلر نه کم این صبرین خضرانند و برادر که اکابر که
 کلوب و برادر که بن بوی واقعه کورده اذان و برادر و برادر که
 کبر رسد و برادر که دخی کلوب اول نور و برادر که کورده اذان

او نورم اکاد یک خرسوزی ابلر و برادر که کورده اذان و برادر که
 واقعه اذان و برادر کورده اذان و برادر که کورده اذان و برادر که
 ابلر پس بر کسسه سوال ابلر و برادر که با ابلر و برادر که واقعه
 برادر که واقعه نک با ابلر و برادر که برادر که برادر که
 و برادر که اولی کسسه نک با ابلر و برادر که انا صلح کورده پس اذان واقعه
 فاذن بالناس فی الحج ابلر اولی اذان اوزده تعبیر قلم و ابلر
 کسسه نک با ابلر و برادر کورده پس اذان واقعه **فصل** اذان بود
ايتها العیر انکم سارون ابلر اولی اذان ابلر تعبیر قلم و انا
 لنبی کسسه نک اوزده انا رسد رسد کورده پس اذان واقعه
فی احسن قلائم عالی الله ابلر تعبیر قلم پس معتبر اول نور
 کورده کی صور خیالیه فی خضرانند و بر تعبیر ابلر عارف و تحقیق
 دخی بو عالم شهدا نک کورده کی صور محسوسه فی ماهر المقصوده
 قلم برادر بو عالم حصد ظاهر اولی صورت مثاله ظاهر اولی صور
 انا برادر بو عالم مثاله اولی صور ابلر حضرت الهیة در ارج حجه
 اوزده فیضان ابلر معانی و بو معانی مقتضیات اسماء الهی در
 پس عارف حقایق اولی کسسه فی بو عالم شهدا نک بر صورت کورده و با
 خود بر کلام استسسه و با خود قلبیه معانی بر معناد اخل اولی اذان
 ماهر المقصوده استدلای ابلر و برادر الله واقعه اولی ابلر و برادر
 کبار در منقول که برادر کل مایه در فی العالم کله پس فی الحج
 الی العبد یلقون رسالات ربهم بر فها من بر فها و بر فها من المقصود
 من یجملها کافال الله تعالی **و کایت من ابد فی السموات والارض**

عالم

برون علیها وهم عنها معضون زبر احصاء بنی علی سلام بوحس
ظاهری دخی انواع نومین بر نوع تعدیل لکن اکثر ناسک بو عالمه معانی
غیبیه و خفای الهیه و غفلیه اولده غفله او تری ندم نایک بونلرد
غفلیه وار زنده کم بولر لکن بنام فاذا ماتوا انتم و ابو تقدیر چه
بو عالم بالکلیه خیال زاین جمعیانم و بولر بای موجودات مرتبه اولی
صور حله سی صور خیالیه زنده کم حضرت شیخ بر وضع اخذده بویستی بولر
انما الکلون خیال و هو حی فی الحقیقه کل من یفهم هذا حاز اسرار
الطریقه **فصل حکم احدیة فی کلمه هودیه** بوجیک حضرت هودیه
علیه السلام نسبت اولی مرتبه سبب بود که انکر مشرب سعاد بر سر شاهد
احدیت کثرت غالب اولی سبب پس و اجلد اول حضرت زکی سینه نقد
طریق مضاف قلوب بوردیکه **و مانده ابد الا هو اخذ بنا صیغها**
زکی علی صراط مستقیم یعنی استیاد و حج بر شی بوقدر الا اول الله انکر
ناصیه نانی اخذنا کا کیف مایا متصرف و حکمی نازد و محتویم بریم
صراط مستقیم و طریق قوم اوزده در که طریق توحید در پس احدیت
کثرت طریق بوضاده موجود اولد و بی ایچون بوحکم حضرت هودیه
اسناد ایدوب بوضد حج طریق حقیقتند و هر سببک نهانیه **بنده**
خبر و بوردیکه **غایه الطریق کلها الی الله** یعنی حج طریق غایه نهانیه
بر خواجه کل شی بر حج الی صله خطاب الله مشهور و اصل در زبر اعلم
موجودات هر عین اسم الهیه ده بر اسم مرتبه و مستند و اول اسم
اوزده جاری و انکاسکی اوزده سارید پس حج اسم الله راجعه و مشهور
کذاک مظاهری دخی الله راجعه و اسمی مقرر در فای الله غایه نهانیه فاذا

کذاک حی سبحانه و تعالی جمع طریق غایه نهانیه در زبوا طریق معانی
اول زمان ده بحق اولور که انک بر بدایت و بر نهانیه اولد پس عارف
محقق معلومد که بدایت جمع اسباب مغزی قل کل من عند الله
الله اند و کذاک نهانیه جمع اسباب بر خواجه و البدایع و المصیر کا
نند کم حضرت صدیقنوی اعجاز البیان بولر لکن علم ان الحق سبحانه
محیط بکل شی وجود او علما و مصالح الکل شی بمقتضای نهانیه مقتضای
عنا المرح و الحلول و الانقسام و کل مایلیق بجلول کان سبحانه
کل صراط و غایه کل سالك کا خبر سبحانه بقوله بعد قوله **وانک**
تهدی الی صراط الله الذی له ملک السموات و ما فی الارض الی الله
نصیر الامور پس متنبه اولد که هر سببک بر حج و مصیری کا در
و کلیک توحیدی و تعلق اول در کا در **رابط** هر جابقی زدم در
کوی تو بود هر کوشه که رفتم هیا هو ی تو بود کفتم مکر
سوی و کراهی هست هر راه که دیدم هر سوی تو بود
فکلهما صراط مستقیم پس جمع طریق طریق مستقیم من و حج
زبر اجلد سبب نهانیه حقه در اگر چه بوطریق جمع اسباب مستوی
بلو تفاوت در اما فایده دخی طوثر زبر استقامتک اوج مرتبه
وارد بری مرتبه ضعیفی که بومریده جمع عامه خلوق مستوی
الطریق الی الله بعد و انقاس الخلق مقتضای سبب هر کسک جاب
بر یوزدن توحیدی و سلوکی مقرر و ابلیخی مرتبه سی مرتبه و سطوحی
زمان ابو البشر و تاحضرت سید البشر کلیمه که شرایع امم سالقه
و اوجیس اول مرتبه غفلیه و شریعت جامعه حضرت محمد مصطفی در که

موصول دولت و سعادت بدو ندهد که حضرت شیخ دخی اولی مرتبه در
طریق محمد بنی استثنای نورانی که لکن تعبدنا الله باله الوصول
 الی سعادتنا خاصه لکن بزعمایین الخاقی خاصه سعادت من
 موصول اولی طریق الله سبحانه و تعالی به عبادت اتخاذ ابدی
 وهو ما شرع لنا اول سعادت من موصول اولی طریق اولی شی
 جناب حقانی بزم ایچون شیخ قلیدی حضرت بنی لسانند و سوره
 فاتحه دخی مطلوب اولی صراط مستقیم و غیر المغضوب اولی
 طریق قوم بود که اقرب جمیع طریقه در انکون اهل هند سر دیر که خط
 مستقیم بنی النقطتین اقصر جمیع خطوط در مثل است
 خط مستقیم بنی العبد و الرب سایر طریقه در اقصر و اقرب اولی در غیبه
 حضرت رسالت بنیاه علی طریق التمثیل بود که خط حکیم اولی خط مستقیم
 کند و طریق تو بمنه نسبت اید و باطراف اند اولی خط لاری طریق سبط
 نسبت بود بلکه مراد سبیل عبید و طریقه در بیت حق بجز استقامت
خواست که بی استقامت نرسد کار راست مستقامت روی
بوالهوس که این هم مستقیمست و بس فلا ولا سعف رحمة
 کل شی پس اولی مرتبه ایچون وسعت رحمت کل شی نفسی تفکیک مفهوم
 لطیفی و اید که رحمان الکل در وجود خبر محض و رحمت در پس رحمت
 سابقه حق کل شی محیط در اگر وجود او اگر حکما و غضب و قهر و اشقام
 دخی من و جد حاکم رحمتند در اکثر اهل عالم انکه کماله و اصل اولی
 اگر چه طبعی نوز غیر ملویم ایسده پس رحمت رحانیت ذاتی و اصلی
 و ضلالت و غضب عارضه در نه کم سبقت رحمت علی غضب بود پس در

وحدون ضلالت و دلالت کل مولود یولد علی فطره الاسلام در غم ابواه
 برآورد اند و بختسانه که کل ارواح بحسب القطر الاصلیه توحید اصلیه
 قابل در نه کم السب بر یکم در اند که جمله ارواح بلید بدو بلید قوی
 اول عالم بعضی سینه محض و بعضی سینه غیر محض و کلا در بلکه عموما
 ارواح اول عالم توحید حقه اقرار قلد بر پس معلوم اولی کم ضلالت
 حکم دلا عارضه حادنه اولی و رحمت و رضادانی و اصلی اولی
 فالمال الی السعادة حیث کان العبد فاذا کان كذلك رحمت و رضا
 اصلی ذاتی و غضب و ضلالت عارضه اولی پس مرجع و مال
 بنی سعادت و رحمت سابقه بود که کل شی محیط و واسعه در بیت
رحمت حق بیشتر از جرم ماست نکته شریسته چو دانی خوش و هو
الوصول الی الملوم اول سعادت من شری اولی مال و بیت و مراد اند
 و من الناس من نال الرحمة من غیر الله ناسد بعضی کس در اید که
 ان الله تعالی نک رحمت نائل و اصل اولی کما شئت و محض عطیته بود
 مستند اولی رحمت اولی که ذات حقه عبید بحسب العبادت اولی حاله
 اولی که اعمال عبدا کاسبیا و لمیه و عبدا اعمال صالحه و افعال حسنه
 مقابل سند اولیه بیت اندم که بحر رحمت موج کرم برآرد از تحت
 معاصی گردد عدم برآرد و منهم من نالها من حیث الوجوب و بونا
 بعضی کس دخی و اید که ان الله رحمت نائل و اصل اولی در من حیث
 و رحمت وجوبیه اولی که عمل مقابل سند اولی و عمل عبدا اولی رحمتیه
 و مستند اولی کما قال الله تعالی کتب ربکم علی انفسه الرحمة ای اجزا
 علی انفسه پس هر عمل و طاعت مقابل سند رحمت حق مقرر در

عین

وقال سبب حصولها من عين الله وناسخا تحت وجوبه واصل اول
 كسر لربو تحتك سبب حصوله ناكل اوله بل عين من الله وهو هبة حانية
 در كه حكمت اعمال عباد مقابل سند كند و نفسه رحمة فرض واجب
 محضا احسان و استنانند نذ كه عيب بواعمال سبب اول نفسه
 واجب اوله غي رحمة مستحق اوله و آله حقيقه بر سبب واجب اوله
 و اما النبي فلا حال و اما متخذ الوفايد اوله عبد ايچون ابكي حال اوله
 حال يكون فيه وقاية الله اوله كى عبد متقى ذلك الحال الدوقاية الله
 اوله وقايد ده مضاف مقدم راي الله وقاية الله تقدير نه كم خذ
 خذ كم ده اى الله خذ كم ديكدر پس قول حقه وقايد اوله غي تقدير
 جناب حق جل شاناه باطن و معقول و عبد ظاهر و محسوس اوله
 و حال يكون الله له وقاية فيه كنجس الله تعالى اول عبد متقى ذلك
 الحال پر خود وقايد اوله بوقد بر جرح حق جل و علو محسوس و ظاهر
 و عبد معقول و باطن اوله اوله و هو بغيره حكمت عبد متقى وقاية
 اوله معلوم معلوم مدر ارباب مجاهد به بالمساهد و بوده جابر
 ضمير عبد متقى راجع اوله و او حاليه اوله بوقد بر كلام بويله اوله
 و حال بود كه اول عبد متقى بوحال ثابته معلوم و معقول در محسوس
 بلکه ان محسوس و ظاهر اوله حقد بوقد بر جرح عبد باطن و حق
 قدره و قوت و صفات و كالا بيل ظاهر اوله و هو بوقد بر حق جل و علو
 و لا يتخاد قواي عبد اوله و كالا كنى سمع و بصر و بوقد بر منزه
 عند الله **فصل في فتوحه في كلمة صالحية** بوحك فتوحه
 كلمة صالحية به مخصوصا و لغا سند و جد مناسب بود كه فتوح

عين

جميد عقول غفلت جمعي اوله غي كبي و فتوح بر متوقع اوله
 سيدن بر سبب حصوله و ظاهره نذ عباد الله نذ كم جل منفع اوله
 الله ناذ صالح خروج و برون ايلدكم اصله الله متوقع دكله
 پس حق تعالى بوجع سبب بيل بعض قومنا ايمان فتح ايلدكم بعض
 نسجده فاختبة و افغ اوله پس حضرت صالح مظهر اسم فاع
 اوله ليه حضرت شيخ رضي الله عنه حكمت فاختبة جي كا اسناد ايد
 بونصد اسرار نجية الهية في تذكرا ايجاد و ابداع مكنون الانجيا
 ايد و بيو رار كه لما اعطيت الحقايق و قناكم بغير دهور
 متغير اوله بوجع حقايق علمية اعطا و افاده ايلدكم ان النتيجة
 الا عن الفردية تحققات نتيجة اوله الا فردية دن حاصل اوله و بوقد
 اوله فرد دن مراد زوجك مقابل اوله فرد در اسماذ الله بغير الواحد
 اوله فرد مراد دكله و نتيجة فرد دن حاصل اوله و لمسه سبب بود
 نتيجة حاصل اوله الا اوج سبب تركيب و انضمام بر ي موضوع
 نتيجة بر ي تحول نتيجة بر ي غي حقا و سطنته كم شكل اوله اوله
 كبي كه العالم متغير و كل متغير حادث پس نتيجة العالم حادث
 و الثلثة اوله الافراد و حال بود كه ثلثة اوله افراد اوله ليه
 و ثلثة نك اوله افراد اوله بود كه عدد ابكي و جد دن حاله
 بار و جد و بار و در پس اوله از و اج ابكيد و اوله افراد اوله
 واحد عدد حكمت داخل دكله و بوقد بر متعدد اوله و كذا و احد
 رتبة ثابته و متعدد اوله ابكي و بوقد بر اكثر رتبة ثابته و متعدد
 اوله اوج و دينور كذا و كذا جعل الله تعالى ايجاد العالم عن نفسه

لا يكون

و اراده و تولد بوجه لمانک جوابید یعنی حال و قیام منوال مذکور
 او زده مقدر اولیای حق سبحانه و تعالی ایجاد علی اوج سبب تولید
 بری ذاتی و اینکه اراده و او چنانچه کن تولد اگر بواسطه
 تله نه که ذاتی و اراده که برار نکونین توجیه حق عبارتند از
 صدم توجیه قند امر کن در این اوج شی و لیس یک بر شی و
 کلیمیک و حاصل اولیای و عالم که بواج شی و حاصل اولیای
 توحید منافی اولیای و العین و احد و النسب مختلفه زیرا
 ذات بر در و نسب اعتباریه ذاتیه مختلفه در فقال بس و سبب
 بواور تله تله اشارت امکله دی غایب الیسی از ارج ماه
 که کن تیکون یعنی تولد و قند که بر بر سبب وجود فی عالم
 بنم اکا انرا اولیای عکله بر اول شی و اولیای و هر وجود
 شیده امور تله و اراده موجودین اولیای امور تله مقابلیه
 بری مرتبه علم ده ثابت اولیای ذاتی اینکه کلام زبانی استماع او
 امر اشال در و لا یحسبک ترکیب المقدمات فی النظر فی المعقولات
 صفین سبب محب و منوع قلمی سبب تله تله و امور تله تله
 حاصل اولیای تصدیق امکله کی علوم عقلیه و نظر که مقید
 امور ابعده ترکیب اولیای بر استند و ناظر اولیای کساکر
 نتیجه سنده واقعا و لقا سنده قیامی یکی مقدمه و تالیف اندر
 مقدمه ایکس مغردن مرکب اولیای بود و در اجزاء نتیجه حاصل
 اولیای مثله العالم متغیر و کن متغیر حادث فاعالم حادث فانه
 تحقیقا بمقتضای و ان کانه اربعه اگر چه صورتی و در تالیف

داخلی

البسمه ده نهی ثلثه بس فی الحقیقه اوج در یکون الواحد المفرد
 من الاربعه زیرا اولیای امر که بری که مراد حد و سبب
 بیکر فی المقدمات اولیای حد و سبب مقدمه و مقدمه
 سبب اولیای مثله العالم متغیر و سبب لفظی سبب اولیای
 حق سبحانه و تعالی منزله مقدمه صغریه و اولیای منزله حد
 و مقدمه کبری منزله قول کنده اولیای فافهم فان التکلیف معیار
 فی الانتاج بسای طالب امر الی من فهم الیای بو معنای زیرا
 تکلیف مقید بر اگر وجود عینی نک نتیجه و بر مسند اولیای و لکن
 وجود علی نک نتیجه و بر مسند اولیای و العالم نتیجه بوسه
 و عالم بواج شی که ذاتی و اراده و امر حق و امر حق
 زیرا عقل سلیم قطعا مشاهده الی که بواج و وجودی کید و
 نفسند که کله بلکه مذکور اولیای فاعلم او زده نتیجه امر و
 حقد **بیت** مقدم چون پدر تالیی جو مادر • نتیجه هست فرز
 ای برادر • و ترتیب تصورهای معلوم • شود تصدیق
 نامفهوم مفهوم **فصل حکم قلبیه فی کلمه شعبیته حکم قلبیه**
 کلمه شعبیته باضافه قلمده و چه مناسب بود که شعب شعب
 مأخوذ در و حضرت شعبیته و نیمی کثیر الشعب و القبائل و النبا و
 اولاد و مؤثر و کذا که قلبی کثیر الشعب در عوالم و عقاید و حیل و قوی
 روحانیه و جسمانیه و در ایامین و اصحاب الرحمن من حال
 الی حال عقلیه و تحول اولیای و اسطه سبب و حضرت شعبیته و
 مابینند مقام قلبیه الی معانی کلیه و جزوید و مشاهده و اخلاق

الهيبة اليه متعلق و اكمال مكيال و ميزان اقامت عدل و انفاي حقوق
و عهد و پيمانده متعلق ايک پس پنهانده کمال مناسب بودند
حکمت قلبيه في کلمه شعبيه يا اسناد قلوب احوال و اسرار قلبيه و بوضوح
بر مقدار بيان قلبي و قلبي مراد عند المسامحة الصوفيه نفس طاقه در
و قلب شعبيه اوله من ايمانين الاصبعين متعلق و بين العالم العقلي
المخفى و عالم النفس المنطقه متحول و متبدل اوله چون در اعلم
ان القلب اي طالب اسرار و معارف بلکل که قلب عارف و ان کان موجود
من جهة الله اگر چه الله که جند موجود او مستدر فانه اوسع من
ما تخيفوا اول قلب عارف بالله حمد الله و اوسع در لان الله اعلم
زيرا حق سبحانه و تعالی بنبي صلي الله عليه و آله خبر و بر
که ان قلب العبد و سعه و رحمة لا تسعه تخفيا عارف بالله
قلبي اكا و اسع اولک و رحمة اكا و اسع اولک فانه کم بورد بلر
ما و سعه ارضه و لا سماءي و لا کن و سعه عبد المؤمن النقي للحق
الو راع فانها لا يتعلق حكمها الا بالحوادث زير اخفيا او حكمة
حکمي تعلق الامر الاحداثه پس حق جل شانده صفت حد و تانده
منزه در اما قلب عارف بالله عنى نور حقد که اگر عرش و ما فيها
نقد اسما و ارايه انک قلبک بر کوشه سنده وضع اوله و الله انده خود
تفاوت استيه پس حقيقته عرش الله و بيت الله عارف بالله
قلبي و الله کم حضرت مولانا دخی و معاني شوبلر من نظره کتور
بورد لر که گفت پيغمبر که حق فرموده است من نیکم در خم بالا
و بست در زمین و آسمان و عرش نيز من نیکم اين يقين دان

اي غزن

اي غزن در دل سو من نیکم اي عجب کرم را جوید و ران دله
طلب خود بزرگی عرش باشد پس مدید لیک صورت چیست
چون معنی رسيد و هذه مسئلة عجيبه و بوقل عارف بالله
حقه و اسع اوله مسئله عجيبه و نکته غریبه در ان عقل اگر
تفعل ابد و ب فتم فلک کسب بوسری بودند ظرفيت و مظهر و قيت
معناسی لازم کلمه بلکه بوسری و قيت در که حلول و اتحاد معنا
معرا و ايتيت و غيرت خواسته مبرادر و بويست شرف بومعنا
خوش کوادر **ربيع** رقی الرجاء و رقت الخمر فتساها و تشا
الامر فکاها خمر و لاندح و کاهها قدح و لاخر و لاندح
الحق کاورد في التجمع متحول في الصور و فنام حق سبحانه و تعالی
خبر صحيح نبوده وارد اوله و غي کبی عند التجلي في الصور متحول
اوله ميسه نده کم حد نده بورد لر ان الحق تجلی يوم القيمة
للحق في صورة منکره فيقول انا ربکم الاعلى فيقولون نعوذ بالله
منک فيجلی في صورة عقابهم فیسجدون له پس بوحديث
حق من حبيته التجلي متولد حجت فاطمه در مع الله في نفس
لا يتغير من حيث هو بونک بر لکه اوله ان يجوز في نفس الامر
متغير و متحول کدر من حيث هو تبه و دانه فالقلوب له فاذا
کذلک جناب حق من حبيته التجلي متحول و من حبيته الذات غير
اوله پس قلوب بنی آدم دخی اول حقه اوله اسکالی کاشکا
الا و عية للما يتشكل بسکلهما او عيه و ظر و نک ابد اوله اسکالی
کبی در که اب اول او عيه نک شکيله اگر مستدبر و اگر مستطيل و

شاهد ايلين خمسة ارباب عقول دايما برى برى نكته و بحسب
 الاعتقاد والادراك برى برى نكته غير مراد در لا نكته الباطل
 في طوره فانه بعض ظواهره **فصل حكم ملكية في كلمة لوطية**
 ملك بفتح الميم وسكون الهم سدة در لر نكته كم ملك سديد در
 ملك العجين ملكا در لر برى نكته حكم وبرك قدام ديك در حكم
 ملكية نكته لوطية بر اسناد اوله سنده و جده مناسب بود
 حضرت لوطك قوي اقويار اسدا ابد بر سر حضرت لوط قوت
 و ركن سديد طلب ابرو پديدك **لوانه لي بكم قوة او اوي الي**
ركن سديد ناعدا ببالغ وقوي اوله بومنا سبتل اكا افتا
 اولونو بوقض قوت وسد نكته اسرار نه متعلق بعض معاني
 بوروب دير لركه قال الله تعالى الذي خلقكم من ضعف يعني
 اول الله شري خلق ابي انسان بالاصالة على ضعفك
 اول عدل در زير ضعف عدم قوت دير لر وقوت وسد حقايق
 وجودية در اصل خلقت عدم در بين ضعف خلقه بالاصالة
 اولد كيه وخلق الانسان ضعيفا در قوت وسد بالبعثة
 ثم جعل من بعد ضعف قوة انفسكم جناب حلال سانه من بعد
 الضعف قوي قاي قوة عرضية وجعلية ابد لم جعل من بعد
 ضعفا انفسكم اول انساني من بعد القوة ضعيف قاي فالضعف
 الاول بلو خلق ضعف المراج في العموم والخصوص پس
 اولي ايتن اولن ضعفك مرادك الذي خلقكم من ضعف
 ضعف مراج در بلو خلق ارباب عموم واصحاب خصوص

والقوة التي بعد قوة المراج و دخی بعد الضعف اولن قوت
 مراد دخی قوت مراج در و تضاف اليه و دخی اول قوت مراجك
 مفهوم ظاهره مضاف اولور في الخصوص فهم ارباب خصوص
 قوت القوة هت مؤثره قوت و حال قوت قدرتي و بوجله عینه
 اشارت اولور ارباب خصوصك تفسير له تا و بك باينشي جمع قوت
 زير ابونلر بالكون تا و بيله قاي اولر لر نكته كم حضرت نكته شجی
 ابو مدين مغربي بولر ان الجامع بين الطرفين اي التفسير
 والتاويل هو الكامل في السنة والمعرفة والضعف الثاني
 وضعف ثاني كمراد ثم جعل من بعد قوة ضعفا ابتداء اولن
 ضعف المراج سبب و شج خت حاله اولن ضعف مراج
 كما قال الله تعالى **ومنكم من يرد الى العلم لكيلا يعلم من بعد**
علم شيئا پس حكم بپر حكم طفل رضيع اولوب اوابل حاله
 مشابه اولور و يضاف اليه بوضعف مراج مضاف اولور
 في الخصوص ارباب خصوصك في قوت ضعف المعرفة معرفت
 حاصل اولن ضعيفك ضعفك معرفة اضافتي بيانیه اولور
 من مفاسد متضمن اولور سور حقيقتك كمنافرت شج خت
 و نهايت معرفت كور كه كل قوت مؤثره بالاصالة اولن الاله كيه
 وغيره بالبعثة در انكون حضرت پير صلي الله عليه وسلم لا حول
 ولا قوة الا بالله العلي العظيم بورد بر سر عارف كامل شاهدين
 متصرف في قوت في الحقيقة واحد كور لر و حقل بعينه
 كور مر اكچه صورنا اختلاف مقرر البسكه بسو غير تب مرتفع اولن

ارسال همت این جگ بر آخر کسه کور میوبار سال همت و تائید
 دعوتی بومعرفت انی مانع اولور ای المعرفه بالله تضرع
 تضرع بالتراب یعنی معرفت بالله عارف کاملی ضعیف
 صفت اصلیه من که عجز و فقر را ظاهر ایدر حتی مرتبه اصلی او
 مزایه ایصال الصاق ایدر قوله بقدر علی شیء پس در شیء قدرت
 و فوقی قلم ربیب از بند عاجز نسزد دعوی قدرت . القدر
 لله تعالی و تقدیر پس منصرف حقیقی مالک الملک فعال مایرید
 اولن قدر عهده که حتی تصرفی انکار ایدر پس بر کسه که تصرف
 جمیع اسبابه حاکم ایدر کن بله و نفس و تصرف شایسته سندن
 نظر بر همه سوء ادب اتمش اولور اول کسه که تصرفی المذنب
 ملاحظه این اول جاهل و متصرف و متصرف فیهک مرتبه سندن
 انکون بعض کسبه تصرف و ربوب معرفت و رلد و کذا خلق
 غیری صنوب تصرفه ارسال همت ایلر اما او دیا و انبیا که تصرفی
 اراده الله ایلر در محض تصرف فیه سفت و تکمیل ایچوند
 اگر صورت هلو کم ایدر پس انبیا و او دیا وجود هو هو سندن
 کجوب وجود خلق باقی اولبالت حی اولشدر فیصیر فی نفسه
 عند نفسه پس عارف کامل دخی کند و قوت و قدرند کمال معرفت
 سبب بدخلع او بجی تصرف لامر و خلق اندر کند و نفس و تطری
 نذر اولور فالصغر عند ان الریح مضع اولور الدی
 قدر طفل صغیر عاجز کنی اولور الحاصل کمال معرفت عارفی
 عالمه تصرف ایلر مع ایلر کمال التصرف مع التصوف عمالا

لا یجفعان و فصوص الحکم حضرت شیخ بیور لکه قال الشيخ
 ابو عبد الله بن قاید للشيخ ابو السعود بن سبلی لم لا تصرف
 فقال ابو السعود تركت الحق يتصرف لي كما يسايرني قوله تعالى اما
فاخذ وكيله فاستل ابو السعود امر الله فاخذ وكيله
 عارف بالله اراد بربه سندن خلوص اولوب هر حاله حتی
 وکیل مطلق اولوب بد مشیت الله الی مثابه سندن اولسلسله
 و لذلك یعنی کمال معرفت عارفه ضعیف و بر دو کی ایچوند قال لوط
 عم لوط عم ددی لوان لی بکم قوت یعنی نولیک بنم ایچوند
 مدافع کرده بر همت قوتیه و قوت نوز اولیک او ادی الی کن
 سندن و باخود بن ایوا النجا الی سندن بر کن سندن یعنی قبیله
 غالبه و قاهره پس بن سندی قوت قلدوم لوك جوابی محمد زنده
 لد نفکم تقدیرنه برید القبیله حضرت لوط کن سندن
 قبیله غالبه و قاهره مراد ایدر که اعدا او ذره غالب اوله بقول
 رسول الله صلی الله علیه وسلم رحم الله اخی لوطا لقد کاه یاو
 الی کن سندن یعنی حضرت معلوم بیور لردیکه الله رحمت یلسون
 برادر لوطه که تخفیفار کن سندن النجا ایلر برید ضعیف
 المعرفه و حضرت رسول معلوم لوط کن سندن ایوا النجا
 ایلر کن معرفت الله دن ضعیفی دبلر و الرکن السدید هو الحق
 مدبر و مرتبه و رکن سندن فی الحقیقه حقد که اول لوط کن
 مدبر و مرتبه سندر اگر سوال اولور سندن که رکن سندن فی الحقیقه
 حق او بجی با حضرت لوط بیچون قبیله مراد ایلر جوابی اولور

انچه مراد ابد بیک بلور بیک افعال الله خارج خلواتی است
 مظاهر در پس خباب حقه متوجه اولوبان اعراف و انصار طلب
 ابد بیک اعداسی و زره ناصر اوله و الله اعلم **فصل حکمت قدر**
فی کلمه عزیر حکمت قدر در مراد سر قدر که اعیان
 ثابته و صور علیه تحقیر قدر که کلام که فضا که صورت تفصیلیه
 اوله زیر اقتضا است که از لدن ابدی که او زره جابر اولی الله
 حکم کلی ایجاد قدر که حکم که اوقات معینه بحسب اقتضا
 استعداد ان لایسای ایجاد صور تفصیلیه سیدر حکمت قدر
 کلمه عزیر بینه اضافی فله شدن وجه مناسب بود که شرب
 غالب بر علم قدر اطلع غالب اولی ایچون قدر که قدر
 کیفیت تعلیق علی سبیل الاستفهام والاستعظام والتجسوال
 ابدی و دیکه انی یجی هذه الله بعد موتها پس ماته الله ماته عام
 خواجده خباب حق بوز سنه قدر ای اوله در رب کم لبثت دیو
 اکثرت سی قدر ان سوال ابدی کم لبثت بوما و بعضی بوم دیو
 اینکله جواب ووردی خباب حق فی بل لبثت ماته عام و بیکله قدر
 معنوی خبر ووردی پس حضرت شیخ اسرار قدری بوفضه ابرار
 ایلوبیا کما سبکه مد اغار ایدوب یور که الله الخ بالاعده علی
 خلقه یعنی الله ایچون حجه ماته و توبه وارد خلقی و زره کفر و ایمان
 و انقیاد و عصیان هر نه ویرد یسه و خلقک الله او زره حجتی و قدر
 زبر اجناس حق بولم اعطا اتمر لا استعداد لری حقه اقتضا
 و طلبا یدرسه انی اعطا ابدی و قابلیت عینی نه استعداد ابدی

فی عزیر

انی قدر ایدر نه کم عین خمار صوت حارته می و عین کلب صوت
 کلبه فی اقتضا ابدی و کی کی و بوردی و ایدر اولی سوالی که اکثر جمله
 دیر که بچون حق تعالی کافر کفر و عاصیه عصیان و مومنه ایمان تقدیر
 و تقدیر ابدی که نصیر عبدک و سعت قدر من اولی سبکه مواخذ
 ابدی که اولی جالی از لدن اکا مقدر فلک زیر اعلم و حکم اولی الله
 معلومانی بر سبکه حکم ابدی الا حکوم علیه که عینک استعداد
 خاص غیر محمول سنک اقتضا سنه کوم پس حکم و علم حکوم علیه که
 استعداد عینک خارج و قابلیت و وسعت قدر زیاد حکم ابدی
 اکثر سوال اولی و زره که اعیان و اعیان استعداد حقه فایضه
 و حق سبحانه و تعالی اول استعداد خاص علمند ایجاد ایلوب
 اول عینه اعطا ابدی که اول استعدادی بر عینی اخره ذی اعطا
 ابدی اولی ایچون جواب ویر بلور که بوجت قبل ایجاد و الجعل
 اولی معلومات از لدن حجتی در و اعیان ثابته به جا ملک جعلی تعالی
 انما سن در که اعیان صور علیه و شیون ذاتیه حقه و قابل دگر که ذاتیا
 متغیر و متبدل اوله و بوس صور علیه من وجه تعین حاصله تجلیه اولی عین
 ذاند قال السخ فی الباب الحادی عشر و اربع مائه من الفتحان لا یخلو
 العلم الا لری الایما هو المعلوم علیه فی نفسه فلو اخرج احد علی الله بان
 بقول ملک سبق فی بان الیون علی کذا فلم یواخذ فی بقول له الحق
 هل علمک الایما انت علیه فلو کنت علی غیر ذاک لعلمک علی ما یكون
 علیه و بقوله فارجع الی نفسك و انصف فی کلامک فاذا رجع العبد
 علی نفسه و نظر فی الامر علم انه محجوج و الحمد لله و لذلك قال الله

بچون

واعیان ثابته

تعالی

وما ظلمهم الله ولكن كانوا اهل الظالمون وقال وما ظلمناهم
ولكن كانوا انفسهم يظلمون لا اهلهم المعلومون زيرا بنو الله
مرتبة علمهم معلوم الله در المعلوم بعطية العالم ما هو عليه في
نفسه ومعلوم نفسهم وحدته انهم ما هو عليه هون سى وار سى
عالم اعطا ايدى وهو معلومك عالمه على ما هو عليه في نفسه اعطا ايدى
سوى العلم علمه ولا انزل العلم في المعلوم وعلمك معلوم اثرى
يوقدره اول معلومك ذاته اولين سى احدان ايليه ملكه علم
معلومه تابع در علمك معلومه تابع اوليسه بوجهد در علم
از لينك معلوم هه اثرى يوقدره كبرامى با ايتان ايليه
اول معلومك مثبت اولما سى اوله وياخو دبرامى ففى قوله
اول امر معلومك مثبت اولس اوله بلكه تعلق علم حق معلوم بوجهد
در علم معلوم في حده ذاته انك اوزره در قوله حكم على المعلوم الا بعد
پس عالمك معلوم اوزره حكم يوقدره المعلومك حده ذاته اوله
والخاص جناب حقه معلومك علمه تابع در بوجهد علمك حده
ذاته اوله غنة تابع در پس معلوم اوزره اولن حكم معلومه تابع
اولور بوقدره علمك معلومك ناثيرى اولن بلكه معلومك علمك
وعالمك اثرى اولور ومعلومك علمك اثرى اول عالم وقادره
على ما هو عليه ايجاد في اقتضا وطلب اليه سى در بوجهد علمك
غيرى قياس اولما سى كرك حقه علمك غيرى استفاده بى لازم كليه
ننه كم عبد الكريم جلى بوبه قياس ايدى حضرت سجاد انسا كا نام كتابه
مخطبه ايدى بى بركه وقد سبى الامام فى الدين ابن العرجى حيث قال

ان المعلوم

ان معلومان الحق اعطته العلم من انفسها ان كانت المعلومات
اعطته العلم من انفسها فقد توقف حصول العلم له على المعلومات
ومن توقف وصفه على سى كان مقتضى الى ذلك السى في ذلك الوصف
وصف العلم له وصفه اى كان يلزم من هذا ان يكون في نفسه
مقتضى الى سى تعالى الله علوا كبيرا بوجهد دخل ومختصه معلومك علمك
غيرى قياس اولفاسه اولور اما معلوم عين علمه وعالم ومعلوم
وعلم امر اعتبار بى علم حق غير متوقف اولور حضرت سجاد
مرادى قوقه قوقه كرك هه كرك فهمه قادر اولر الامن علمه وكشف
الاستار عن بصيرته واعلم ان كل رسول بنى بل اى طالب معارف
الهدى كرك هه رسول بنى در من غير عكس بنى سول شخصى كرك مبعوثه
خطه حضرت عليه مقدرا اولور كاللر نه هادى ومرسدا اوله دل
اوترى وبونرى بحسب استعداد انهم كاللر نه موصول اولر زيرا عند
نبوت ذات وصفات واسماء واحكام الهية دل خبر وير مكاله كرك
مع السياسة والكتاب اولور به وجهاد وقباله دعوت حق اولور بنو
نبيهم در رسول واولو العزم در واكبر به سياست ولا كتاب اولور
اكار رسول بنى لر انجى بنى در لر قال السج فى الباب الرابع عشر من
الفتوحات اعلم ان النبى هو الذى باينه الملك بالوحى من عند الله
يتضمن ذلك الوحى سرجه يعبد بها في نفسه فان بعث بها الى غير
كان رسولك پس بنى ايله رسولك ما بينند عموم وخصوص اولور
هه رسول بنى در من غير عكس كل بنى ولي وهه بنى ولي
ولا بنى بنى كرك حقه تفرجى وفنا بى بوزيد بنو بى بى رتب

و يقرب منه ما قال مولانا شعور
قبل التعمد والعلية باله
ايتان فان تمشكنا واحد هو
انساق تا الى تحصيل محمول
بمعلوم سيمى لقياس الى الذى
يحصل فيه تعلما وبالقياس الى
الذى يحصل منه تعلما فتأمل
وانظر فيه ليعلم لك ما فيه

طافند پس هر نبی که ولایتی نبوتند افضل اولی در فلا و لی و ثانی
 الانبیاء فی المحارف والمخایق والعلماء المجتهدون فی السیرع بالا
 جهتهاد فلا و لیاد و رتبه بواطنهم والعلماء ورثه ظاهرهم امام
 علم ظاهرهم علم باطنی جامع اولی وارث ظاهر و باطن در
 و کل رسول ولی و هر هر رسول ولید هر سوک دخی و لا یتبی جانبی
 رسالتی طرفی اتم و اولی مران الولی فوق النبی و الرسول و ی
 فانک قولنی عمراد اولدیم بود **فصل حکم نبوتی فی کلمه**
عیسوی حکمت نبویه نک کلمه عیسویه به اسناد اولی و فخر و ج
 مناسب بود که حضرت عیسی نتیج و کایت اولی نبوت عامه
 ایلد از لا و ایدانی در نبوت خاصه ایلد دخی نبی در انکون
 حق انبا ایلمک مشرب عالیه غلبه غالب اولی سیاده اولیه
 انبا ایلدیکه لا تخزنی قد جعل ربک تحتک سیرتای سیداعلی
 القوم و بعضی نبی نبی نبینود لا بغیر المحمدر در مشر و بوتقدیر
 ارتفاع مفاصله اولی برین بر خوی دل رفو الله الیه حضرت علی
 سمایه ارتفاعه او توری حکمت نبویه کا اسناد اولی اولی
 کما قال الله تعالی ایضا انی متوفیک و رافعک الی السماء و کمال
 روحانیت مشرب سعادت لینه غالب اولی و غلبه نبوتی و خصایص
 ارواح متعلق بعض اسرار یورب در لکه من خصایص الروح
 روحک بعض خصایصه و خصایصه یلذذ لانه مایم علی شی الا
 حی ذلک السی محققا اول روح بر شیده مرد را یمز الا اول
 شی زنده قلور زیر ارواح مظاهر اسم رب در روحی سبحانه

هکند و نبوتی مدد این آثار و کلام
 و جعلی نبیاد بکار انبا و اخبار انبا
 و بطن فادرن این دخی

و تعالی انکله اسبابی بریده قلور حیوان بحسب الوجود اول صفت
 در که اول اسبابه لازم در واصل جمع صفات وجودیه در انکون
 اسم حی امام ائمه اسماء سبعه ففسد بر زیر علم و اراده و قد
 و اسماء الهیه در غیر هر که و ارا یمز وجود لری مستور اولی
 الا بعد الحیات و هر بر شیک خاصه زنی سنه کند و به فایض
 روحی و اید و کند و به مناسب بر حیاتی و اید که اول شی ده مع
 توانها و لوازمها طاهر اولی که اول علم و اراده و قد و نور
 اشالیدر لکن بحسب مزاج ذلک السی طاهر اولی که مزاجی اعند
 قریب اید مثله انسا کی این جمع خواصیل و با خود اکثر خواصیل
 ظاهر اولی که مزاجی اعند لک بعید اید نفس حیاتی این مع
 لوازمها محفی اولی که جماد و بنایم اولی که کی و مغایه
 اساره اید و یورب لکه و لکی اذا حی یكون نصره لکن حق
 اول حیات بولسد مژده اولی شید اول روحک تقری
 و تاثیر اولی بحسب مزاجه و استعداد ذلک الشیک مزاجه
 کوم و مزاجه تابع اولی استعداد و قابلیت کوم اولی که بحسب
 الروح بحسب الروح و کله رفان الروح امر قد سی زبر الحقیقا
 روح امر قد سیدر جمع اسبابه و افعال و تاثراته نسبتی علی السواد
 بلکه هر شیک مزاجه کوم حکمی و اید را لری ان النفع الا لری
 فی الاجسام المستوان کوم من ای طالب اسرار اولی که مزاجی
 فاذا سوتیه و نفی فیه من روحی اجسام مستوان و اجساد
 معند لیه اولی نفی الهی مع نراهیه و علو حضرت اول

نهنگ نرا هت و بر ائبله و ناخک علو خضر تله و سوسا نبله
 بله کف یکن تصرف بقدر استعداد المنفوخ فیه اول نفخ اولی
 روحک تصرف و تاثیر یخج منفوخ فیه اولی بدنگ استعداد
 قابلیت کون اولور التری ان السامری سامری ده یا نیسی
 سامری به مضوب اولی کی دیک اولور سامری اسرار قبیل
 لرند بر قبیل دیک اسمیدر و بوسامریک نامی موسی بن ظفر
 و او ابل حالده کارجی ستن سنیه حضرت موسایه ملا زنت
 خدمت اتمک ایک پس حضرت جبرائیل فرس الحیات نام ائبله
 حضرت موسایه کلد کنه انی احساس و ادراک ایلدی و مشاهد
 قلدیکم هر نه یکن کم حضرت جبریک فرسی قدم قویه حیات بولور
 لما عرفنا بئر الارواح و فقام اول سامری و واحد عنصر باند
 تاثیرین کورب بلدیسه کیف قبض قبضه نه حاله قبض ایلدی
 رسو ک اثرند و موضع قدند بر اوج خاکی پس سامری اول
 خاکی صقلیوب حضرت موسایه کلد کنه قومک حلی و سوز
 جم ایدوب انی ایدوب جسد عجل سکند انی ساخته ایدوب
نبتها فخر العجل پس اول مقبوض اولی ترابی صورت عجل
 قلند اول جسد عجل کونساله کبی آواز ایلدی بر ایتیک صوتی
 خوار را کدر طی بر صورت اخره دوزیا کارجی ایلدی یک
 او صورت مناسب و از ایلدی فذلک الاستعداد من لجه یسیر
 عجل صد اسبله مصوت اولدی و غی نرا جنک استعدادی اکا اولدی
 شد اکثر جنک استعدادی انسانه قریب اولدی انسانه کبی ایلدی

فصل حکمت رحمانیه فی کلمه سلیمانیه حکمت رحمانیه
 کلمه سلیمانیه اسناد اولمه سند و جده مناسب بود که اول
 حضرت رحمة عامه و خاصه نک علی و جلاله و الاسئل و بالسر
 الام و الاکل ظاهر ایلد کنه او نور بدر زبر احکمت رحمانیه
 مراد انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم فویلده مسار الیها
 اولی رحمتیک اسرار فی بیانده نند کم رحمت رحمان جمیع اسبابه
 عام الحکم شامل الرحمة اولدی و غی کبی حضرت سلیمانک دخی حکمت
 و امر فی جناب حق جل شانه جمیع عالمه عام و شامل قلوب محوفا
 اکا مسخر قلدی حتی دریکه با ایتها الناس علمنا منطق الطیر
 و اوتیان کل شی پس حضرت سلیمان عم نبوت و رسالت و
 متصف اولدی غنم ماعد احب الظاهر بر سلطان عالیشان ایلدی
 جن و انس و وحوش و طیور و معادن و نباته امره حکمی شامل اولدی
 حکمت رحمانیه اکا اسناد ایدوب و بویکه مناسب اسرارک کفایه
 شروع ایدوب بولدر که لما کان بلفیس له و فقام بلفیس اول
 سلیمان اچود خالصه اولدیسه من حیث لا تسخر خلوصیه خصوصیه
 بلدی و کی حیثیند قال بالقوم انه کامن و بالقوم اولی خلوصیه
 سبیل ددی فی کتاب سلیمان سلیمانک کلد و اوزنه و ارج اولی
 مکتوبینک ساند انه کتاب کرم یعنی تحقیقا اول سلیمانک کما
 مضمونی کرم در بنم فتم و معظم در بنم غنم پس کتاب کما
 کرم لکله توصیف ایتدی انک محبت معنویه و تعلق ذاتیه سندن
 و لا تدرو ما ظراصف بالقوم علی الایمان بالعز و دین

تله

نحوه

بنیک

واصف بن برخیا که حضرت سلیمان را وزیر بدر عرض ببلقیس قوت
واقفانه ایشان را قادر و غالب و ملکی عند سلیمان و یا خود
بغیر سلیمان سؤل زمانه که حضرت سلیمان را خود تعالیک کند و به موهبت
قلدر غنی قدرت و قوتی ببلقیس و سایر چند و عسکر کوسن و کد و ملک
اطرافه توجیه اید و پدیدار آنها الملاء ایکن تا بنی بر سرها قال غرض
من الجن انا انیک به قبل ان تقوم من مقامک و اصف بن برخیا
و دیکه انا انیک به قبل ان یترک الیک طرف و عند العرفا معلوم که
رجوع طرف الی الناطر اسرعد و قائم مقامها قیام الیهم سند
زیرا بصر حرکت ایلد و کی زمان مبصر نعلی ایلد و کی زمانک غنی
مع بُعد المسافه بین الناطر المنظور و مقامه قیامه بود و سر
بودن پس اصف بن برخیا یک فوجی جنینک قولند اتم در زیر ابو
ان واحد ده عرشک عیشی اعدام و ایجاد ایکنک تصرف در حقانی
موضع اعدام اید و سلیمان حضورن الی ایجاد ایلد پس
ایشان بالقوه عند سلیمان قادر و غالب و ملکی الی بعلم الجن
ان شرف سلیمان عظیم الاجن طایفه سی بلسون لر اچونکه مختص
سلیمان عظیم در زو جن سؤل ارواح متحد و اجسام لطیفه در
اندر که تراجه ناره و هو غالب اولدنه کم انسانه تراب و غالب اولد
کبی و جسد لر نیک کمال لطافت و در حرکت غایت قوت و قدر
اشکال مختلفه اید متشکل و بعض عجایب و غرایب احواله مقدر
اولد و لکه عقول بشری ادر اکر مختبر لودر اذ کان من حسنه
من حسنه هذا لاقدار یعنی اصف بن برخیا بر بی ظاهر ملک

الاجن سلیمانک شرف عظیم بلسون اچونک زیر اسوک و اقدار
اول سلیمانک حسنه انک بر حسنه و خواصک بر خاص کسده سی
اچونک اولور پس بر خاص خادمنک بود قدر قدر الهی ظاهر
اولی کند و ده اولن قدرت اکاکور قیاس اولور قال القیاس
فی القصوص الحکم کان هذا کمال وزیر السلیمان الذی کان قطب
وقت و ان حوارق العادان قلما یصد من الاقطاب بل من دراهم
و خلفائهم لقیامهم بالعبودیه التامه و انصافهم بالفقر الحقیقی
فلو یصرفون لانفسهم فی شیء و لما حضرت و قنایم بلقیس عند
السلیمان عریسل بله حاضر اولد پس سلیمانم اکا اهکذا عرشک
بابلقیس ددی قالت فی عرشها کانه هو بلقیس دخی عرشینک سا
و دیکه کانه اولد بر عینه و قنایم بلقیس عرشین اول مدقه کند و قنایم
کور پس مغایره و مسابره به جامع نکم ایلدک زیر انسیبه اولر
الابین المغایرین اچونکه مثل سی عینی سی دکلدر قضیه شعور علی
بجد بیا خلقی فی کل زمان پس ببلقیسک قولن اطلع و سوا
وارحی سجانه و تعالی نک هرازم و هر زمان خلقی بجد بیا یسند
فانت بکاف التنبیه زیر کلام انیه داخل اولن کاف تنبیه
ابراد ایلدک پس صوره عرشیه بلقیس غایب اولن سباده او
عرشینک عینه اولد و غیبه بو عالمی دخی حیا سجانه و تعالی هرازم
و هر زمان اعدام اید و بانک مثلی در عقیب ایجاد اید پس بو عالم
هر مدعه عدمه کید و انک مانکب هاندم وجوده کلور لکن مجربان
بجنت تعاقب امثال و تناسب احوال قیاس ایدر لکه وجود عالم

علی و بنی و احد بر منوال او زده برقرار اولد بل هم فی نفس
 من خلق جدید **بیت** سبحان الله زهی خداوند و دود • سجع
 فضل و کرم و رحمت وجود • در هر نفسی بر جانی بدم • ارد
 و کرمی جوان هماندم بوجود • عند رباب الکشف و السهو و تفر
 و محقق در که جناب حق جل شانده هر نفسی بر بخلی اخله متجلی در
 زمان اخذه انک عین تجلی ابله تجلی ابله زبر الحاصل حاصل لازم
 کلور و تحصیل حاصل کار حقد محال در پس هر آن بر شان و هر
 زمان بر تعین اخله متجلی و غایب اولور **بیت** هستی که عباد
 نیست دوان در شانی • در شان و کرم جل کند هرانی •
 کرم باید از کلام بر هانی • این نکته مجوز کل بوم فی شانی •
 و چونک سرب بود که حق سبحانه و تعالی یک اسماء متقابل بود در حق
 لطیفه و کی فربه و جمله بود یا کار ده در هر و تعطیل هیچ برینه بران
 قابل دکل در پس جناب اسکانه در بواسطه حصول شرایط و ارتفاع
 موانع بر حقیقت که وجوده مستعد اولد رحمت رحمانه انی اخذ بده
 اکه افاضه وجود ابد و حقیقت مناسب اول وجود احکام و انال
 متلبس اولب تعین حاصل متعین و متجلی اولور بعد از ان احد
 حقیقی که مقتضی اضطرار تعینان و مستلزم انقهار انار کثر ان
 در حال اول وجودی تعین متسلخ فلذوق هماندم رحمت رحمانه
 تعین سابقه به ممانل بر تعین حاصل اکه وجود افاضه ابد و متعین
 اولور ان ثانی به نه قهر احد تب حقیقی انی مضمحل و متسلخ قلوب
 به رحمت رحمانه اکا اسلوب سابق او زده وجود اعطا ابد و کذا

الی ما شاء الله پس هیچ براندم بر تعینده بر بخلی واقع اولور لکن
 بطلی الناظر انما امر واحد مستمر فارها صرح القواریر
 قواریر قار و مع نک جمعی در پس حضرت سلیمان ام بلفیسه
 کو ستردی زجاجه دن خالص و صافی بر قری که کانه لجه
 کان اول قمر زجاجه ماء متموج کبی ابدی و ما کان لجه
 و حال بود که اول ما شکلند غایب اولور قمر لجه دکل ابدی بلکه
 زجاجه صافید شکل ماده ساخته اولور یک پس اول بلفیسه
 حضرت سلیمان طرفه دند که ادخلی الصبح فلما ارانه حسبه
 لجه و کشف عن سابقها پس بلفیسه اول قمر لجه قیاسن
 تسمیر سابق ابدی و اول صرح امسه متوج اولور پس سلیمان
 کمال علمند اکا بونکه ابله تنبیه ابدی که کما ان العرش المری
 اول صرح مرده حاضر و مری اولور عرش کبی در که پس عین
 العرش که اول مری اولور عرش سیاده اولور عرشک عینی
 من حيث الصورة صورة جهنم و الجوهر واحد و لکن جوهری
 اول جوهر در و بوتنبیه فعلی اهکد عرشک سوادن اولور تنبیه
 کبی در انجون اهکد عرشک یک پس کان سلیمان ام بلفیسه
 اولور که ای بلفیسه متنبیه اولور عرشک حالی ده صرح مرده ک حال
 کبی در هر بر سی برینه مسابه و ممانل اولور اما عرشک حالی سیاه
 مستعد اولور حضور سلیمان ابد اولور عرش ممانل و مسابه باذن الله
 انی ایجاد ابدی ایجاد عین دکل بلکه ایجاد متولد و کذا بلفیسه
 کانه هو دیک و اما صرحک حالی غایت لطافت و کمال صفو

ماه محال و مشابه اول و پناظر اولن کسمیه ماء متموج کیمی نور
 حقیقت شعوری اولن کیمی فانی ایدری و هذه أسرار
في العالم كله و سوجد بدخلی باسم کل عالم سارید هر این
 همان عرش بلقیس مخصوص کلد و اکثر تحقیق بوانیک معنا
 حقیقی سن بو که حل اینی و تری الجبال تحسبها جامد
 و هی تمر السحاب ما اکثر ناس بو خلق جد بددی غافل
 و الملک الذی لا یسعی لاحد من بعد الظهور بالمجموع والتصرف
 و سؤل ملک که اندضکم بر احد لایق اولمید اول ملک مجموع
 اجرای ملک ظهور ظهور الی ملک و اند کیف ما یستألف الی سید
 و غیر جمیع اجرای ملک تصرف مستر و ملک و کذک مجموع اجرای
 ملک تصرف ظهور ذی مستر و ملک و بو معنای حدیث غفر
 دلالت اید که نه کم ابو هرین دن شجینک اتفاقید مردی که خیر
 پیغمبر یو لران غفر تمان الحق تفت علی الباری حد لیقطع علی
 صلیع فامکنی الله منه فاخذته فاردت ان اربطه علی ساریه
 من سوار علی المسجد حتی تنظر و الید کلکم فذکر دعوی اخی سلیمان
 رب اغفر لی و هدی لی ملک لا ینبغی لاحد من بعدی فرددند خا ش
 زبیران بعد السلام مجموع اجرای ملک تصرف علی الظاهر که
 لایق اول ملک پس مجموع اجزاء ملک و اند علی الظاهر تصرف اکا
 مختص اول ملک با نیکو خدمت پیغمبر تصرف غفر بید اعراض ملک
 فتشیر الی ریح بتشیر الی ریح النار به پس الله تعالی یک فتشیر
 الی ریح تجریم قولند اولن ریح اکا تشیر به سبب سید

ارواح نار به نیک اکا تشیر

کاتنا ذی اول ارواح نار به ارواح فی بیاح شول روح در که
 انزل بد نرند جوهر هوای فانی غالب اولسدر نرند کم و
 الجان من مارج من نار ایستی بو معنای دلالت ایدر و لهذا
 اصطلحی نار اولد و عیون بوار و احاد ارواح نار به در لرقال
 هذا عطاؤنا فامنن او امسک بغير حساب پس جناب حق جل
 شان حضرت سلیمان م خطاب ایدر و بدیدک با سلیمان سکا
 هبید اولن نعم بزم عطا ندر پس سن استرسک اعطا الی
 و استرسک اسکا الی بغير حساب ایست محاسب علمها یعنی
 با سلیمان اخرین سن هذه لاعطیتک اوزرنه محاسب و لم یس
 زبیرا بوزم سکا محض مو هب و عطیت ندر و اول خضر یک
 جناب حق رب هب لی سکا د عاسی زنی سنک امره امثالا
 و مراد الله موافقه در و الا انک طلب ملک غرضی و قد را
 و لهذا کان یعمل بید و یا کل من کسبه و یجالس الفقراء و المساکین
 و یفخر بک و یقول انا سکی بجالس مسکینا و لو کان سؤل
 من غرض نفسه من غیر امر ربه لوجب بالعطا فحق حکم وجود
فی کلمه داودیه حکم وجود بد نک کلمه داودیه اسناد
 اولند سند وجه مناسب بود که صورت انسانیده وجود
 تمام اولن الا خلقت الیه ایلد و احکام خلقت تمامها اکا
 کلجیدک بر کیمسده ظاهر اولد الا اند انکون حق سبحانه
 و تعالی انبیاد بر کیمسده خلقت علی طریق التصحیح محاسب
 اولد الا اکا که یاد او دانا جعلناک خلیفه فی الارض

فاحکم بین الناس بالحق ولا تسطط خطایله انی شرف
 قلبی پس اکا احسان واعطا اولین مواهب و عطایاک
 شرحه شروع ایدوب بویکرکه و هب الله لداود فضله معرفه
 به الله سبحانه و تعالی موهبت ایلدی حضرت داود من حیث الفضل
 ذاته وصفاته واسما و مراتبه معرفه هیه الی کمال الله تعالی
 و سدره فائده و اینده الحکمه و فضل الخطاب و کذا قال و لقد
 اتیناد اود و سلیمان علما و قالوا الحمد لله الذی فضلنا علی
 کثیر من عباده المؤمنین و بونلم اعطا اولین معرفه
 بالمرک فضل اولیسی بوجهندندمرکه لا یقتضیها عمل جناب
 جل شانہ اولد بردوبی معرفه اقتضا ایلر داود که جزاء عملی
 زیر بونلم بوا عطا بداسم و هایدنر فلو اقتضاها عمل
 پس اگر جناب حق اول اعطا ایلدی کی معرفه مقابلہ سند
 داود که جزاء عملی اقتضا ایلیدی لکانه جزاء پس اول
 معرفه هبه اولمردی بلکی عملی مقابلہ سند اولن جزا اولردی
 و انبیاءک الله و اسما و مراتبه معرفتلی اختصاص الهی
 و موهبت رحماند که کسبک اند دخی بوقدر و و هبه سلیمان
 و کذا که جناب حق حضرت داوده حضرت سلیمان موهبت قلبی
 من حیث فضل و کرمه کما قال الله تعالی و و هبنا لداود سلیمان
 ای لم یکن ظاهراً سلیمان من داود لاجل عمل صدر عنه بل کان
 لمحض الموهبت و الافضال پس بوجله بداسم و هایدنر اعطا
 اولند که جزاء عمل مقابلہ سند دکلدر و بقی قوله تعالی

و لقد اتیناد اود منا فضله و کمن حق سبحانه و تعالی یک و لقد
 اتیناد اود منا فضله قوی باقی قلدی که زیر بونلم لفظ هیه الیه
 تخرج بوقدر هل هذا العطاء عطاء جزاء او یغنی الهبه سو
 عطاء جزاء عمل میدرو یا خود محض هبه میدرو من البقی
 اند لو کان عطاء جزاء لم یکن المعطی فضله و ظاهر اولن
 بودر که اگر بوعطا عطاء جزاء اولیدی معطی من حیث
 الفضل اولمردی و بومغنیابی متافولید مؤیدر و کذا که مغنی
 بونک اوزرنه جزاءه طلب ایلدی و قناکم بونعمتک اوزرنه شکر
 طلب ایلدیه ال داود دن طلب قلوب ذکره او و ده تعرض
 اولمردی زیر اسلافه انعام اخلافه انعام در و بنی انعام عینی
 امته انعام در حقیقت پس انکون بونعمتک مقابلہ سند شکر
 اندن طلب قلبی اولدی او یغنی بوعطا حضرت داود حضرت عطا
 فضلی و و هبه اولورد الی حضرت عطاء جزا اولور انکون بونرکه
 اوزرنه شکر واجب اولوب بونلردن طلب معاوضه قلدی فقال
 اعملوا الی اود شکر او فلیل من الشکور پس حق جل شانہ ال
 داوده امر ایدوب ددی ای ال داود عمل ایلک بنم نعمه شکر
 قل قل قل حال بو که بنم عباد من شکور قول لرم ادر **بیت**
 شکران خدای مرا که او از غایت لطف و کرم • هم نعم می
 بخشد و هم شکر تلقین میکند • بر قولند حق سبحانه و تعالی
 هم نعم عطا قل و هم نعم مقابلہ سند شکر قلمی ارزانی قل
 اول قولنه اضعاف مضاعف نعم کثیر موهبت قل شکر اولور

بله سند

بیت نعمت دادی و دادی بعد از آن توفیق حمد • شکر نعمت
 بعد نعمت نعمت باسد عظم • تنبيه للمبالغة جناب حق بوقول
تنبيه وارد بر مبالغه نعم المشكور شكر التكليف وشكر التبرع
 مشكور ك نعم وعطا باسد شكر تكليفه وشكر تطوعه شكر
 انكلكه **بیت** شکر نعم واجب ابد بخود • ور نه بکساید در
 حشم ابد • من بچسّد شکر خواهد سجده • یا بچسّد شکر
 خواهد نعل • غفلت از نعمت بود ذکر انبیا • صید نعمت
کن بدام ذکر شاه فشر التبرع افلا اکون عبدا شکورا وهو
قول النبي دم پس شکر تطوع که واجب اولیه حضرت بنی تک
 مسلم افلا اکون عبدا شکورا فولي کبیر رتبه کم حضرت عائشه
 صحیحیند بجینک تفاقیله وایت اولوز که قالت النبي دم
 جنی رات ان قد سیه نور متامن القيام في الصلوة انکلف باسول
 ای التصنع هذا الفعل وتسق به نفسك وقد غفر لك ما تقدم
 من ذنبك وما تأخر قال عليه سلام افلا اکون عبدا شکورا ای
 مبالغه فی شکر زنی پس بو شکر حق اند طلب امتنند دکلدر
 بلکه بر عائن تلقاء نفسه در و شکر التكليف طارفع به الامر
 وشکر تکلیف اولدر که اند امر ايجابي واقع اوله مثل واشکروا لله
 واشکروا لله الله تعالی تک واشکروا لله ان کنتم اياه تعبدون
 امری کیه و دخی واشکروا لله امری کیه و بین الشاکرین
 ما بین المشکورین لمن عقل عن الله شاکر بالتکلیف وشاکر بالتبرع
 اولن کیمه لک ما بیند تفاوت مشکور لرتیک ما بیند اولن

تفاوت قدردن بر شکر تکلیفی الله شاکر مرتبه مجبیه در که
 مشکوری نعمت در و شکر تبرعی الله شاکر مرتبه مجبیه در که
 مشکوری جقدر و بومعنا ظاهر و واضح در امور اسرار الله
 عاقل اولن فکر و خیالند عاقل اولینه و داود منصوص
 علی خلوفه و حضرت داود که دم خلوفه منصوص علیه در
 یار او دانا جعلناک خلیفه فی الارض نصیله و الامامه بعینه
 حضرت ابراهیم خضه یا ابراهیم انی جاعلک للناس اماما فوجی
 و غیرها و امامت غیر حضرت ادم خضه جناب حق بولک
 بیورد و غی فو لکه انی جاعل فی الارض خلیفه قولیدر لیس
 کذلک داود خضه وارد اولن کیه دکلدر بر معلوم در که
 امامت خلوفت کیه دکلدر ولئ سلّم امامت بورده خلوفت
 معناسنه اولسده بنه اند کیه اولن زیر خلوفه انحص
 اولن اسمایله ذکر ایتش اولن اگر انی جاعل فی الارض خلیفه
 کلامی حضرت ادم خضه نص در بر ایسک بود غی حضرت
 داود خضه اولن تنصیص کیه دکلدر زیر اوله نکره انی
 جاعل ددی یا ادم انی جاعلک فی الارض خلیفه دیمدی
 پس حضرت داود خضه اولن نص شریفه صراحت و شانه
 کالند اولوز من اعطی الخلفه فقد اعطی الخکم و النصف
 فی العالم و هر شول کسمیه که خلوفت اعطا اولنه پس اول
 کیه حکم صوری بالسيف و نصرف معنوی کرمان و و و
 و حق عادات اعطا اولنور عالمه زیر خلوفت بوجلیه

شامله در برج جبال مع بالتسبیح و جبالک مع داود النبي
تسبیح حقه نزدیک اصوات انجیسه و الطیر و کذاک طیور که
انکه تسبیح حقه ترجیع اصواتی بوزن بالموافق که شوالی
نوعک اکا موافقیه مشهور معلوم اولو مع بعد ها غی الا غیله
الانسانی زیر امر نبی انسانه بونلور فرب دکدر و موافقه
الا انسان له اولی و انسانک موافقیه اکا اولی و قبوله فرب
خلوصه مقال بود که وقتاک اول حضرت که روی بکلیت ^{حضرت}
الهیته متوجه اولدایسه تسبیح و تجملده نور الهی انک جمیع ^{قواسم}
واعضاسنه شامل اولو پ هر عضوی روحه موافقه تسبیح
خوان اولدی کند و لرم مخصوص اولی تسبیح دن ماعدا
و بوجبال ظاهر و طیور محسوسه بوعالمک اعضا و قواسم ^{در}
سین حقیقت انسانیه بوجمله به شامله در وقتاک انک هر عضوی
بالحیثی و الاشراف تسبیح خوان اولد بلسه بوجه خاصه افاده
اولی قوای عالمه ده تاثیر اید و بیا نکه تسبیح ایدر لردی
لکن بولسبیح حضرت ^{داود} بالا صاله و انلرم بالتبعیه در **فصل**
حکمة نفسیة فی کلمة یونس حکمت نفسیه نک کلمه
یونسبیه اسناد اولمه سند و جده مناسبت بود که نیم
حق سبحانه و تعالی انی حوته سبلو ایدو پ بطن ماهی ده نیم
ایام ماه تسبیح الهیه مشغول اولب کمال توجه و تصرف سبیل
فجیناه من الغم فواسیحه حق سبحانه و تعالی اکا خلوص و
رزائی قلدی پس نفس ناطقه انسانی دخی خون جسم ^{جسم}
اولو پ بطن مقتضیات طبیعتده محبوس قلسدر اکر بوم
ظلمایند و بحر هیولایند تسبیح ربانی و عبادن سبحانه

مشغول

مشغول اولب جناب ربی کمال توجه متوجه و متضرع اولور
بر نفی و کذاک نبی المؤمنین هموم و غم نفس سودا خلاص
و نجات بولور و ارض الله واسعه و صحای روحانیه و اصل اولور
بیت یونس در بطن ماهی نیمه شد . محض انیس ازج تسبیح
بد . که بودی او مستمع بطن نون . حبس و زندانش بدی
تا بیعتون . و مناسبت اخو بینه و بین النفس اولد که حوت
رحم مادر نفس ناطقه نک روحانیه نیمه مشغول اولن نطفه
ابتدوع ایدو پ ظلمات رحم نیمه ایام قلوب نفس ناطقه جناب
حق لسان استعداد بیل تسبیح و تقدیس انجیسه سبیل طهارت
خلوص میسر اولدی و بومعنا نفس سکون فالله اولد ^{عقد}
اما بعضدر بفتح الفادر و یسلو و بتقدیر جده معانی بجانده
اکا قوسم و اهل و اولاد و وظلمت بطن حوت طاری و اولور
اولی کرب و غمی اند تنفیس ایدو لی مناسبتله اکا اسناد
لکن اولی معنا النسب در پس حضرت **یحیی** انک بعض خواص و اسرار
بوفضله ذکر ایدو پ یولدر که عاده بر کنه علی قومه حضرت یونس
برکت و منفعت قوی اوزرنه عود ایلدی اولد جهله قوی ^{انکه}
برکت و منفعت قوی اوزرنه عود ایلدی اولد جهله قوی ^{انکه}
ایلد بلس انلرم غضب ایدو پ عذاب حق و عن قلوب کند و مابینلر
فرار ایلدی اولد و قدیم که موعده فرب اولدی کورده لکه اسناد
سیاه بر انس بدیده اولدی و بونلر که اوزرنه حامل اولدی ^{بولر}

حافظ و نائب اول بوشني طالب اولد بلر خبر الدير كه سفينه جانيه
ما ريبا ولس جانم اكا تصديق ايدوب جناب حق توجبه نامده
متوجه و متضرع اولد دعا قلد بلر حق تعالى بونلردن عذابي
قلدي ننه كم ايت كر مجده بيور كر لر لولا كانت قريه آمنت
فتغرها اياما انا الا قوم بوشني لما امنوا كسفنا عنهم عذاب
الحزن في الحياة الدنيا و متغناهم الي حين لان الله اضافهم اليه
انكحونه بركتيه فومنه عابدا ولد بكه حق سبحانه اول قومي اكا مضاف
قلدي الا قوم بوشني عكله اكر سوال اولنور كه زمان قران
زمان قوم بوشني موخر دريس موخر اولن اضافت مذكور
مقدم اولن بخان قومنه نه حاله سبب اولور جواب بودر كه
مضاي قران عند اهل الحق قديم در اكر بحسب النزول الحروف
حادثه ايسده بس علم الله ده قوميله كند و ما بينتده علوه
واضافت اولد دريس قومنه حق تعالى اني مضاف قلدي غي
سبب بله قومنه بركتيه عودت ايلديك و ذلك بعينه بوشني قومي
اوزره عودت بركتيه لغضب عليهم فيه بوشني قومي اوزره في الله
ولا جل الله غضبه ايجو نذر فكيف لو كان حاله حال الرضا و فتاكم
غضبند بركتيه قومنه عابد اولد ايسده بس لمر كار نعيم اولور و اكر ايك
حالي حال رضا اولديك فظن بالله خير ايسر حضرت بوشني جناب
خير ظن ايلديك فنجاه من الغم بس حق سبحانه و تعالى اكا غم بطن خويشا
نجاه و بروب حق اني بر ساحله قد في ايلديك و كذلك بنجي المؤمنين
يعني الصادقين في احوالهم جناب حق بيور كر كه بز بوشني خلوص
ايلد كيمر كيمر بوشني عموم هم سبطاني و نفساني و دنيوي

واخروي دن خلوص ايد رز مؤمنلردن مراد احوال اقول ان صدق
اولنلردن روايت بوشني ايد و ايت ايد و ذالتون اذ ذهب
مغاضبا و ظن ان لن نقدر عليه فتاوي في الظلم ان لا اله الا
سبحانك اني كنت من الظالمين و انت ارحم الراحمين فاستجينا له
ونجناهم من الغم و كذلك بنجي المؤمنين و من لطفه ايت عليه شجرة
من يقطين اول اللهمك لطف و كرمند نند كه اول بوشني اوزره
بتوردي ساني اولين شمع و نباتاني يا اني حورث شمسك و مضر
مكسد حفظ ايت اذ خرج كالفرج سؤل وقتك كه بطن خويشا
تاوق بور سه كيمر حقيقتك فلو نزل عليه الذباب لاذاه فرضا سو
مرتبه سقيم و ريم اولسد بكه اكر ايك اوزره بركتيه قومنه
اولديك و لما سألهم وقتاكم حضرت بوشني اهل سفينه ايلد
يعني مقارعه ايلد بلر سد اذ دخل نفسيه فيهم بوشني كند و نفسيه
بونلرك ما بينتده اذ خال ايلديك ففتح الرحمن جميعهم بس و نذر
جميعه رحمت حق عام و شامل اولديك ايك بطن خويشا و
مشاهد ايد و با ايمان و تصديق ايلد كلري سبب سبب
ور في بعض التفاسير موافقا لهذا المحل ان سفينه هم و
فقالوا هنا عبد ابي فافتروا الظهور الا بيق فوق القرعة
على بوشني فاعترف بان عبد ابي من سيد فرمى بنفسه في
البحر فالتفته الحوت و سار مع السفينه تراسه بنفسيه بوشني
في بطنه و ليسع ولم يفارقهم الحوت حتى امتروا الي ساحل
سالمافا منوا به لمشاهدتهم خروجهم عن بطن الحوت فغاروا

الى السعادة **فصل حكمت غيبية في كلمة ابوتية** حكمت غيبية
 كلمة ابوتية به اسناد اولمستند وجه مناسب اولدركه وقتاكم
 هويت الهية جميع اشياء علوية وسفلية به بر خوي حديث
 شريف انكم لود كنتم بحبل طيط على الله ساربه اولد ليسته ^{خدا}
 حق جل وعلا ابوبه سورديكه اركض بر جلك هذا مختل باره و
 پس حضرت ابوب دم پاي لرين زمينه اور دق خباب خوي جل
 شانه تحت رجل ابوب مستور وغايب اولن ما الحيات خفي
 ان يكون ظاهر قلوب كاسر شيطان وبعد حمد حاصل اولن
 امراض صوري ومخوفي او ماد ايله طاهر قلدي به ما اول مانك
 جنسند ندر كه حضرت جبرائيل حضرت پيغمبرك صدر مبارك كنك
 نظير ايلدي پس بو حكمة حكمت غيبية تسمية اولماسنه سبب اول مانك
 عالم غيبية ظاهر ايلدو كي اچو ندر بين بوماد الهية حضرت ابوب
 بلا و خسته صبر و تحمل ايله واصل اولدي ولهد حضرت شيخ بوفض
 بعض اسرار و خواص صبري بيان ايدوب بويلا ركه عالم بناقص
الصبر الشكوي الى الله بعض ناس صبري بوكونه تعريف ايدوب
 الصبر حبس النفس عن الشكوي مطلقا لكن عند العارفين
 حقيقة تعريف الصبر حبس النفس عن الشكوي الى غير الله در زيرا
 الله دن غيرة شكايه قصا سنده عدم رضا اولدو غني مسود
 واما الله شكايه عجز و مسكنه و فقر و نديج خبر باقال في هذا المعنى
 ابن الفارض و حسن اظهار التخلد للوحي و يفتح غير العجز عند الاحبة
 و حاجه شكوي قضايه رضايي منافي اولمز زيرا بوفضه انشا

بخت قصاده دكلدرا كمر سوال اولنورسه كه الله دل غيرة شكوا
 بخت منصوره رحال بوكونه عند اهل التوحيد لا موجود الا الله در پس
 هر كس شكوي اولسه بخت حقيقته اول شكوي كادر نعم بويلد لكن
 غير بخت مراد هويت الهية بخت غيرة ايله متعين اولدو و خبر
 اما وجه حقيقي كه جميع نفياتي جامع اولن مرتبه الهية ذكره في سجانه
 و تعالى بوجهي قبله حاجا جميع موجودات ايله در پس لا اولن
 بودر كه هر نه مقصود و رام و اربه خباب حكمت هويت مطلقة
 طرفه نما اولنه وقتاكم الله شكوي صبري مناقص اولمادي
 ايسه و لا قاوم الاقدار الا لله يصبر حضرت ابوب انزال بول
 اولن اقدار الهية صبرا عكلكه و نفس دعا و تضرع عكك حبس
 اعملكه مقاوم مع ايلدي ايسه و علم الله هذا منه و جناب تحت
 جل شانه بوعدم مقاومته اول ابوب بولديه اعطاه الله الله ١٧ اهله
 تبارك و تعالى كا اعطا ايلدي بعد النداء الي ربه اني مسنة
 الضرو انك ارحم الراحمين اني مسنة الشيطان بنصب و غدا
 اهلي بعد التفرقة انك فتدع جمع ايمكلكه و مثلام مهم و دخي اعطا
 ايلدي كا انزل ايله الله له بله حتى انك صغى اهل و اولادي اولدي
 و عدم جسم و ثروت و نعمت بولدي **صبر** كصبر كي بصبر و شك
 ايد بتود و لت انك انك هان ناسوي بصباري سندن
 كوهر بدرهك توان سفت بدردي اكر چه در دندك
 خد انك كير ليست بخديك ان غنيكه در خشك نفست بپغام
 ده كل شكفتست و ركض بر جلكه عن مرتبه و خبر ابوبارضه

ضرب ایلک بایلرین ریح سیک امریک نه کم خنی سجانده و تعالی
 امر ایلک یوب یورد که ارکض بر جک هذ اغتسل بارد و شراب ای ضرب
 بر جک الارض سون بایلرین زمینه ضرب ایلک بایلرین منوع
 اولک که دنلک شو بر مادر که ایلک اغتسال و شراب و نور و باطن
 و ظاهر کلدن الام و امراض بر جک فلور اما عند اهل الخلق
 حقیقی ریاضت و مجاهدت به امر در بر لور و تقدیر کلام بولور
 ای ضرب بر جک مجاهدتک ارض النفس بنظر ماء الحیات الحقیقه
 متمله فیتقل به فیزول به الاستقام و الام الحسانه و الرواقه
 نه کم خنزع شیخ دخی بو معنای موبد اولوب یورد لور که فزال تنک
 الرکضه الامه بس خنزع ربی سی نکل الضربه ایلک الام سانی
 از ال فدی و بیع الماء الذی یوسر الحیات الساریه فی کل شیء حی
 و ضارب حق ظاهر و نایع فدی شول اصل حیات اولن ابی که اول ساریه
 به حی اولن شیک وجودن و بوما اول ماء حیض از لیدر که غش الذی
 عالم خلق اولدن اول بومانک اوزر بر ایدر بوما به عند الحاج نفس
 ویر لور که بولایر کل و جواهر اصیل در و بونفس حایه با اطلاق مانده
 عنصر بر شیک اصلی اولد و بر اچون در و ماء عنصر بونک نخلر و بونک
 صغیر متصف اولد و بر اچون در نه کم بولور کله نفس حیات اطلاق
 دخی حیات در زیرات غش خار در لور حیات اجزاء بوائیه ایلک خنط اولن
 اجزاء مائیه صفاره دیر لر پس بولور جمیع علقه نفس حیات تقیر
 و ماء حیض از اسر علی طریق الحیات اولور لمین مایه خلق و فیه بری پس
 اول ابوب ماء حیات حیض در خلق اولندی و اول ماده الارض

و اسقام دن بری اولدی فصل رحمه که پس جناب خلیل
 سانه تحت رجل ابوب دم دن نایع اولن ای اکا تحت قلب
 و ذکر کنی تناول و ابوبه ای تذکره قلب و ریح بر همانده و
 جناب حق جل سانه اول ابوبه رفعت قلب نذر ایلد و کی شیوه
 مرد بدر که زوجه سی بر حاجت ایلد بر کدوب جلی زمان
 اکلد کن حضرت ابوب نذر ایلد که اگر تحت بولور اکایوز
 دکنک چله پس صحیح بولوب اول نذر عیاد اقلی استدر کن جناب
 حق ای خلل ایلد و حضرت ارزانی بولور بدیده و خدی بیک
 صغیر صفت بر دو تم او ندر لر فاضل بد و لا تحت بغی با ابوب
 ابرو دم الوپانکه اکابر کن او در بمینک حنیف اولیه سن
 و الان بو حصت بزم سر عمر زده دخی حدودده باقیه در تعلیم الانا
 بزم تعلیم او تربی لتتمیز فی الموفین بالذکر بدین با بقا ایلد
 سلکند بزم تمیز اولمده او تربی و جعلت الکفاره فی امت
 محمد کفارت کفر ذنر بفتح الکاف ستم در لر بغی امت محمد
 اچون کفارت مشرع اولدی لشتم اول کفارت بونک
 ستر السن اچون عما تعرض لهم من العقوبه فی الحنغ نقص
 عین ایلکد حاصل اولن عقوبت اخو تبه دن بونلر عارض
 اولن سیک و کفارت عین بوایت کریمده بونک بیا او
 قال الله تعالی و کفارت اطعام عشر مساکین سن و وسط ما نطعم
 اهلبکم او کسوتهم او غیر بر رتبه و من لم یجد ضیام تلک ایام
 پس خالف اولنه لا زندر که بونلر دن برنی ادا اتمکله حنیف اولد

ازاد اوله والكفارة عبادة امرها زبرا كفارة بيني عبادة
 انكلا امر اوليك بالحنك كسر حائله خلف عيني ونقص عهدي
 دبر لر بعينه كفارة امر اوليك خلق عيني ايلو خالفه تا اول كفارتي
 نقص عهدي موضع ايقاع ايليه اذ اراي خيرا ما خلف عليه
 سول وقتد كه عيني ايلو كي شي دن خير لو بر شي كور نه كم
 حضرت پيغمبر دم بويك لو من خلف علي عيني وراي غير هانبر منها
 فليكن من بينه ولبان الله هو خير منها فراغي الله الايمان
 بس الله تعالى بمنيل مراعات ابد ر مقابله من اعطى اب
 وانباء رحت ايمكه وان كان في المعصية اكره حالف معصيت
 ايه ده فانه زبرا اول حالف ذاكر الله الله سبحانه وتعالى
 ذاكر في در عيند لسانيله فطلب العضو الذي كبر شي
 ذكره اياه بس عضو ذاكر كه لساندر لسان حاله اول
 الله دل شجرة ذكر في رحت ونوابه هه نه ايه طلب ايلو كونه
 واول حالفك اوسن في طاعة او معصية حكم اخر طاعة
 ومعصيت خلق حكم اخر اولوب اسم الله ولسايسه لا يلزم الذكر
 منه شي عضو ذاكر اول حكم دن مشوب وعقوبت بر شي
 لازم كلمه نه كم بو حمله مناسب حضرت شيخ فتوحاتد بويك رايك
 ان تحرك حركة الا وانش تنوي فيها قرب الى الله حق المباح
 اذ اكلت في امر مباح فانو فيه قرب الى الله موجب ايمانك
 بر الله مباح ولينه توجب فيه ولا بد حق المعصية اذا انقربا
 انو فيها فتوجب علي الايمان انها معصية حتى لا تخلص المعصية

لمؤمن ايد اسما بخالصها عمل صالح وهو الايمان بكونها عملا
 صالحا واخر شيئا فالعمل الصالح هذا الايمان بالعمل السبي
 انه شي **فصل حكمت جل ليد في كلمة بحيا وبتة حكمت**
 جل ليه لك كلمة بحيا وبتة اضاف اولها سنن وجب مناسبت
 اولد كه حضرت بحيا لك وجود مبارك كونه جل عال ايد
 ان يكون دايما خوف وخشيت وحرز وملك اوزره ايد
 حتي سرشك دين لري حد مبارك لري اوزره اخاديد
 كما اخبر رسول الله صلعم عن حاله قال يوم العيسى وم ساقباله
 حين ضحك كانك قد امنك مكر الله وعذابه وقال عيسى وم كانك
 قد ايسر فضل الله ورحمة فاوحى الله اليهما ان احبكما الي
 احسكما فطباي بس منظر جل اولد وغند اخي الامر بقول
 اولد ايد حية فاني فوراند حالي اولد يقين بك كمي كا
 قضا صاقتل او لما ينح بس حكمت جل ليه ايله كلمة بحيا وبتة
 ما بيند مناسبت تامة اولد وچول كا اسناد اولد
 انزل بعينه الله تعالى حضرت بحيا بي انزال ايلدي منزلة في الاسماء
 اسما ده كند منزله سنه فلم يجعل له من قبل سمي زبرا اول بحيا
 ايجون خبابي قل لب انزل اول اسم ده كا شريك قلدي
 زبرا الله اول عبي اسميله بر كسه سمي اولما سكر كا قال
 تعالى يا زكريا انا نبشرك بغلام اسمي لم يجعل له من قبل
 سمي وخبابي كنذ واسمك ساندن دخی بويك كه رب السموات
 والارض وما بينهما فاعبد واصطبر لعبادته هل تعلم له سمي

معصية كما قال الله
 فهم واخرين اعترفوا
 بذنوبهم خلطوا

ای تبیه فی الفضل و الکمال و الاسم فبعد ذلک پس اول حضرت
 نجیا اسمیه سما اولاد فخر و رفع الافتاء بدی اسمی اندک
 اسمند سائر ناس دخی نجیا اسمیه سما اولاد اکا افتاد
 انکه واقع اولاد لبرج الیه اکا رجوع اولوب اسمی
 اولاد اولاد اوتری و انزف فیه همد ایله و اول نجیادم
 تاثر اولاد بیدر نیک همتی مادر نیک رحمته القاء نطفه اولاد
 حیند لما اشرب فی قلبه من حبت مریم بابا سی ذکر بابک قلبند
 مریم بدنه عمر انک حتی مخلوط اولاد غنچه اوتری و سبب
 حقیقی بنی الذکر با و المریم اولاد که اولاد مانع و الدن مریم
 مریم وضع اولاد کن انی بر حرقه لغا بدوب مسجد اقصایه
 انک ساکن اولی احبارک او کربیه قویب ددی که اک بوند
 له و فی اله بیت المقدس خد متنه نزل اولمت رسی انک کمال
 رغبتله مساره اولاد بر زیر اما ملونیک و رسل نیک غنی
 ایجب زیر اعم انک بابا سی ما نان بنی اسر انک رسی و بر نیک
 ایجب پس حضرت ذکر باید که بنی بونک تربیه سنه اخی و الیم
 زیر احواله سی بنم قنده در ددی انر بوب که راضی اولوب مقارعه
 راضی اولاد بر پس بکری بکری که اید بر هر بری دمردن قلم اوزر
 نامرین بازوب بر صوبه بر اقد بر پس ذکر بابک قلم فوق الما ناب
 اولب انک قلم جمله سی بابک پس حضرت ذکر بابک تربیه سنه تکفل
 اولاد و حضرت مریم ایچدی بیت مقدسک بر گوشه سنن بر مکان
 غلبه قلوب بالکلیه شهواتی منقطع اولب عبادت خالق مسو

اولاد یک جمله حصوا بهذا النحل پس اول عیالی جنایه
 جل شانده حصوا قلدی ایچدی ملوچی و شهواتی حبس نفسی
 مبالغه ایچدی قلدی حضرت ذکر بابک سوجت مریم نحل ایچدی
 سبب یله و عمر حکماء علی مثل هذا حکما علم حکمة شوشلی اسر
 مطلع اولاد بر و کلام ابلد بر ننه کم دید بر فاذا جامع احد
 اهل پس سول وقتن که بر کیمسه اهل یله جماعت ایچدی فلیتجد
 فی نفس عند انزال الماء افضل الموجودات نحل ایچدی
 عند انزال النطفه افضل موجودات و اشرف ممکنات اولن کسه
 فان الولد باخذ من ذلک نحل و انر زیر اول ولد اول نحل
 حظ و انرا خذ الیر و ان لم یاخذ کله اگر چه اول خطک کلی سنه
 اخذ اتمر نه نحلن قصوری اولد و غی ایچدی قال القیصری
 فی شرح الفص العیسوی الصوره البیه تشهد ها المرأة و غلبها
 عند الموافقة لها انش عظیم فی صوره الولد حتی قبل ان المرأة
 ولدت و لا صوره صورة البشر و جسمه جسم الحیة و لما سال عنها
 اخبرته قال رایت جنین الموافقة حیه **نص حکم مالکیه**
فی کلمه ذکر بابک مالک ملکد ما حوذ در ملک شدت و قوته
 در بر و ملک شدید و قوی به دیر لر و ملک قدره و تصرفه
 دخی اطلاق اولنور و بوحکمک کلمه ذکر بابک ایضاف اولنمن
 وجه مناسبت اولد که حضرت ذکر بابک قوته قامه و همد مؤثر ایله
 من عند الله مؤید در و مقامات شداید و بلیات مکاید اوزره
 صبر ایچکله قوی و شدید در حبه کافر لانی منسار ایله و بنم

ايلد يلر جناب حقه د عاقلوب انك د فوج رجا قلمد مع هذا
 مستجاب الدعوى ايلك هذا ابو حكمت مالكية اكا محقق قلدي
 لما فاز ذكرها برحمة الربوبية وفتاكم حضرت ذكرها برحمة ربوبية
 فايرو واصل اولد ليه يعني نعم صورته و معنوية ايله حقا اني
 نربيه قلدي عجب سرم فايرو اولد ليه سترند اهرته طلبه لاده
 برقي صند ايلدي عاوي ستر ايلك عن سماع الحاضرين
 حاضر نيك استغاثت نه كم قران عظيمه بولدر كرم بعض ذكر
 رحمة ربك عبد ذكرها اذ نادى ربه نداء اخفاء و دعاي
 فتمسند برنجه وجهه عيشلر با اخلاص اتم اولدو عجمي اول
 وبا خود كبر سندن طلب ولد اليه خلق قند ملائكة سبب اولما
 دبو اوله وبا خود شجاعت قوايه ضعف و برد كند اخفائي صوت
 ايلس اوله فناداه سرم پس اول ذكر با دم سترند جناب حقه
 ندا ايلك فابح ذلك پس اول ندا منبج اولدي من لم يحجر
 العادة بانناجه سول كسه في عاده انك انتاجنه جارغ
 اولما سدي زير از وجه سي عقيم ايلك سول زمانه كه ملكه عيانه
 اكا تبشيرايلد كرون دديكه رباني يكون في غلام وقد بلغني الكبر
 و امراني عاقر اي لا عاقبه تذا العقر القطع اولادون منقطع
 اولنده عاق دير لر فان العقم مانع زير اعظم انتاجنا مانود
 عقيم قسر اوليا و غلام طوع مي خاتونه دير لر و لذلك قال الله تعالى
 البرح العقيم انكول بلا قاب اولي رجه الله تعالى عقيم و دي
 نه كم قوم عاد خنود بيوردي و في عاد ارسلنا عليهم الرع

و فرق بينهما وبين اللواح و حق سبحانه و تعالى ربح عقيم
 ايله ربح لواحك فابنه فرق ايلك نه كم قران بيوردي
 وارسلنا الرياح لواح لرح و لقاح طوار يوكلو اولو
 پس جناب حق جل شانده خبر و فوايد له سبحانه طاري منسبه اول
 راجي حواقله تسببه ايدوب و خبر و فائد سب اولين عقيم
 قاقونه تسببه ايلك و جعل الله يحيى مير كند عايله و حق
 سبحانه و تعالى ذكر بانك دعاسي بر كائيد عياني قلدي نه كم حقه
 بوكونه دعا ايدوب دديكه رب هب لي من لدنك و لتبارك و تبارك
 نعال يعقوب و اجعله رب رضيا پس حق تعالى دعاسي مستجاب
 قلوب و ارثه ما عند ذكر بانك عند اولين معارف الهية و اسرار
 ربانية و احلق حديد به و ارثه قلدي و اسمهم مريم خضر مريم
 دخي يحييايه مشابه اولك فص سابعه ذكر اولنا علاقه معنويه
 ايجول و جعلها و ارثه جماعة من الابرار هم حق سبحانه و تعالى اول
 مريمي الابرار هم اولي بغير لرك اسرارنه و ارثه قلدي
فصل حكمه ايناسيت في حكمه الباسيت حكمه ايناسيت نك كلة
 الناسيتيه اضاف اوله نسده وجهه مناسب اولد كره انرك
 مشرب عاليه كاله روحانية و قوت ملكية غالب اولد و عند
 ملوكه اليه انس ايلدي نه كم بواسطة صورة البشرية ايسله
 انس ايلديك انك مزاجنه كال غلبه روحانية و ناطق نوراني
 بركون جبل لبنان منطلق اولب انك بر فرس ناري خروج
 انك ركونيه امر اولنوب كاركب اولب انكله انس ايلدي هاندم

احسانى تملن مدر و لهذا بوعلمك احسانيه كلمه تقابله ^{بخصيص}
 قلنك لما علم لقمان ان الشرك لظلم عظيم للشرك مع الله
 و فقام لقمان بلديسه كه حقيقا الله شرك ظلم عظيم در الوهيت ^{حقه}
 شرك قلنك سببه لما انك جوابي حمد و قدر كلام مجيده مذکور اوله
 فرينيله تقدربك قال يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم
 و شرك ظلم عظيم اوليسه بوجهد در كه حق بر مشرك خباب حجاب
 شانه بر آله اخوي شرك بله لا بد اول شرك زعم ابد و كماله
 موجود در هر موجودك وجودي في نفس الامر حقا و حق
 سبحانه و تعالى جمله و نه تجلي و ظاهر در پس في الحقيقه انك
 السعي مع نفسه لازم كلور بوايه ظلم عظيم و جهل فاحش و زبل
 ظلم وضع التي في غير موضوعه و ابعاد شيك كند ^{نفسه}
 شرك اوله سبدر پس منع الوجود در كه اكاشرك اوله ^{مظالم}
 العباد فاذا كان كذلك شرك عباد شرك كنيك ظلم بدر محل شرك اول
 اشيا او زده و اول شرك قلنك اشيا مظلوم اولس اولور زير قبول
 انقسام ابلين عين واحد في انقسام و ايتنيت ايد توصيف انفس
 اولور پس اول عين واحد من فصل قلوب به اكاشرك قلوب
 من وجه اول شبه ظلم اولس اولور نوز بالله ^{بلي} شهد شهد
 لا شك فيها بان الله ليس له شرك و ان محمد صلى عليه و آله
 ارسله الملك وله الوصايا بالجواب الاله و اول لقمان اخو
 اولاد و اخادنه و نواج و لواحقه و صيندر وار در خباب الهيه
 ايمان ايلمكله و شرك قلمه مقلده و ذخي بونلرون غري و وصايا

الرسول و دحي انك مرسلين كيه و صيندر و وار در بوقول
 نبوي دكلدر دين كيمه نك قولنك رد در و حضرت شيخ و صابك
 فتوحاتك انك و صينتي تقرير بيورب دبر لكه قال لقمان لابنه
 يا بني جالس العلماء و استمع كلام الحكماء فان الله يحكي القلوب
 الميت بما العلم كما يحكي الارض الميتة بما المطر و شهد الله بانه
 اناه الحكمة و الله تبارك و تعالى ان يكون شهادت ابدك كالحكمة
 ايتا ابلد و كنه نه كم بيور ديلر و لقد اتينا لقمان الحكمة فحكم بها
 بضم الكاف اي صار حكيماد بمكدر يعني اول اعطا اولنك حكيمه
 حضرت لقمان حكيم اولك ^{علي نفسه} ^{نفسه} او زده نفسه عالم اول
 مقتضاي حقيقه عمل قلوبا كساب علوم انبيا و استكمال
 اخلاق اصفا قلنك و جوامع الخير و خباب حق اكاجوامع ^{خير}
 اعطا ايلك زير او من بوتي الحكمة فقد اوتي خير اكبر ادر
 پس هر كيه كه حكمت موهبت قلنه اكاهير كنيز عطيه قلنه و غنه
 شايبه و شك بوقدر ^{فصل حكمة اماميه في كلمه هار و نيه حكمت}
 اماميه نك كلمه هار و نيه به اضافه اولمه سندن وجه مناسب
 اولدر كه امامت اسماء خلافتن بر اسمدر نه كم حضرت ابراهيم عليه السلام
 صحن اني جاعلك للناس اماما نص شرفي و اتع اولك اي خليفة
 ديكدر پس امامت بابا الواسطه و با خود بله واسطه در انك
 ضمني به حضرت هار و نين موجود در بالواسطه اولنك اماميه حضرت
 موساك طيفه سي اولد و غير اول زمان كملوده توجه ابلد كرين قال
 اخلفني في فوجي بوب اني خليفة قوب كنيك و بله واسطه اولن

امامت جناب حق اولی نظر فیتدر که بنی و رسول که حق
 خلقه بالسيف و الدعوى مبعوث اولی در فرزند شیخ حضرت موسی
 کیس پس نسبت امامت اکا قوی اولی و غی اجلد حکم امامت
 اکا اضافت فلکب هارون موسی بمنزله نواب محمد نایب فلان
 غنی ای قام مقامی دیگر محمد بعد انفصاله الی به یعنی هارون
 موسی حضرت محمد که نوابی منزله سند در حضرت محمد بن سید
 انفصال و انقطاع عند مضمر و بوعالمی دخلت ابد و نشانی
 عنصره بسند مفارقت فلکب مضمر و لهذا قال البنی صلعم فی
 علی کرم الله وجهه علی طانت منی بمنزله هارون من موسی الا انه
 لا بنی بعدی فلینظر الواری من ورثه پس واریت اولی که نظر
 ایلسون نه کسبه واریت اولی و فیما استنب و نه شی نایب
 فلکب فغنیه محمد میرانه تغنیه افعال بایند یا اعانند و یا خود
 اغنادند از یغنیه الواریت غناء و نیز اول واریت میرانی و فون
 و رایش غناء و برر بقوم بیه نام حضرت بنی مورون و بالا
 و المعارف مبعوث اول میرانه قائم اول مقام رب المال مال
 صاحبی مقاسمه قائم اول نه کم رب مالک بعد انتقاله واریت مال
 اخذ ایلد و کی رب مالک دخی بعد انتقاله او فی حیاته احوال
 شریعه و اسرار الهیه فی اخذ ایلر کما قال رسول دم ما ورو الا نبیاء
 دنیا را و لا درها اغا ورو العالم من اخذ حفظ و افر سید علماء
 بالله ورنه انبیا و سائر انبیا که واریت در حضرت انبیا
 واریت اکل در زبر اول حضرت اکل جمیع انبیا در علماء و حلا

حالی

و مقام کنک واریت دخی اکل الواریت در علماء و حاکم و مقام
 انکون علماء استی کانبیاء بنی اسرائیل بیورد بیلر فن کان علی
 فی نصره کان کانه هو پس کاملردن بر کسه رب مالک اخذ فی اوذر
 اولی نصره و حکمتی و تدبیرت اکر کن اول کسه کانه انک
 کبیر پس اصحاب عکس و علماء دین بحسب استعداد اهرم و قابلیت
 و اریان انبیا و مرسلین اولی در قرآن بیوا و امام انبیا و مرسلین که در
 قال السیخ فی الباب الرابع عشر من الفتح ان انبیا بنی اسرائیل کان
 تحفظ شراعی و سلم و تقوم بها فیهم فکذلک علماء هذه الامه یحفظون
 احکام الله و لهما دم کما و الصحابة و من نزل عنهم من التابعین و اتباع
 التابعین کالتورک و ابن عیینه و ابن سیرین و الحسن و المالک
 و ابی حنیفه و من نزل عنهم کالسافی و ابن حنبل و من جری جری
 هؤلاء الی العلم جری حفظ الاحکام و طایفه اخری من علماء
 هذه الامه یحفظون احوال الرسول و اسرار علومه کعلی و ابن عباس
 و سلمان و ابی هریر و خدیجه و من التابعین کالحسن البصری
 و مالک ابن دینار و غیرها و من نزل عنهم بالرفق کسبب الدار
 و فضیل بن عیاض و ذی النون المصری و من نزل عنهم کالحسین
 و الشافعی و من جری جری هؤلاء من السادات فی حفظ حال النبوی
 و العلم اللدنی و اسرار الاهی **نقص حکم علویته فی کلمه موسوی**
 حکمت علویته ند کلمه موسوی به اضافت اولی سند و وجه
 مناسبت اولی که فی سجانه و تعالی انک سانس لا تحف انک
 انت الاعلی بیوردی پس فی سجانه و تعالی انی عالی فلکب

شول فرعون او زده کیم انار تکم الاعلیٰ عکله علو اذعالک
 و عند الله علو مرتبه سو اولد و عیال چون جناب خلقه بله واسطه
 الملك مکالمه قلایب و خبابی اکانوا فی کذ و الم ابله یازدم
 بوردی کاورد فی الصبح کتب الله التوراة لموسیٰ بی و
 رسالت پناه انک علوشانه اشارت بولکلر بوحده ابله که صحنه
 وارد اولمشدر لا فضلونی علی موسیٰ فان الناس بصغفون فکون
 اول من یضو فاذاموسیٰ باطنش بقائمة العرش فله اذی اجوی
 بصوفا الطور واستنق الله پس علوشانی مقرر اولد لیه بو
 حکمه علویه اکانا صاف قلوب اول حضرتک شأنه محض اول
 اسرارون بوفضد برتقدار ذکر بولکلر سر الهیات کل من قلده
فرعون لاجله انکون فرعونک قتل ابله و کی کیمسدر کلبینک
 حبانی اکاسر ایت ابله و صورته موسویه ده جمله مقبول
 اولن اطفالک ارجی مجتمع اولوب وانک ظاهر و مخد و
 هلوک فرعونه معاونت قلده بلرنا مجازاة و قصاص حاصل اوله
 و سبب قتل انبا نبی اسرائیل اول ابدیکه یجنین و حکما که خبر
 و برد بکره غرق فریب بنی اسرائیل بر کیمسه طوغه سنک فتنک
 انک النع اوله پس فرعون اول زمانه نوزاده اولن اطفالی
 قتل اولغده امر ابله و انکر ارجی حضرت موساء مده جمع
 اولب قل فرعونه اعانت قلده بلر و بواسرار و استار بولکفار
 ابله شکست و منجلی اولور که حقیقت وجود واحد در که بقده
 و نکسر مجال بوقدره نعد دان و نکسر ان بحسب الخیانت

و

والتجلیات

والتجلیات پس بواسطه التجلیات الالهیه اراح اولور
 واجسام اولور و معانی مر حانیة واعراض جسمانیة اولور
 وارواح کلیة و جزویة اولور الی مالا نهاییه پس انبیا علیهم
 السلام اکرام ارجی ارجی کلیة در که تحت حکمرانیة داخل
 و زمره امتلونه و اصل اولن کیمسه لرت جمیعک مر طربی
 محیط و شامل اولمشدر در نه کیم اسماء کلیة الهیه اسماء جزویة
 شامل اولب اسماء جزویة اول کلیة تک تحت داخل اولد قریب
 کیمی نه کیم بوابت دخی بو معنایه دلالت ابدی که ان ابراهیم کانت امة
 واحد فاذا کان کذاک جائز در که بعضی ارواح ابله اتحاد
 ابلیه کا اتحاد انوار الکوکب و المصابیح مع نور الشمس واتحاد
 و اتصال لری سبب یله معاونت قلوب کمال قوت و قدر
 حاصل اوله فخر لما خاف انما کان لا بقاء حیاة المقبولین
 و حضرت موساک قبطی قتل ابله و کمر و قند شهر مصر ده
 حایفانیز قرب فرار الیمیه ابقاء حیات مقبولین باجول اولد
 بوجه مطلق کندی نفسی باجول و کل ابله نکانه فرقی الغیرین کانه
 اول حضرت فرار ابله غیره خفیه صیانت اچون بوردی
 بمعنایه اولور نه کیم دخلت النار امرأة فی هرة ده کی فی کیم
 من حق الغیر ده نسج و اع اولمش فاعطاه الله الرسالة پس
 انع اولن بوسفقت و مرتج سبب یله حق سبحانه و تعالی کا
 رسالت اعطا ابله و الکلام و بلاد واسطه کلام لملک
 اعطا ابله حق کیم الله کینه قبله بین الانبیاء و مشفر اولد

جمیعینک ه

بعض ارواح

والامامة النبوية هي الحكم وودي كاستول خذ فتي اعطاه الله
 اول حكمه و امره نهي وقبض بسطه كلمة الله في عيني جليلة
 حق سبحانه وتعالى اول موسايه كلام ايليك انك عيني حاتم
 متجلي اولدو غي خالده كه انك حاجته نار ايليك وادي ايمده
 ننه كم قران عظيم قصه سي مفصله كما قال الله تعالى **وهل انتك**
حديث موسى اذ راي نار ا فقال لاهل اسكنوا اني ابعث
نار العلي انكم منها بقليس اوجد على النار هدي فلما
ايتها نودي يا موسى اني انا ربك فاخضع نفسك انك
بالواد المقدس طوى لا تستفزع فته فيها استفرغ
 مجروده دير لراي بذله ديكدر و باخود بر كمسه بر كمسه
 سافرخ لك اي نلوه ديسه ساخر دلد من كل ما يغفلني
 عنه ديكدر نفع بر كلام حق تعالى موسايه عيني حاجته سكلنه
 نكلم ايليك اول موسايك بذل قصدي و تجرده همت اولدو
 او نري اول حاجته پس حضرت موسي تجرده همت و كمال توجه
 طوبت ايمك واسطه سيله خباب حق اكا عيني حاجته متجلي
 ونكلم ايلد ليه **فعلما پس بربو مفادون بلد كه ان الجمعية**
 تحقيقا جمعيت قلب و توجه باطن مؤثر هر امرده تاثير
 ايد مجيد و هو الله بالفعل بعينه اول جمعيت مؤثر بالفعل
 همتد كمال جمعيت باطن و توجه خاطر كه تاثير نفع فعله كلور
 ننه كم حضرت شيخ بو حله مناسب قصه اسحاقية ده بيور لرك
 العارف مخلوق جهته ما يكون له وجود من خارج و شيخ

ليس

بغير

قبصر شرجه ديكه اي احارف بخلق توجه و قصد
 بقوة الروحانية صور احارجه من الخيال موجوده في
 الاعيان الخارجية كما هو مشهور من البدل و بانهم بخطر
 في ان واحد ماكن مختلفة و يقضون حوايج عباد الله
 و بومفادون خلق اعلى مخلوقه اضاف قلعه سي نهم
 اولمبه ننه كم قصه الياسية ده عن قريب كند و لر تصريح
 بيور لربلكه مظهر عارفه خلق ايليك نيه حقد ر غبر دكدر
 و لما علم من علم مثل هذا و فناكم بلد ليه سول كمسه كه
 علم ايله متصف اولدي ايليك كه مراد سامر دير شود كي
 اولنا ان مثلي كه جمعيت مؤثر و همت قوتيك تاثير دكدر
 عن طريق هدايه حضرت موسايك طريق هدايت ضال
 اوليك اتخاذ عجل اتمكه و خلقي انك عبادته دعوت
 و همت عليه شي شيب دينيه صرفا نك سبه بيله حيت
 اهتدي غير به سول حيت كه اول سامر نيك غري
 بعينه سامر امت موسا اول همت موسادون اولي هدايله
 اولد بلر جمعيت مؤثر لربيه امر ضيه صرفا ايدوب كار الهيه
 خرج اتمكه فاقامه پس حق سبحانه و تعالى هداي موساي
 اقامه قلدر مقام القران في المثل المضروب مثل مضروب
 موقعه واقع اولن قران مقامه ننه كم قران عظيم ده
 مضروب اولن امثال نجه كمسيه هدايت و نجه كمسيه اضل
 ايلد و كي كميه جمعيت مؤثر و همت قوتيه ايلد دني نجه سي

و همت قوتيه لربي

هدايت و سعادت بولور و نجه سي اهل ضلالت و غوايت
 اولودنته كيم حضرت شيخ بوانيله استشهد بيورلر كا قال
 الله تعالى **يُضِلُّ بِكَ كَثِيرًا وَهُدًى بِكَ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ**
الْأَفَاسِقِينَ و سبب نزول ايت بود كه يهود او منافقا
 قرآن بعوضه و ذباب و عنكبوت مثا للرب كوترايند كه
 ديدلر كه بونجه كلام حق اولور كه ذباب و عنكبوت سوز
 اوله كلام حق بوند مستغني ديدلر كن جناب حق جل شانه
 انلر دعا ورده عا سور **أَنَّا اللَّهُ لَا يَسْتَحْيَانُ بَصِيرًا**
مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٍ فَمَا تُوقِّظُهَا تخفيفا الله تعالى استجبا الير
 مثله لا هر تنغي مثلي اولر سه اولسون بيا ايلكلكل
 اكر بعوضه ي و كسر بعوضه دن كبري اولسون **فَمَا آتَاكَ**
أَمْرًا اما سور كيمسه لرك جناب حك و حد ايتنه و سولنك
 نبوتنه و كلام اللهك صحنه مصدق ايلد لير **فَعَلِمُونَ**
 انذ پس بيلور لرك تخفيفا اول مثل الحق راسع و در
 وثابت و حيار حكتم در من ربه هم حضرت ربي لرند و اما
الَّذِينَ كَفَرُوا اما انلر كه كافرا اولد لير حقه فيقولون پس
 انلر من حبه الغناد و الجدا لير **لَرَّا مَاذَا ارَادَ اللَّهُ نَحْنُ**
 ديلك الله تعالى **بِهَذَا مَثَلًا** سور قوله كه مثل بوند
 اني ديدك پس جناب حق جل شانه انلر جواب و بروب
 بيورلر كه **يُضِلُّ بِكَ كَثِيرًا** اول مثل سبيله منافقان و كافران
 جوق كمسلر كه اضلاله لمن مراد ايلدي **وَهُدًى بِكَ كَثِيرًا**

حقيرى و يا بونته

و اول مثل سبيله و مؤمنين و مسلمين دن دخی جوق كيمسه
 لرك هدايت مراد ايلدي **وَمَا يُضِلُّ إِلَّا الْفَاسِقِينَ** و اول
 مضروب اولن مثله حق تعالى اضلال ايلر الا طاعت حقه
 خارج اولنلري و هم الخارجون عن طرقي الهدى يعني
 اول ضرب مثل سبيله حق تعالى كنك اضلال ايلد و كي اول
 فوند كه طرقي هدايت خارجلر در زير افق لغتم خود
 اكلكدر قصد دن و طرقي دن كه **الَّذِي فِيهِ** ايلد طرقي هدايت
 قرآن عظيم ده ذكر اولديك پس شيخ همت مؤمن بي
 قرآن عظيم اولن مثل مضروب به تشبيه تلك بعضيسته
 هدايت و بعضيسته ضلالت و بيمكلكل عصمنا الله
 و اياكم من الركول الى الضلال **فَصَحِيحَةٌ صَمَدِيَّةٌ**
فِي كَلِمَةِ خَالِدِيَّةٍ حكمت صمدية نك كلمه خالدية به اسناد
 اولمستند وجه مناسبت اولد كه صمد لغتم قصد
 ديرلر مصموده مقصود ديكدر و دخی جوق اولين سبه
 ديرلر يقال هذا مصمود اي ليس بخوف و مقصد و مجاء
 دخی ديرلر و فنام خالد بن سنان بين قوم مقصد و مجاء
 و محتاج اليه اولوب جمله سنك هر حاجته اسنادي انوك
 جنابينه اولوب و اول مظهر اسم صمد اولب فومنه احد و صمد
 اولن الله دعوت قلديسه حضرت شيخ حكمت صمدية في
 انك كلمه سنه اسناد ايد و يا كا منعلون اولن اسرار كيمسته
 بوفضه على طرقي الايجاز و الاختصار سان بيوردر

آیه بعد انتقاله الی مرتبه یعنی اول خالد بن سنانک بنو سنانک
و علامت و معجزه و دلالت حضرت ربی سنانک انتقال ایلد کد فصل
بعد المون بر زخم طاهر اولسه کرم ایکی لکن اولادی
و صیت ضایع اتمک احوال و اسرار بر زخم اخبار و اظهار
ایلمی قایل اولدی ایچون بود نیاده انک بنوی ظاهر بود
کما قال رسول الله تعالی صلعم انا اولی الناس بحسبی ابن مریم
فانه لم یس بی و بنیه بنی ای بنی شریع داعی الخلق الی الله
فاضاع الایدیه ساول خالد بن سنان اول آیه معجزه
ضایع قلدیک حال حیاستن انی اظهار اتمد و کی سبیل
واضاع قویه بورد مضاعف قدر اولدی ای تقع قومه و یا
افاده قومه دیک اوله یعنی قومند افاده سند ضایع قلدیک
دیک اوله فاضاعوه فاذا کان کذلک قومی دخی انی ضایع قلدیک
و قصه سی بود که خالد بن سنان بلده عدند ساکن ایکی پس
اول سمنه قریب بر مغاره ده برانش عظیم چقوب بونلرک رزق
و حیث و مزد عربین احواق قلوب قوم خالدی مضطر قلدیک
پس قومی اکثر بلیه ده ضایع خالد الجا انکی اعتبار اتمد
ایکی بنه جمع اولوب انک استمداد و استغاثه ایلدیر پس خالد
عصا سن الله الوب اول الله ضرب ایلد کچه اول الله خروج
ایلد و کی مغاره جانبته هارب اولدی غام مغاره به شهر اولدی
خالد اولادند ددیک بن بو مغاره به بوانشک ارجنه کیدرم و
نا اصلند اصطا ایدرم لکن سمنه و صیت بودر که اوج لونه دک

بنم ایدم سرود ندا ایدوب صد انکه سر اکر ایدر کز بن ضایع قلدیک
دیوب مغاره اولد انشک ارجنه کدیک پس اولد خالد در مغاره
ایکی کون صبر ایلدیر شیطان بونلر اغوا ایدر قطن ایلدیر که بابا لر
در و در غاره هلاک اولدی صبر ایدر میوب هماندم فریاد و فغان
ایلدیر پس حضرت خالد هماندم خروج ایدوب کال الم واضطر الیه
بونلر مددیکه ضیقتمونی و اضعم قوی و وصیتی پس بونلر
خبر و یروب نکرار بونلر و صیت ایلدیک کم بن عن قریب اولسم کرم
پس بن اولدکم بنی دفن قلوب فرق کون منتظر اولک فریاد کون
بر قیون سورده کلوب انکا انجند مقطع الذنب بر خمار تقدم
ایدوب بنم مقبرم قنه کدیک و او راده بر مقدار توقف قلدیک
پس بنم مقبری اچک تا کم بن سمنه احوال بر زخم دانه اولن کارب
واسرار ببالکلیه خبر و یرم تا بعد الموت اولن احوال قلدیک
عن یسین تصدیق ایدوب انبیا و اولیا انک احوال بر زخم بورد
کلام تحقیق بلیه سر پس بونلر فرق کون منتظر اولوب اولکون غام
اولدقن موعود اولد و غی اوزده اولد قیون سورده کلوب انک
انجند بر خمار تقدم ایدوب خبر خالد محاذی اولدقن قومند
بعضی مؤمنین انک وصیت اوزده قیون اچونه شریع ایلد کز اولد
بعض کبار حقیق جاهلیه اوزده عار لایق اولوب انی دفع ایلدیر
تا بونلر اولاد سنو سن القبر دیکه لر زبر اولاد عرب انجند بونلر
عیب ایچ پس بابا لر نیک و صیتی حقیق جاهلیت سبیل ضایع
قلدیر و لهذا قال النبی صلعم فی ابنته مر حبا یا بنته بی اضا

قومه یعنی آنک و صیغه اولاد و قومی ضایع قلند قری اولاد
 حضرت بنی صلح اول خالک قری حضرت بنی صلح اول خالک
 آنک قری اول حضرت کلک دیکر که مرجبا یا بنه بنی یعنی
 کلک اول بنینک قری که انی قری ضایع قلند و ما اصاعده
 بنوم و اول خالک ضایع قلند بلر اولاد حق لم یزکو الناس
 بنی بنی شول حیثیت دن ناس قوم دیکر که آنک مقبر سن اجیر
 وانی خیار احوال بر زحمت خبر الکر لایطرا علی العرب من العاد
 المعتاد الیون ناسی آنک مقبر سن صومعه قوم دیکر که عربک معتاد
 مشهور عیب و عار نند که قریک مشهور اوله سند انور عار
 طاری و لاج اولور **فصلی حکم فردیه فی کلمه محمدیه حکم**
 فردیه نک کلمه محمدیه اضاف اولمه سند وجه مناسب بود که
 اول حضرت مقام جمعیت الهیه بل منفرد ایدیکه آنک فوقه بر مقام
 دخی بوقدره مقام ذات الاحدیه و دخی انید فردیه حاصل
 اولدی اول حضرت غنی ثابته سند زبانی فیض قدسک اعیا
 ثابته دن اول فیض ایلدی اول حضرت غنی ثابته سید و خارج
 وجوده دخی فیض قدسک اول وجود اولی آنک روح مقتدر
 نه کم بورد بل اول ماخلق الله روحی و لهذا حکم فردیه بی کلمه
 محمدیه تخصیص قلند اول حضرت وجود سر مغربیه و ذات لطیفه
 متعلق بعضی سارک بیان شروع اید و بیورد که معجزه القرآن
 اول حضرت صدق عواصمه شاهد اول جعفر سند بری قران
 عظیم الشان ذکر تشبیه و تنزیل بی جامع و اسرار الهیه و علوم و معارف

ربانی بی حاوی و شامل در عظم شأنه و کمال برهانه بواب
 کعبه دلالت اید که حضرت حق جل شانیه بود لکن **ان کنت فی**
رب عمارتنا علی عبدنا فان اسوت من مثل و برخلد فی
 بود لکن قل لئن اجتمعت الانس و الجن علی ان یاتوا بمثل
هذا القرآن لایأتون بمثله ولو کان بعضهم لبعض ظاهرا
 پس کمال عبادت ربانیت کریمه دلالت اید بر جمیع اعجاز علی
 امر واحد قران جمیع در بر رس کتاب الله قران و تفسیر بیان و سورک
 و حروف و کلمات بر بر جمیع اولاد غنی او تری و رس قران اعجاز
 اولی کذاک بر امر ورده جمعیت حق و اتحاد قوای ظاهر و باطن
 توجه اعجازی مستلزم و حارق عاده اولی شکی نباشنه موجب
 اولور لاهول انسان من الحقایق المختلفه کالقران بالایان
 المختلفه هو بر صغیر مبرم که مابعد اولی انسان قویله
 مفسر و رو بگونه عبارت سخن جود واقع اولشد بر کل جمیع
 حق ابلک بر امر ورده اعجاز در انچونکه اول انسان حقایق مختلفه
 و قوای روحانیه و جسمانیه دن مرکب و مجتمع در ایان مختلفه اول
 قران کیچون بوجعته کند ورده شاهد ظنیر بود سکر انا
 القرآن والسبع المتانی و روح الروح لارواح الادی فی حضرت علی
 کرم الله وجهه بیورد که و ان کتاب المبین الذی باخونه بظهور
 المضمون انسان حقایق مختلفه بی جامع اولایه جامع حقایق
 مختلفه اولی تفرقه بی وجود رسولا بدو لاند که بر کاکر خصوص
 قوای مختلفه و حقایق متنوعه بی جمع ابد و متوجه اوله ان حق

في الحق هي الخبرة طلب حقد خبرته در وهره مرتبه وارنده عبي
 خبرته نقد هندی خفیف اول کیمسه مهند در طریقه حقد منو
 صاحب هدی و بیان فی اثبات الخبرة پس او کیمسه صاحب هدی و بیاید
 اثبات خبرته حضرت شیخ فصوصک بر مخلص بیور بر که و الحابر بنجر
 بالحرکات الدویره لانه بری مطلوبه مع کل موجود فی دایره الوجود پس
 محمد یون که سلوک و دره در مستطیل و کله در زبراد این وجوده ^{مطلوبه} بلربین
 مشاهد ایدر لر انجون حابر لر در و خبرته ایکی قسم در بر قسمی محمود
 و بر قسمی مذمومه در محمود مشاهد مولا و آلا و نجا و ولا و
 صفات و اسماء حاصل اولند و خبرته مذمومه دنیا و
 ماینها و محبت ماسوا و مشربیات نفس و هواد حاصل
 اولند پس شول کیمسه غنایب بزدانی و هدایب سجانی
 و لیل و هادی اوله اول کیمسه خبرته محموده ابله مخیر اوله
 و در زبانته پیغمبر و ارب رب زدنی فیک مخیر ادعاس قلوا
 و حضرت ابن الفارض بو ایکی قسم خبرته اشارت بیور لر
 بلیع و ما اخترت حتی اخترت حبک مذهباً فواخترت
 ان لم تکن فیک خبرتی اللهم اجعلنی من المتخیرین
 فی محبة ذاک و المیهین المولاهین فی صفاک و اجعل قلبی
 متوجهاً الیک و روحی و سری لیک
 یا مجیب السائلین لا احصی ثناء علیک انت
 کما انبت علی نفسک اجدعاً و شتاک
 و جاء عساکک بحیک و نبتک
 یا ارحم الراحمین و تسعین

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly yellowed paper. The handwriting is fluid and somewhat slanted, characteristic of 18th or 19th-century cursive. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be underlined or written in a slightly larger hand than others. The overall appearance is that of a personal or official document from a past era.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the previous page. The text is written in dark ink on aged, slightly yellowed paper. The handwriting is fluid and somewhat slanted, characteristic of 18th or 19th-century cursive. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be underlined or written in a slightly larger hand than others. The overall appearance is that of a personal or official document from a past era.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِاسْمِ مَنْ أَوْجَدَ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَدَمٍ. وَوَعْدِهِ بِمَعْنَى الْكَافِ
 وَالنُّورِ. فَجَعَلَهَا شَيْئًا بِأَصْوَرِهَا كَانَتْ. أَوْ مَعْنَى مَا كَانَتْ
 وَمَا يَكُونُ. كَمَا أَخْبَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِ الْمُنَافِقِينَ
 وَمَنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ مِنْ حِينٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 وَأَصْلِي عَلَى نَبِيِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَنَحْوِ الْمُطَهَّرِينَ
 وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الطَّاهِرِينَ. وَأُولِيَاءِ الْوَارِثِينَ
 الَّذِينَ يَنْتَهِمُونَ فِي سَمَاءِ سُرْعَةٍ كَالْجَزْمِ مَضْمُونٍ. وَعَلَى
 الْعَالَمِينَ الْعَامِلِينَ وَالصَّالِحِينَ السَّالِكِينَ الَّذِينَ يَنْتَهِمُونَ
 مِنْ أَنْوَاعِهِمْ مَسْتَضِيئُونَ وَعَلَى أَنْوَاعِهِمْ مُقَدَّرُونَ
أَمَّا بَعْدُ حَمْدُ اللَّهِ عَلَى الْكَبِيرِ وَالصَّلَوةُ عَلَى نَبِيِّهِ الْبَشِيرِ
 بِوَفْقِ خَيْرِ كَثِيرِ التَّقْصِيرِ أَوَّلَ وَقْتِهِ كَمَا حَضَرَ بِرَكْعَةٍ
 كَلَامَ سُبْحَتِهِ ابْتِدَاءً نَقْلًا وَتَقْرِيرًا لِمَا شَرَعَ ابْتِدَاءً
 بَعْضُهُ بَارَانَ أَفَاضَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَرَفَانَ أَوَّلَ تَحْقِيقِ

بیانی

بیانی استحقاق ابد و بیاستند عاقل و بیکر که او در هر جای
 و معارف غیر اسرار لطایف سلک تحریج دیرینه و اندک
 بر کتاب مستطاب دوزید که اگر جمله ابیات شرح باز لرز
 ایستد باری ابتداده واقع اولان او سکرا ابیات بارید
 بوقتی که اول چنین طریقی نامتک تصنیفند اشتغال
 اولد و غنای بونلره دیدیم انشاء الله بعد تکمیل منهاج
 السالکین بود که اولانان تحقیق و تقریر مع ذیاده
 تحریر و تطبیق ایلم و بعضی ابیات شکل و کلمات تفصیل
 دخی جایجا بلوب بوابیات نمایان عشر بدضم قلوب الملو
 دخی شرح سویلیم پس اول کتاب مستطاب تمام اولد
 باران صفا الکرم اذا وعد وفا مضمون ادا ایلد
 و ما مضاده اولان وعدتک خرابورین استد عاقلد لر
 بوقتی که دخی کفره تعالی و اما السائل فلا تشهر
 فحوا سجن بونلری بونلرم دن لهر انتمیوب ابتدای مشهور
 واقع اولان ابیات و دخی بعضی شکل اولان کلمات
 شرح شروع ایلدیم و بو کتابه فاع ابیات دیونام شولیم
 بعد دیلدیم که بو بوته دلک سبیکه اولان سیم و زر
 الفاظ معانی بر صاحب نظر که سکه نظر بله سکوک اوله
 و انک نام شریفی ایلد معنون اولد و عجب ایچون صرافه
 باران عرفان مابیند رواج بوله و اکا تحفه و هدیه
 پس نظر که صاحب اول سلطان العارفین و برهان

الواصلين مولانا جلال الحق والدين حضرت بركت
نسل ارجند بنده اولان سجاده نسكن بكر حليمه افندانه
نظر اكسير نايبري نخبه خضر وكثير قلبه زرع خالص
كيسه عالي مقدار ونخبه نافصله كامل العيار الياسر
اللهم كل بنظم مقدار النافصين وسرر باسرام سرر
السايرين خلد ظلال ارشاده علي معارف قلوب الطالبين
برحمك يا رحم الراحمين ايها الاخوان نور الله قلوبكم
بانوار العلوم والعرفان وايدكم بهدايته الي مرتبة
المشاهدة والعيان فحق عاشقان خداوسا الكاظمين
هدى بركاره ابتداء السلسلة نام سعادة انجام خالص
انام ابتداء ابدلر وبرسمته كنس لرائك اسماء سمانه
ذكر انتمك ايله كيدر لر برامر ذي باله كه اول حضرتك نام
باكمالي اوليه اول كار بدتر وني نفع وايتر اولو تفرده
كاورده في الحديث الصحيح كل امر ذي بال لم يبدأ فيه
بسم الله فهو ايتر يعني هر امر ذي بال كه الله اسميله ابتداء
اشتغال اول نفسه اول ايتر در واول كار و حال مرع بيرو
بال كيه داغاد ضرر و بر خطر در نظم جوع امر
ذي بالي زاغاز نه از نيروي حمدايد بربر و از
بمقصد نارسيم بربريزد فتد زان ساكنه ديكر بر غمزد
بس بوراده بر سوال وارد اولور كه حضرت مشهور بر امر
ذي بالدر و بر كتاب بي مثالدر و بر كالدريچون حضرت

مولانا كاسميه و حمد له ايله ابتداء اليك جواب باصوب
بود كه بسنوك باسي بسمله و حمد له مقامه قائم و نوا سرور
شكافي جامع بر حروفه بله جميع اسرار كتب منزله في علوم
الهي في حاوي بر حروفه كما قال اسد الله الغالب علي ابن
ابو طالب كل ما في التوريب والانجيل والربور موجود في
القران وكل ما في القران موجود في الفاتحة وكل ما في الفاتحة
موجود في البسملة وكل ما في البسملة موجود في الباء
حضرت شيخ الكبر رضي الله عنه فتوحات باحصوصكه
كتاب باده حرف بانك اول قدر اسرار في باز مسلدركه انك
بو مختصره ابرادي محكن دكلر ولكن درياده بر قطر
برزده قليل كثره دليل اولدو عي ايجون بر مقدار نيك تحري
اولدو قال الشيخ الاكبر في كتاب الباء اعلم ان الباء
اول موجود وهو في مرتبة الثانية من الوجود وهو حرف
شريف ومن شرفه وتكمنه افتتح الحق به كتاب العزيز فقال
بسم الله وهكذا بدأ بها في كل سورة ولما أراد الله ان
يقول سورة التوبة بغير البسملة ابتدأ فيها بالباء فقال
براءة من الله وروعه غير هاتين الحروف وكان شيخنا
ابومدين يقول ما رأيت شيئا الا ورأيت الباء عليه يعني
الباء مصاحبة للوجود ان من حضرت الحق في مقام الجمع
اي في قام كل شيء وظاهر وقيل للعارف السبيل انه السبيل
قال اننا نقطة التي تحت الباء بسير الى انه كان ذلك النقطة

علی الباء و تمیزها عن التاء و الثاء و غیرها کذا ک اول
 و انا علی الذی منه وجود و به ظهور و به بطنیت فندان
 شیخانه کبیران شاهدان عادلان قد شهد اک بشرقی هذا
 الحرف و جلالة علی غیر من الحروف الی هنا کلامه و حرف
 با ایله ابتدا اولی منضم بسمله و حمد له اسراریتین جامع
اولد و غنله ما عدا برنجیکانه دخی اشارت و ارجا
 اوله نکتہ بود که بنی آدمک ابتدا الکلم ایله و کی حرف باد
 اول وقت که حضرت عزت عزت آسمانه بونلیم
الست بریکم دیک بونلیم دیک پس بوراده دحب
 ابتدا ایله اولی انک ایچون که برکسته بو کتاب شریفه
 ابتدا ایله لک لفظ بلی مذکر اوله اوله بوجور الست
 عالمند اولان عهد و مبتانی باد قلله پس بو کتاب حضرت
 مولانا محمد و عهد لاله و میرا صاحب الکلفه دیو جلای
 رابعک دیباچه سنن نقیب ایندیکه بونک ابتدا حرفی
 مذکر عهد قدیم و مسعود صال محبوب کریم در زیر احرف
 با اتصاله و النصافه دلالت ایدر پس بوراده ارباب
 البابه اشارت اولور که بو کتاب شریف مناوله الی اخر
 حرف بحرف سالک النصافی و اتصاله دلالت قلله و بارگاه
 اصله رهما اوله ثانیاً بونک حرف با ایله ابتدا اولی منضم
شوی و لما سنه اشارت و ارج در ثانی دن مراد علم
 اعلی و لما سنه مناسب و ارج در شوی و لما سنه اشارت

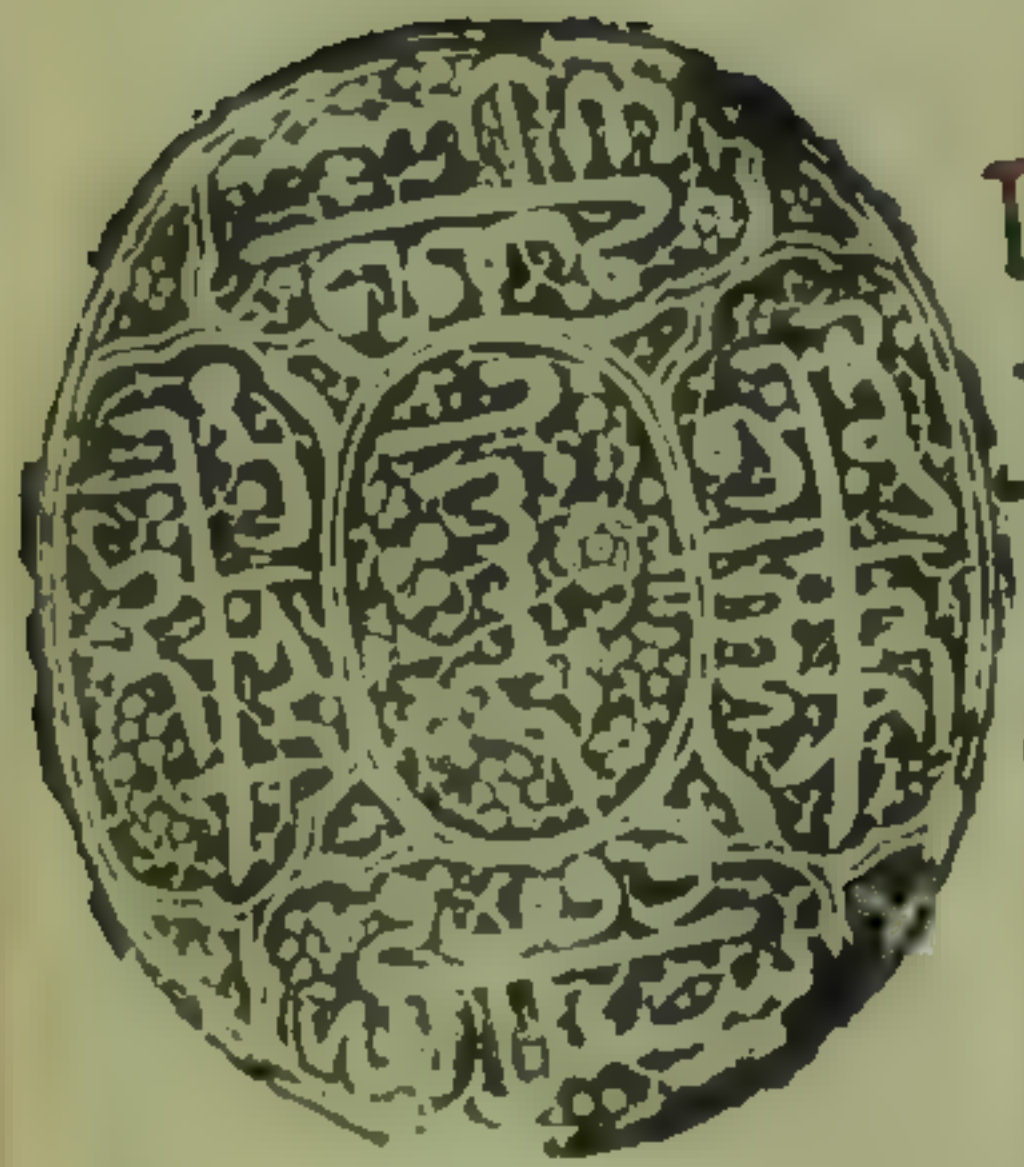
باک حساب ایکی اولد و عجب جنت تدرو قلم اعلی بدر
 ایتیمه اولد که بوجور و ابتدا سلسله کل موجود در
 انک ایچون و بیج قنوجان بالباء طهر الوجود بیورد
 مثلاً الف وجود مطلقه شاهد در حرکات سکنا فی قول
 ایلد و کی و جهله قائم بالذات اولوب و نقطه سی اولوب
 و سایر حروفه تعلق قلمیوب و مبدأ کل حروف اولد و عجب
 جهله پس الفه اقرب اولان حرف باد که بدایت کل حروفه
 و مرتبه ثانیه در کنک مرتبه احدثه ابتدا ظهوره کن
 قلم اعلو در که حرف باید برنجیک و جهله شاهد بر جمع موج
 مرتبه احدثه قریب اولد و عجب و جهله و مرتبه ثانیه واقع
 اولد و عجب حقیقت و بوجور باک شانند ندر که طریفه
 معانقه قلمسدر کنک اول حضرت حصاب کریمه سنده
 احدثه بشری معانق اولسدر ننه کیم صدای لایسغه
 ملک مقرب و ندای انما انا بشر مثکم هر عالمک کوثر
 هوسنه وصول بولسدر کافال عمر ابن الفارض منرجا
 من مرتبه الحقیقه المحدثه عمر فارض تعانقت الاطراف
 عندی و انطوی بساط السوی عدا بحکم السوید پس
 بر حقیقتن مبدأ جمع موجودان واقع اولوب مباین
 حقایق معنوی اولد یسه باده دخی بومعنا موجود اولوب
 مبدأ جمع حروف و کلمات ابراد اولوب سببی لطیف
 و دقایق مشوی قلند ناکم بود قایق مذکور بی مذکر

اوله و سماع بونکائی بوند بوله فقال سلطان العارف
 و برهان الواصلين بسنواین فی جود سکایت
 میکند از جدا بیها حکایت میکند ای کوی کشتن
 اسرار طریقت و سنوند کفایت حقیقت حضرت
 مولانا که اولاً بسنود بوسماع ابرار اید و غیر عبارت ابله
 ابتدا ابله کلین نکتۀ عظیم و ادر فی که اغاز شکایت
 میکند از جدا بیها حکایت میکند دیسدر قابل
 اید با خود فی که مردم نغدارانی کند دیسدر
 و بونک اشالی نمید کنند عبارت بده تعبیر فلسفه را فایده
 و لکن بسنود بوسماع ابرار ابله ابتدا ابله ببلر انک ایچو که
 دین و طریقت سمع اولی و افضل در کما قال امام محمد
الرازی فی تفسیر الکبیر اعلم ان السمع افضل من البصر
 لان الله حبه ذکرها فی القرآن قوم السمع علی البصر
 و المقدم دلیل الفضل و لان السمع شرط النبوة بخلاف
 البصر و لذلك ما بعث الله رسولا اصم و قد کانهم
 من کان سبیل العی و لانه فصل بالسمع نایح عضول البعض
 و السمع سبب لا تنکمال العقل بالمعارف و البصر لا یفک
 الا علی المحسوس و لان السمع متصرف فی الجہان الست
 بخلاف البصر و لان السمع ینبطل بطل النطق
 و البصر اذا بطل لم ینبطل النطق و بلکل که ای اخبر
 ذی روح اولانک زیاده شریوسی حق کلام مدعا

الدین

اولان وانی سوزمده و لسوز قله ندر کما قال الله تعالى
فی کتاب المجید ان شر الدواب عند الله الصمم البکم الذی
لا یفعلون یعنی وجه ارض حرکت ایلین ذی حرکت
 عند الله زیاده شریوسی استماع کلام حق صاغر اولان
 وانی نطق ابله و لسوز قلندر که کلام حق عقل و ادراک
 ابله لر محفل برایت کر عیده بیور که ابله ک اصم و
 اولور زبر البسته نطق سماع لا رندر پس اول کلمه که
 کلام حق ایتیمه و انکله عمل ایتیمه ابله اولی بفرمود پس
 عند الله و ابله شریوسی اولی محفل در انک ایچو که
 بسنود بوسماع ابله که استماع ایلین اخ نطق کلام و ابله
 زخمند خلاص اولور و ناسک شریوسی اولی نور نور
 و خیر الناس مرتبه سنه ابر سور نفع کم بیور مشغول
 دانکه اول سمع باید نطق را سوی نطق ازده سمع اندر
 نطق کوی موقوف راه سمع نیست جز که نطق حال فی صمم نیست
 پس بیه کلام فی برنج و جهل عبارت اولی قابل در اول
 صوفی صافی و عاشق وافی درونی ماسودن حال و نطق
 حقله مای اولان مرشد عالم استماع اوله زبر انک انسان
 کامله صورتاً و لفظاً و ذاتاً مناسب تمامه و مشابه عامه
 و ادر صورتاً اولان مشابه صغره سیم و شرحه سنیه در که
 عساق الهیه نک بید و نلری و حال در و نلری بکوند در
 و برنج بردن دخی میان بسته اولسیدر کذلک اولیا عند

لله

دخی عبادت حقہ بخ و حملہ کر بستہ اولیٰ سطر در و لفظاً
 اولان مناسبت اولد که اهل فرس فی کلمه سینے اکثر برا
 نفی معناسنه استعمال ایدر لرنه کم بوبیت ساعک من تم
 دیدو کی کبی شوی **کیست** فی آنکه بگوید و مبدم
 من نیم جز موج در پای قدم **پس** بونلرخ وجود
 عارضین نفی ایتسدر در عدم اصلیلرینه کیتسدر
 شوی **از** وجود خود جو فی کشته تپی **نبت** از غی
 حدایم **اکبر** **دیوب** بوقل معانند فرار طو عتسدر
 و زانا اولان مماثل اولد که نه کم نایک درونی غل
 عسک **حالی** و اند اولان نغان و الحانذ باعد و بادی
 نای در کنک بو طایفه علیه نک دخی درونلری ماسوده
 حالی و نقشات الهی و نجات ربانی ایلد مالی در هر حال
 و نجات ناید نسبت اولنور نایی نکر **پس** هر قدر کما
 و کمالات و اسرار انام و حالت که بونلن نسبت اولنور
 فی الحقیقه خدای متعالی نکر و بونلر انجی اور ناده برالت
 ملا خطه و مظهر معالده در کما قال الله تعالی فی حق نبیه علیه
 السلام **ما ریت اذ هیبت و لکن الله ری** و قال فی حق
 نطقه و ما یبطل عن الهوی ان هو الا وحی یوحی
 و ثانی فی ذی مره نفس اولد و غی اعتبار ایلد بلا استعاره
 قلم ظاهر مراد اولد اگر چه حضرت نک نای حقین اجرا ایلد کبری
 بعض اوصاف مثله نفیر ناله کبی بو تقدیر چه ملازم اولم

اما حسن معنایه و لطافت فخر اید ده خلل کلمه زبر ابو قدر
 علوم دینییه و امورد نیوید نک نظامی آنک وجود نه مر بر
 و بوجبه معارف لطایف لدنیه نک ظاهر عی اکامو طو
 کما قال علیه السلام **لولا القلم لما قام الدین و لما اصلح العی**
 و قال قتاده رضی الله عنه **القلم من الله نعمة عظيمة لولاه لم**
 دین و لم یصلح شی و الله تبارک و تعالی حبیب علی وجه الاستی
 بالقلم قرآن اید و پ بیور که اقراء و ربک لاکرم الد
 علم بالقلم قال صاحب المدارک فی تفسیر هذا لایه مارو
 و ما ضبط الاخبار و لولا کتب الله المنزله لای بالقلم و الکتابه
 و لولاه استقامت امور الدین و الدنیا **پس** بو تقدیر چه
 مولانا طالب اولنن خطابا بیور که ای طالب حق اولان
 قلم تحریر و شطرق و غی کتاری ایست و آنک لسانک
 جاری اولان اسرار ایلد ایست کور که سکار با حال ایلد
 نه سوبلر و لسان معنا ایلد نه تقریر ایلر آنک ایچون حکما قلم
 انسانک بر لسانین بودرد بمسدر نه کم القلم احد لسان
 الانسا یودی به ما فی الجنان و تبلیغ البعید به کابیلغ القی
 باللسان دیو تعبیر ایتسدر **پس** **بیان** قلم بو معنای مذکور
 یا حال سوبلر و یا قالا تقریر ایلر اگر سوبلر سی مراد اولور
 کوش هوش ایلد استماع ایلد که اول سکا لسان حال ایلد نه سوبلر
 دیک اولور و اگر قالا سوبلر سی مراد اولور سکا کوش حسله
 اصفا قل که قلم سکا تقریر و تحریر ایلر دیک اولور نالقامد

علی حقیق الاستعاره ولی کامل و مرشد فاضل و جود
 اوله بوقدر برجه بینما ده مشابهت حوکان سکانات قلم
 بالکلیه کاتبک اولدوغی کجه اولدیاک دخی حوکان سکانات
 و تصرفات و حالات و کلمات و کلماتی بالکلیه واجب بالذات
 اولان مبتدع کائناتکدر دیک اولورننه کم بوابیات شریفه
 بومعنا فی شریعتی اشارت ایلر **مشهور** اولیا اصحاب
 کهفندای عنود **در قیام** در تقلب هم رقوط **خفته** از
 احوال دنیا روز و شب **چون** قلم در پنجه تقلب رب
 انکه او پنجه بندید در **قلم** نعل بندید بجنس از قلم
 و رابعاً علی وجه الاستعاره قلم اعلی غنی حقیقت محمد مصطفی
 صلعم مراد اوله جناب حق اول حقیقت **ن** و القلم و ما
 بسطرون دیو قسم بیوردی و اول حضرت بو حقیقتک
 شاستن اول ما خلق الله القلم دیو تعبیر بیوردی **یس**
 اول حضرتک حقیقت نفوس کائنات و ارقام موجوداته
 سبب اولدوغی جهنم قلم اعلو دینورننه کم حیات بخش
 جمیع ممکنات اولدوغی اعتبار ایلر روح محمد **م** تعبیر
یس اول ما خلق الله عظیم هب بر معنا به اشارت قلنور
 و لغز طریقه دخی فی ذلک مراد حضرت مصطفی و قلم اعلی
 النور زبیر اللفظ فی الجحد حساب اوزره التمسد **لفظ**
 سن دخی التمسد **یس** من حضرت محمدک اسعیدر کمال
 الله تعالی فی کتابه **یس** قال ابن الحنفیه یا محمد و فی

الحديث

الحديث ان الله تعالى ستماني القرآن بسبعة اسماء الزل
 المدثر عبد الله محمد احمد طه يس يس
 بوقدر برجه بسنواين نيك معنا سي حضرت محمد
 ايشه ديك اولور و لكن بمراده مصرع مايند برسو
 لازم كلورك چونكه نيك مراد اوليا و يا خود حضرت
 مصطفى اوله يس بونلر خود عين و صلتن در اوله
 اوليحي فرقتك نه كونه شكايه ايدر بار و نه وجهله جدا
 لكركنك اشتكا سمته كيدر لر بوسئواله بر قاج و جهلم
 و بريلور اوله اوليا و انديا ك بوشكايه تي قبل الوصا
 اولان احوال ماضيه به نسبت ايله در احوال ماضی نقل
 الملهز نك مراد ارباب غفلة بقیه واصحاب عطلة ارشاد
 ثابته نباده كال وصول ممكن اولر اگر چه وحده مشعر
 ايسه لرده يه تعين حكيم قوم **یس** پراهن وجود ماد كنه
 موجود اوله كال وصال مفقود اولور **یس** بو كماله و صاله
 مانع اولان تعانی صور عجب حد الكركد ايلوب
 انك شكايه ايدر لر نالفا عند الاوليا مرتبه جمعه مشعر
 اولدك لذت لوبر حاله بوقدر زير ابومرتبه ده مغايرت
 و انشيتدن عاري و كلف و مشقة و كثر دن
 بري اولور اول وقت بونلري مرتبه جمعه ارشاد
 ناس ايچون مرتبه فرق و تبين كوندن كن و كن ديوم
 و نهی قلور لر و نيك و بددن الم و زحمت كور لر و مغا

بود

واختلافه فالتل متصفا ولولر اكر چه و حدی كثرته
 كور لرا بسده يوم مرتبه في جبال كركر عبدالبیوب اند
 شكایت ابد لر زنه كم حضرت نبی م بیور لیستی لم
 اخلق ولیع ای لم تلدی دیو بوجد الكركر دن شكایت
 قلور لرایك حال انكه اول حضرتك مرتبه لری مقام جمع
 الجمع ایك و مقام جمع معراج ایدوب محبوب جنتینك
 و جمع ارواح اودیوا و انبیانك و ملائكه مقربین و اهالی
 علیینك الثقات و تعظیمند خود كرا و لمس ایك مرتبه كثرته
 تفرل قلدرقن ابو جهل و ابو لهبك طعن و تحترق منبر
 او لمس لرایك انك اچون ما اودی النبی مثل ما اودی
 دیو بوفراقه واذنبه اشارت فلمس لرایك ذیر مرتبه
 دعوت مرتبه فرقند در اكر چه و صلند ایسه لرده فافهم
 سائر الاولیاء و المرشدین و تسعیه و الله اعلم بالیقین
 فقال سلطان العارفي مشهور از نیستا نام ایدرین اند
 و ز فیرم مردوزن مالید اند بویبع سرفیر نیستا اند
 مراد مرتبه احدیه اولسده قابل و مرتبه اعیان اولفده
 شامل و مرتبه احدیه اوله ان جخته دیر لركه حقایق شنو
 الهیه حضرت دان مقدس دن و دخی بعضی بعضی نیستا
 محتاز اولمیه و اصله لا علما و لا عینا وجوده كلمیه بمرتبه
 كان الله و لم يكن معه شيء و غني عن العالمين و كنت
 كثر احنفا مرتبه سید غیب هویت و غیب اول دخی دیر لر

پس بمرتبه مبداء و خاوران حقایق شیوانات اولد
 اچون نیستان تغییر ایك صحیح اولور بمرتبه دن صبر
 اولان مرتبه بد غیب ثانی و تعانی ثانی و مرتبه اعیان ثابته دخی
 دیر لر اعیان ثابته شول صور علیه الهیه دركه هنوز دخی
 راجه وجودی استشمام ایتمسدر در لک و وجود علی
 ایل موجود اولوب بر بزرگ تمیز اولمسدر در حقایق موجود
 او لکی مرتبه ده شیوانات ذاتیه دیور بمرتبه ده ماهیا
 اشیاء و اعیان ثابته و حروف عالیا تغییر قلندر کمال
 الشیخ الاکبر رضی الله عنده نظم کنا حروفا عالیا کم
 متعلقان فی ذری علی القل انا انت فیه و نحن انت انت
 فالکل فی هود هو قل غم و وصل بویبع موجر مضدک
 معنای بود که بمرتبه علم جله اعیان ثابته ده شول
 حقایق غیبیه و حروف عالیه ایدک که نقل اوله دخی یعنی
 ایجاد تعلق ایل موجود قلندر و بر تعلق اید بجهل ایدک
 قلدر لک زرق اعلا سنه قلدر دن مراد اسماء و صفات و اعلا
 مراد امهات سبعه و ذری سنه مراد اسماء ذاتیه و متفاح
 غیبیه اوله لا یعلمها الا الله انک شانند بیور لمسدر پس
 بمرتبه ذاتیه ده جمیع افراد انسان یعنی بن سن سن و بر
 سن سن و سن اولسن پس کلیه این اودر پس و اصل
 اولان سؤل قل که بمرتبه ده متکلم و مخاطب و غایب
 و واحد و متعدد عین واحد در بواعیان ثابته بی

نقل
هو

شیخ محمد سیرین دخی حروف عالیه ابله تعبیر ایدوب
 بیور لیر شعر نقد کنایه حروف عالیه نزلانی
 سطور سافله ظاهر نابعدا کنا حقیقا و صریحا
 کل المکنات و ما الاکوان الا نحن حقا فاناکانات
 مکنات الی اخر اما حضرت مولانا بمرتبه نیستا
 تعبیر ایدوب و اعیان ارواحی نیست تبیه ایدوب و عالمه
 منقطع اولوب تا عالم انسانیه کلمه بید که هر بر عالم
 ایدوب کی تغییر و ناله فی تقریر ایدوب بو معنی که توضیحی
 بود که ابتدا حرکت جسمیه و میل ذاتیه کمال جلا و استجلا
 اقتضا ایدوب مرتبه ایدوب بوشنونات ذاتیه فی
 بواسطه الفیض الاقدس مرتبه علم کتوب و هر بر
 علو با هو علیه علم ازلیه سی اوزده مختار اولدوق پس اسم مبتدئ
 با عتک تجلی سبله مرتبه نیستا اعیان دخی بونلری
 قطع ایدوب عالم ارواحه کتوب دکن اسما و صفات که فاعله
 و مؤثر اولدوقلری جهته مردانه مشابه و اعیان مکنات
 قابل و منفعله اولدوقلری حیثیت زمانه مانند رانک
 تقریر دخی لسان علمه ناله و افغان ایدوب نته کم
 کاملر بو معنای نظم کتوب سوبلدیلر منظم
 فی که اغاز شکایت میکند زین جیدرهایا حکایت میکند
 با بقیع فرقم بیدر اند از نظرم مرد و زن نالیده اند
 کیست مرد اسما و طوق و دود کان بود فاعله راطور وجود

چیست زک اعیان جمله مکنات منفعل کشته ز اسما و صفات
 چون هم اسما و اعیان فی تصور دارند مرتبه انسانا ظهور
 جمله در ضمن انسانا هاست که چاهر یک اصل خود خداست
 شد که با کیش صاحب الوطی این بود سر نصیر مرد و زن
 پس هر بر روح بو عالم الست خطاب کوشی ایدوب
 ریلر بنی بیلوب هر بری استعدادی مقدار کی بلدی
 و جنود مجند اولوب هر روح کند و نوعیله تعارف قلوب
 و بریلر نکه بر نیچ فتوحات بولوب بو عالم ایدوب کمال
 انسیه حاصل اولدوق حرکت حسیه و میل ذاتیه کمال
 ظهور و اظهار توجیهی بونلری بو عالم دخی اسم با عتک
 حکمیه قطع ایدوب عالم مثاله و عالم مثاله دخی اجماع سماویه
 کتوب پس رجال مرتبه سنه اولان عقول و نسا منربند
 اولان نفوس انک فزنده لسان روحانی ایدوب ناله کتوب بر معنی
 اه و افغان قیلور لیر و عالم مثاله و اجرام سماویه دخی
 عجائب و غرائب کتوب بو عالم لیر دخی انسیه حاصل
 اولدوق تقدیر علم و حکم انلری بو عالم دخی قطع ایدوب
 عالم عناصر و موالید ناله نیده کتوب که انک بو غر فزنده
 ایدوب اسفل السافلین رز اولدوقلری نه مرد و زن کی اولان
 اسما و زبانی فالان و کربان اولور لیر کمال عم و دخی
 مرفوعا بکت السموات السبع و من فیهن و من علیهن و الارض
 السبع و من فیهن و من علیهن لغزیر زل و غنی افتقر بو سما

وزمینک بکاسی ایت کریمده دخی واقع اولسند و کن
انبیاء و اولیا و مومنینک فراقته کافرو عاصی اولنلر دکل
که بود نیانلر جنت کیه در کمال الله تعالی فابک علیهم
السماء و الارض و ما کانوا منطوق بواسمان و زمینیه فصحاء
مفسرین دخی مرد و زنه تسبیح انبسلدر کما قال البیضاوی
فی تفسیرهم و انزلنا من السماء ماء فاخرجنا به من الثمرات
رزقناکم و خروج السماء بعده الله و مستی و لکن جعل
الماء المزوج بالتراب سببا لاخراجها و ماده لها کاللطفة
الحیوان او ایدع فی الماء النازل من السماء قوت کامله
فاعله و فی الارض قوت قابله بولد من اجتماعها انواع
الثمار پس انساندر صلب سماد و بطن ارضه کلوب
اندر دخی بولد ایدوب عالم نباته اندر دخی عالم حیوانه
اندر دخی مرتبه انسانه کلور نه کم حضرت عالم جماد و
مرتبه انسانه کلجیه دکه بویتیلر خبر و بریر مشهور
اول اول باقیم جماد و زجادی در نباتی اوفناد
و زنبای جویو اوفناد نامدر حال نباتی هیچ یاد
بازار حیوان سو انسابلر سکسند خالی که دانلسر
منله قوت فاعله سماویه و اندر نازل اولان مایله قوت قابله
ارضیه بجمع اولوب بواکسیک اجتماعه نبات بولد ایدوب
اول نباتی باراده الله حیوان بیوب سخامت و جسامت بولد
بعد نباتک لطیف و یا حیوانانکه حاصل اولاه لقمه نک

نفیس

نفیس انسان بیوب هضم رابعک فضل سندک نطفه
حاصل اولوب حیوانی بجامعته صلب رطله و تراب
مرد و حقوب بطن ماده مزوج اولوب الله کم بوجد
شریف طور ایدوب طور مرتبه انسانه کلجیه دکه خبر و بریر
عن ابن انفا علی الروایه عنه قال عم ان خطوب
احد کجمع فی بطن امه اربعین یوما یعنی مرد
بریکوز ماده خلقته که ماء رجل و ماء من در رحم ماده
جمع قلسور قوت سکون پس اول نطفه من مزجین
شیء واحد حکمت اولوب مادری قوت جاربه سی در دخی
مرجه جذبا ایدوب قوت ماسکه سیانی اسکا ایدوب
و فرم دخی قبض قلد قد نصرک بد قدرت او ماء مزوجی
قوت کوند که تدیر بجله ترسیا ایدوب ثم يكون لقمه مثل ذلك
اندر نصرک قوت کوند دم غلیظه کیه اولوب ثم نکو مضغه مثل ذلك
اندر نصرک اول قوت کوند در جشم من ان باره سی کیه اولوب
ثم برسل الله الیه الملك فینفخ فیه الروح اندر نصرک الله تعالی
اول جنینه بر ملک ارسال ایلر پس کانفخ روح ایلر نفخ
یللی اسکا ایلکه صالح اولان جسمک بخوفیه او فوریکه بریر
لیکن بوجک ماده قابله به حیات حقیقه بی البطل افاضه
ایلکه کما به در پس نفک ملکه اسنادی مجازیدر بر نفخ
واحیا افعال الروح کما قال تعالی فاذا سوتیه و نفخ فیه
من روحی پس اول جنینه حیات بولد قد نصرک و مدتی

تمام اول قد نصکم تولد ایلر بعد التولد بیوی ایچوب
 وایام طفولیتی کجوب عقل و تمیز صاحبی اولوب کندی
 بر شخص معین بولور اکر عنایت و هدایت الهی باری
 قیلور ایسه مبداء و معادین تذکر قیلور و بو عالم فانی
 و غریب سر ایلیوب کندی فی یوندر عرب کور ^{نیستان}
 حقیقت ایلر و غریب بیلوب بو حقایق فی کس نفیر و ناله قلد
 انک مرد عظم و زن نفیس دخی انک نفیر ناله ایلر و حرک
 فراقی انلر دخی تا نیر ایدوب انک مرادی جانینه کیدر و بو
 عقل و نفسک مرد و زن مسابله و مسند خن مولانا اساتیر ^{مشق}
 ماجرای مرد و زن افتاد نعل ^{ان} مثال نصیر خود میدان عقل
 این زن و مردی که نفسی ^{مشق} در رفت بسته است هر یک و بد
 بعد بو مرتبه لردن ترقی قیلوب بر کامک ارشادی ایلر
 مبداء و معادین و وصول بولوب تکرار ارشاداً للطلابین
 بو عالم فراقه تنزل ایدوب احباب و اصداقاسند مرد و زن ^{نیستان}
 حقیقت ایلر بیلوب بو عالم غریبه و سدد و کینه بولور ارشاد
 حرارت و کرمیت اه و نفیر ایلر سولیس بولور دخی انک نفیر بر
 نفیر ناله و انفا قیلور لری بویا انک ^{مشق} مضمون ایلر منفرم اولور و بر لردن
 حنر و نیکه ^{مشق} بولور و بولور فارغ و ازاده بودیم از طلب
 متحد بودیم با شاه و خود حکم غریب بکل محو بود
 ناکه ^{مشق} جنتش آمد خود جمله از خود ز خود با خود نمود
 واجب ^{مشق} و کمال هم غماز صد رسم و این و وی اغاز شد

کره کرم باز با اوزین سفر نیست از اهل محکم ^{مشق}
 بوجه معانی مذکور از نیستان نامر ببردند
 مصر عنده کی بالفظند منفرم اولور و بر امضای تانیستان
 بنی قطع ایدلر و بر و نیم نفیر و مرد و زن مالید در نه ان
 شکر ناله اولور و لردنیک اولور الحمد لله علی التوفیق مثل
 هذا الحقیقی فقال سلطان العارفين ^{مشق}
 سینه خواهم شرحه در فراق تا بگویم شرح درد اشتیاق
 پس بعد التزل من مرتبه الحقیقه الی مقام الدعوی و البس
 فی کبی در و در ماسودن حالی و فغان حقله مالی اولور مرشد
 عالی رتبه بو عالم انک کلام من استماع قلون و نیستان
 حقیقت عرض بباغ ایدوب اسرار فی طالب اولان مرد و زن
 دیر لردن ای بو عالم فایند محبوب قلندر و نیستان حقیقی
 مشاهده سند محروم اولان لربین بوسوز لری سولیس و
 بو اسرار و احوال شرح ایلیم بر سینه فی کینه و بر سکینه
 استرم که یار حقیقتک فراقه شرحه اولور تا بولیر بر
 قابل و مستعد اولان کسیه اول حضرت اولان اشتیاقی
 سولیم و انک اسرار فی بوصفقلو اولان کسیه شرح ایلیم
 اکر مستمع و مستفید بو مرتبه مستعد اولان ایسه اسرار
 باری کا باری سولیم لردن اشتیاقی کا شرح ایلر ^{مشق}
 این رسولان ضمیر راز کو مستمع خواهند اسرار ایل خو
 تا ادها شایگاه ناورب از رسالتش اچ کون بر حورب

اگر چه مختلفه بنا حکای حقیقه انسانیده ظاهر اول
 بحکم اسماء المختلفه هم اند بر شانله کار قلور لیکن هر بر
 انسان علی حد مرتبه اعیانله حقیقتا بر اسمک مظهر پدر اول
 اند حاکم و رب و اول انسانک محکومی و زود بر دام کالسا علمه **دبر لرم**
چند روزی هر گجا خوری بر باز گشت آخر کار **منم**
پس آنک مبدائی اول اسد را خوری خا که منتهی اولور مشوی
صورت از بی صورتی اید برون باز شد کانا البدر ارجعوت
 پس بو مقدمه عالم اولدک ایسه و اصل ندر بلکه ایسه بحکم
 البدایه و النهایه و انطباق کل واحد منها علی الآخر سیر و
 سلوک دوری اولور و نیستا اعیانله نرفونی و نه اکا
 عروجی کدائن مفروضیه متوهم علی کفره دیو تعبیر
 قلور پس مرتبه انسانها بیه تفزلات نصف قوس وجود و
 بدایت نصف قوس عروجیدر آنک اجموع انسانه بر رخ جامع
 و مطلع الفجر دخی و بر لر انسان نهایت ظلمت سب کثره
 و بدایت روز و حد و واقع اولسدر کما قبل **بیت**
 هست انسان بر رخ نور و ظلم **مطلع الفجر** ازین گفتند هم
 پس بو سیر و جوی و عروجی نک مبدائی مرتبه انسانا **دبر لرم**
 بیلدک ایسه بو فی دخی بلکه مرتبه انسانله اعیانله و خیر تک
 اصل خویش بدو کی سیر یکی نوع **اوزده** در بر نوعی
 اضطرابی و بر نوع اعتباری اضطرابی اولان سیر
 اولدک بر کسسه بو نسو دنیویده بار ایدینه اسم هادی

مقتضای اوزده عالم اصلیه توجده ایلمز و بود نیاده اول
 حقیقه ایلدا اشنا لوق کلمز بلکه مقتضای نفسی اوزده
 سیر ایدر پس اخلاص موت اضطرابی کلوبانی فنا
 قلوب عالم اصلیه کیدر و لیکن اول حقیقتد بر هر دار
 اولمز بلکه بو عالمه انی بلمک ایسه اند دخی بلمز خیر
 و شر کسب ایلد کند ما عدا هنر ایسه غیری بر هرین بو لمز اما
 احتیاجی اولان سیر اولدک ساک عالمی پادشاه شیخ
 کامل جرایق تصفیه ساک اولوب و تزکیه در و نه اشتغال
 قلوب حقیقه صفات عنصریه و نباتیه و حیوانیه دلا قلوب
 و سرفی اغیار و ماسودن حالی بو لوب تاب تجلی احدیتد
 باطنی منور اولدقن کند و اصل و حقیقتنی بو نشاده
 بو لور و ربطنی بیلور و انو کله اشنا لوق قلور پس حضرت
 مولانا نک هر شول کیمسه اصلنک دور فلک روزگار
 و صلیه کبر و دیردی سنک در اصل بو معنا اولور قال سلطاننا
من بهر حقیقه نالان سدم جفت بد حاله و خوش حال شدم
 بو بیتیه کلنجیدک مبدائی و معادن و سیر و عروج و نزول و نک
 اسرار الحوائیه بیان ایلد یلر بو بیتیه مرشد اولانلرک نیک و بد
 ایلد الفقه قللم لرینی و انلرم اسرار نیستانی قابل اولم لرینی
 بیان ایدر لر بعضی درونی کیمی اغیار ماسودن و نفخه الهی
 ایلد مالی اولان بر مرشد عالمی مرتبه وائی و لایته دبر که بنو است
 سلوکد هر بر مرتبه ده اسرار نیستا حقیقتک کویان اولام

و عشق احد بته ايله ناله قلدن و هر بر مرتبه نك اها ايسند
نك و بدايله خبط اولدم ينه هر كس بك كند و ظنك بار اولك
زير اما بعدن اولان بليت بوييت خبرد و بوده جايز در كه
جمعيتك مراد جمعيت و عطا و تذكر اوله و خوش حالنك مراد
نيكو كاران اوله و بد حالنك مراد اهل عصبيا اوله پس
مذكر فان الذكر ب تنفع المؤمنين فحواسي نيكو كاران
اولان مؤمنان بيا و اوليا مرتبه احد بته تذكر بايد لر و اسر
حقيقتي انلو تقرر بايد لر و جانب رحمت و ملائكة كيد لر و تسلي
و تذكر اينكه عالم اصله بخير ايدي لر و بد حالنك خوش حالان
اوزده تقد ميند بر نجه نكه عظيم و ادر مع هذا ما خيرا و لسه ده
نظمه خل كمر ذي اولانك بود كه ابتدا ارشاد و تذكر انلو
لازم اولد و غن مذكر اولور و انلك مرتبه ارشاد و تربيه ده
تقديم اولنه سي و اصلاح ايجود مقدم انلكه صحيح قلتم سنيه
اشعار قلوبناكم بوقير كرك صحيح بر بكا بيله اولنك قوم
لا شقي جليهم سعادته ابره لر و بونلر ايله جفت اولد لر
جناب حق هدايت و مغفرت كور لر و بر نكه دخي بود كه
ارشاد و صحنه قريبا و لاه بد حال بعيد اولان نيك حاله بونلو
اقربا و اولي در زير بعضي عاصي ظالم لنفسه عجز و انكسار
سبيله رحمت و مرتبه و اوليا به يقيني اولور لر و بعضي خوش
حال طاعت و صلاه حقه اعتماد قلدن و غي ايجود حقه و اوليا به
دور قلوبونك اشعار ايجود جناب حق جل شانده كلام مجيده

ظالم النفس

ظالم لنفسه مقصد و سابق بالخيرات اوزده تقديم قلوب
بيورده بلكه قال فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقصد ومنهم
سابق بالخيرات قال ابن عطا قدم الظالم لئلا يياس من فضل
لانك لم يكن له شيء يتوكل عليه الا ربه فاعتمد على رحمة و اخ
السابق ليعلم ان المنه قد عليه حيث وفقه لذلك وان لا
يؤمنه ذلك من طرده پس بواجلك مرشدان الهی نيكي و
بدان صحنه و نصيحتي در بوع ايتيموب هر بر نيه بحسب استعداد
نيست حقيقتك سويلر لر و اول جانب بونلر دعوت ايلر لر
ولكن هر كس كامل اولد لر عي تقديره بونلو انجي كند و
باد اولور لر و بونلر كند و مهيملد بيلور و اكا كور قياست قلوب
ننه كيم بيور لر قال سلطان العارفين مشغول
هر كسي از ظن خود شد يار من اوزده من نجست اسرار من
بصني في كني نغان حقله الخافلي و مرشد بونلر تقرر بايد لر
بن اسرار حقيقتي هر مرتبه ده سويلدم و بد حال خوش حال ايله
صحنه ايلدم و لكن بونلردن هر ي كند و ظنك باكه يار
اولوب بنم در رغن اولان اسرار عي ديلم عي و مقصود
بالذات نذر بلكه ذيراطن ايله رشيتك حقيقتي بلغم
وسري فهم اولر بلكه هر شيك حقيقتي بلكه و سريره و آل
اولغه علم كر كر كما قال الله تعالى ان يتبعوه الا الظن
فان الظن لا يغني من الحق قال البيضاوي فان الحق
هو حقيقة الشيء لا يدرك الا بالعلم والظن لا اعتبار

فی المعارف الحقیقه فانما العبره فی العلمیات حتی سیمک
حقیقتی یک ایلد تفسیر ایلد بر سیمک حقیقتی نفس
الامر ده اولدو عجب ماهیت دیر لر بو ایسداد را اولتر آلا
علم الیقین ایلد پس ظنک معارف حقیقه ده اعتبار
بو قدر ظنک اعتبار عیلمیات و شرعیات و عرفانیات در
و معارف حقیقه بو نلرک اصطلاح حقه اشیا ایچون ثابت
اولان ماهیت اشیا به دیر لر کم جا عکس جعلی اکتاف
قلیه اما معارف غیر حقیقه مثلاً مباحث شرعیه و عرفیه کجی
بو نلر ده ظنک اعتبار عیلمیات و شرعیات و عرفانیات در
اولان اسرار حقیقی و لطایف حقانیده و ظن قیاسک بو نلر
مدخلی بو قدر انجور پیغمبر علیه السلام ایاکم والظن فان
الظن اکذب الحق لعل بیوردی پس اولیانک اسرار
در رنده و اصل اولی دیح کسبه لا زمره که ظن ترک ایلد
و بو نلرک علم تحویل ایلد حقیق بو نلر بار زار دار
و محم اسرار اولد و در و نلر ده مخزون اولان انوار و کلام
مدفون اولان رموزه بول بول زبر بو نلرک اسرار کجی
دور کلد علی اوله نلرک بیور فال سلطان الواصلی مشغول
سرمین از ناله من و در نیست لیک چشم و گوش را ان نور نیست
بو بیت شریف کان سوال مقدمه جوابد و بو نلر ناله در
کفار با صوابد کان سوال لارم کلدی که بو نلرک در و نلر
اولان اسرار بر نیجه حقیقت و جوابد لم و قلب لر نلر اولان

معارف حقیقه فی بر نیجه فهم اید اوم جواب و بر لر که
درون فی کجی با سوادن حالی اولان ولی کامل بو کلدی
تالی اولور که بنم سرم بنم کلد مملک دور کلد زبر اکلوم
سکلمک صفتی در این صفت موصوفه و کلام سکلمک لان ایلد
نظم کلامک اولور معلوم کسینک کند و مقدار عیلم
نثر د بمسئل و نظی اسرار حقیقه به علامه اولدو عجبون
نظم سوزنک اکلور دایم ولینک بو نلر اسرار عیلم
دیو تعبیر قلمسدر راند غزل خویش نهال خام کست دیر لر
بو مغایه سیر اولسدر در نلر کم بو مغایه بر شاهد داحی
مولانک منا قبلین وارد اولسدر بر کوه اول حضرت یار الله
خطا با بیور بار باران من این جسم نیست که در حضور شمایم
بلکه من ان ذوق خوشی ام که از کلام من در باطن من بدان
من بری زنده الله الله ان ذوق را که بیاید و ان خوشی را که
بخشید غنیمت دار بدو شکر ها کفار بد که من ان ذوق ام
پس قاری کفار انبیاء و اولیا و تالی کلام سعادت انجام خدا
اولان سکلمک انوار ذات و اسرار صفات مطمح اولی اسرار
ایینه کلام لریه نظر فلسفه و مناظر کفار لر نلر اسرار لرینه
واقع اولسون انجور امام جعفر بن محمد ناصر رضی الله عنه سوزنک
فال لعل تجلی الله لخلق فی کلامه و لکنهم لا یبصرون بعبه حجاب
الهی مطمح کلام ربانیه پیدا و هویداد و لکن بصر بصیرت
خلق انک مشاهده سند تا بنیاد کذب کلام اولیانک در کلامک

جناب حق متعالی و انلرک کفارین اولان اسرار و انوار حضرت سرور
ولکن خلقک چشم و کوشند اول نور بود که بونلرک اینه
کفارین اولان وجه اسرار مشاهد قلدر و کفارین
باطنلرینک انوارنه مطلع اولدر اما اول عارف که چشم و کوشند
نور معرفت وارد رانلر اولیاک کفارینک اسرارنه مطلع و
اولور لر و حال در رنده شعور بلور لر و متکلم اولان و
اگر حیانت ایسه انک وجودنی با مانند درخت موسی و یافرد
نایزن اند بر نای پر نور آکیه عداید لر و انک در خلقند
ظهور کل انوار و اسرار حق بلور لر و نای خلقند صدق
قلون کفار عی خوی ان الله يقول علی لسان عبد و
مطلق استماع قلور لر و اگر متکلم حاضر ده دکل ایسه بلکه کل
کتب صحیفه مسطور ایسه اول مسطور اولان کلماتک
مناظر انک سرنه واقف اولور لر و حقیقه اطلاع بلور لر
زیر بر شیک اعیان وجودی و زمان وجودی و عبارت
وجودی و کتابت وجود و از ریس فانی الکتابانی العباد
دلاله ایدرو مانی العباده مانی لازمانه و مانی الارمانه مانی العباد
دلاله ایدر پس کتابت اعیان واقف اولور لر بلکه جمیع اشیا
حقه قائم اولدر و کتب حقیقت کتابت و عبارت و ازمان و اعیان
علی الاطلاق جناب حق مشاهد قلور و نایک نیم سرم نیم نالند
دور کلدرد بدو کی بو معنی اولور اما حق بر پرده ملو خطرو
مشاهد قلبی بو معناد غافل اولور انچون جناب

جل شان کلام مجید نه موجود اولان ذکر و بشیر و البشیر
قلب عظیم مالکین و القای سم ایلین مشاهد صاحبدرینه
مخصوص بودی که قال ان فی ذلک لذكری لمن کان له قلب
او الی السمع و هو شهید بعینه یقرآن عظیم السان قلب
عظیم صاحبی انچون بو عظم و ذکر و واردر و یافرد ظاهر
و باطناً حاضر اولدر و عجب القای سم ایلین کسمه انچون پس چشم
قلبی و کوشنی بر نور اولین کسمه قرآن اولان اسرار
اولیاک کفارین اولان اسرار مشاهد قلدر اما سلطان
ن رجان رن مسور نیست لیک کس را دید و جاد استور
بویست سرفا و لکی بدیه تمیل طریقله نر جان دخی تعریف
بعینی فی کوی الحق و منظر فیض مطلق اولن محقق در بر که
نیم سربز نیم کلام نردن دور کلدردن کم نر جانلر جان
مسور کلدردن لکن بر کسمه جانی کور که دستور کلدردن اگر چه
جانب کوزیده کور لر و لکن تدبیر و تصرفی و خواص و کالاتی
جهنم مسور کلدردن بو حقیقت بلک اینه سند جمال روح
نمایان در اما ماهیت قل الروح من امر رقی بکله قرآن عظیم
السان خبر و بر لدر و کینی کاندز هیچ کس بو حقیقت روح
بله مسدر و انک ماهیت واقف اولما مسدر انچون هر کس
عقلی بند و کی قدر انک کلمات مختلفه سولمسدر انچون مسکنند
بعضیسه دیر که روح بر جسم لطیف در بدن سرباز ایلر ماء
ورده کوردده و دهنگ سم سم ده و ناک حدیده سرباز

ابلد و کجی کبی و علیه اکثر التکلیف بزاهل السنه و الجماعت و تکلیف
 دیر که روح عبارت از شول اجسام نورانی و سماوی و تدبیر که تغیر
 و تبدل و تجزیه قبول ایلر مثل ضوء الشمس فی بدن مکتون
 و متواری اولسا اول اجسام شریقه الهیه باده الله نافذ بدن اولسا
مثل نفاذ النار فی الحدید و ماء الورد فی الورد و الدهن فی السهم
بودنی اولکی سوزده شهابدر و قال بعضهم الروح جوهر لطیف
قام فی کشف البصر فی الحقیقه و فیه نظر و قال الحیدر الروح شئ
 اسنا اثر الله علیه لا یجوز عنه العبارة یعنی روح الله تعالینک علمند
مستقل اولدو غی سبلردن درانله عبارت جابر دکلدر صدق
حضرتی و یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی
 اینینک تفسیریند بعبود لکن سوال اولنورسه که حضرت دم نهاد
 علوم و نیایع نوم ایکن کشف حقیقت روحه بنحو منع اولد
الجواب اول زمانه سائل اولنور قوم یهود یلرایکی علی لایق
الامتحان قرینه دیدیلر بیغیر بکردن اوج نسف سوال ایکن اصحاب
 کما فی ذوالقرنین و روح اگر بوجله دن خبر ویررسه نبی کلده
 و اگر بعضیسنکه خبر ویروب بعضیسنکه سکون ایلرسه صحیح
 پیامبردردیدیلر و سکون عنه اولنی روح مراد ایلدیلر سن حضرت
 اصحاب کعبه و ذوالقرنینک قصه لرین بونلر بیان ایللیوب
سروح ابهام الالب وهو المبهام فی التوریه روح خفیه
 سناجک و علمایک چوقه کلام مختلفه سوزاق اولسدر امارت
 کلام بونقل اولناندرو لکن بوقفیر روحی بوکونه تعریف

ایلدیر که روح اسم حیثک برتوی و تجلی سی بر نور الهیه عالم
 امرده داخل بدن و خارج بدن دکلدر و نه تنه متصل و نه تنه
 منفصل دخی دکلدر بو تعریف اولنار روح الهیه نکه بدن
 لطافه اخلاطه حاصل اولان بر طبیعه سی وارده که بدنک
جميع اعضاء و اعضاء عروقک مثل سرایه النار فی الحدید
والدهن فی السهم سرایه و حامل قوی و خواص اولوب
 پس بوز روح حیوانینک بدنه نسبت کمال لطافتی اولدو غی
 اجله روح الهینک مستثنی اولوب بدنه تدبیر و تصرف
 قلوب و حسن جمال و برقی سنکه اخذ ایلدو کجی علم و کمالی همنه
 قدما یسه روح حیوانی واسطه سیده بدننه مظهر اولوب پس
 عالم و عارف اولان کیمسنک اقوالی و حصالی و ادبیه نظر قلوب
 انک بو ظاهرده کورینن انارنکه اسرارنه مطلع اولور و در حک
 حقله اولان اشنا لغز و معامله سی و ماهیتنی بیلوب بوز که
 اولنار جهنمک روح تنه مستور دکلدر ذیرانکه کورننه لطافه
 و ملاحظ اولسون و باخود بلوغ و فصاحت و علم و معرفت
 و صنعت اولسون راز فکر اما حقیقت جهنمک روح بو
 کوزیده کورلر و لکن دیش حق بینه کورنکه منع اولنر زینا
مشاهده حق ایللیوب چشم روح شاهد ایلر قال سلطه العارفین
الناس ابن بانه نابی نسبت باده هر که اینا سن نداند نسبت باده
 فی کجی درونی ماسودن خالی و نفحات الهیه دن مالی اولان
 مرشد عالی کند کهار پرانوار حقیقت علی طریق الاستعاره

بولا ی تالی اولوب بیورلر که بونا یک صدایی یعنی اولیا
 خدا نکه کلامی براتنی سوزند و حرارت دهند و کرمیت
 تند در که غل و غش و ماسودن درونی احراق و ازاله ایلر
 وظلم بطونی کید و بیانار و اضاعت قلوب و هوای
 نفسیه حاصل اولان قبل و قال پر و بال کبی دکلر ننه کم جنب
 حق کلام مجیدنه رسولک نطق شریفی حقند و ما یطق
 عن الهوی ان هو الا **روحی** بیور دی بیور اول حضرت
 وارنه کامل اولندرک نطقه دخی ابواب کرمه نکه مغایب
 شامل اولور زبر کامل و مکمل اولان اولیا نکه دخی بانکی و
 صدایی هوای نفسیه دکلر بلکه روحی الهی و الهام یابند
 پس هر کم بونکر سوزند اولن سوزی طوطیه و بوناشینک
 بر لاف طمیه فنا اولسون و یوقل بولسون فنا زار بخلی
 اقتباسه و اشردرون اولیا بی القاسمه و میل بعضی فی فهم
 حضرت مولانا نکه نیست باد بیور قلدی بد دعا زعم انتشار
 و تاویل ایدوب بیانه کمتلر خبر لری یوق که طریقی اولیاده
 مقصد اقصی و مطلب اعلی یوق اولو زنه کم بیورلر
 چیست معراج فلک بر نیست عا شتق از انده و دین نیست
 کارگاه کیم حق در نیست غم هبیه چه راند نیست چیست
 هر کس بویولن فنا بی مقدا یقا بولور و یوقل قدر خط اشناق
 اولور فاذا کانه کذاک طریقی اولیاده و السنه اصفیاده یوق
 اولو یعدده خبر لودعا اولر قال سلطان الواصلین

اشق عشقت کاندیری فناد جو شق عشقت کاندیری فناد
 بوییت اولیا نکه درونند و کلامند اولان السنه اشق درانی
 بیان ایلر بیورلر که اشق عشق الهی در که درونی ماسودن حالی
 اولان کبارک قلبینه واقع اولدی و ایلر بولسلر معسوق باقید
 ما عدا بی احراق قلای **بی** عشق ان شعله است کوجون بر فرج
 هر که جز معسوق باقی جلد شوق عشق سول افراط حجه دیرلر که
 عاشقک جسم و جان و جمله قواسمه و جنبانه داخل اولور و معسوق
 غیر فی انک دیش دلند بالکلیه محو قلد ننه کم شیخ اکبر خضر
 فتوحات بوکونه تقریفا یدوب بیورلر قال الشیخ العشق
 افراط المحبه و کنی عنه فی القراءه سده الحب فی قوله
 والذین امنوا اشد حبا لله وقوله تعالی قد شغلها حبا
 ای صار حبتها یوسف علی قلبها کاشفاق و هی الجلد
 الرقیقه التي یحبوی علی القلب و هی طرفه محیطه
 فالعشق التقاق الحب علی المحب حتی خالطه جمیع اجزائه
 و اشتمل علیه اشتمال العسقه و قال فی محل اخر فاذا غم الحب
 الانسان یجملنه و اعماه عن کل شیء سوي محبوبه و سره
 تلك الحقیقه فی جمیع اجزاء بدنه و قواه روحه و جوده فیه
 مجری الدم فی عروق و لحم و اتصلت جمیع اجزائه جسم
 و روحا ولم یبع فیه سم و صا و نطقه و سماعده و
 نظرم فی کل شیء الیه و لا یروی الیه شیئا الا یقول هو هذا
 حیث یسمی ذلک الحب عشقا کما حکى عن زلیخا انها افتصلت

موقع الدم في الارض يوسف حيث سقط الدم الجرباء ذكر
 يوسف مجري الدم في عروقها كلها وهكذا حتى عن الحلاج
 لما قطعت احدى انكبت بدنه في الارض الله الله حيث
 وقع ولذلك قال رحمه الله عليه **ما قد لي عضو ولا مفصل**
الا وفيه لكم ذكر وحجة وهو لا يتم العساق الذين استهلكوا
 في الحب هذا الاستهلاك پس در وقت اول بيايه واقع اولان
 بواسطه عشق که محبوب باقیه غیری بونلرک در وقت روز
 وکذاک جوش جوش عشق که بونلرک خم فلبنده اولی می معاینه
 دوستوب واول می معانی بوز وقله جوشه کلوب بونلرک باشند
 استوب بونلرک در اول جنب اول شراب باقی اقداح الفاظه
 قویوب شارباہ می محبت ناله ایدر لراندن می اول می معانی
 کوش کوش لر می ایدر نوش ایدر لر و مسحت مدهوشی نک بنجانده
 بولنه کیدر لر و بر معانی لطیف دخی بود که مبدع مراد
 هر کسک روحی اولسه اکاذیوق و نشاط و برد و کی و خم و خود
 هر انک برسانده غلبه قلدر و غلبه مله بسه ایدر جابر در پس هر کسک
 روحند ووش جوش محبت ذاتیه نک جوششی در که بحکم
 فاحشیت ان اعرف هر کسک وجودی کوپنه سربا قلدر
 انک می جان بکوونه نسانده غلبه قلدر و اول محبتک
 جنبش و خود سید که نظام عالم و انتظام بنی آدم حاصل
 اولسدر قال سلطان العارفين و برهان الواسلین
 فی حرفه که از برای برید، پرده های پرده های مادرید

یوسفین شریف درون لری اسرار خفیه برانوار اولان کبار بحسب
 الحقیقه یار درانی تذکر ایدر بوی لر می کسی درون لری ماسودان خالی
 اولان مرشد و هادی بر شول عاشق زار لده یار در لری که دو کلی
 یار لده و جمیع کار یار لده منقطع اوله بلکه کند و نغسند و جلد
 هوا و هوسند کند لری که ناکم بوج و جلیله انلرک محبت و ارشاده
 بول بول حتی لر دخی می جنب الحقیقه انلرک یار اوله زبیرا
 کبار برای مصلحت و وقت اکثر ماسل دخی بحسب الصوم یار اولور لری
 و لکن **مختصین من بنم سایه منس** مغرور من تذکر قلور لری
 پس بونلرک مناسب و حرفه که تقبل و انقطاع شرط در و لطیف
 احراقه نبیه علیه السلام ارشاد اللطالبین و اذکر اسم ربک و **بیت**
 الیه بقیلة ای ادم علی ذکر الله لیل و نهار و انقطع العبادة
 وجود نفسک عما سوا الله مصرع نمانید نیک پرده لر لری مراد
 مقام او لیاد را انچون علم موسیق و اصطلاح مطربان
 سرود ایدر لری مقامه پرده تعبیر ایدر لری که مقام راست و
 مقام عراق پرده راست و پرده عراق دیر لر و پرده های مادرید
 پرده لر لری مراد سالک حجاب نورانی و ظلماتی اولان پرده
 لریدر پس بونقدیر چه معنا بود که فی مشابهه سنه الح ح
 و منظر فیض ذات مطلق اولان مرشد اول طالب مستعد که
 یاریدر که دو کلی یار لده منقطع اوله و نغسند و هوا و هوسند
 بجای بول اول مرشد که مقام علیه و مراتب سمیه و سفینیه
 بزم حجاب نورانی و ظلماتیه مر می هنک ایدر لری و اسرار دخی

وانوار ذات مطلق هر مرتبه ده بزه كشف ايدوب سويدي
پس ساكده ابتداي حاله مراتب الهيه ده هر مرتبه برتره
قويدي اول وقتي كه اكاجميع مراتب الهيه نك اسرار عالم
اول مرتبه مرتبه مرتبه سويدي و روحاني و جسماني هر يك
حقيقتي تا كسفايليه اكافيني كلوكه شحك مقاماتي اك
مجايا اولان مرتبه لوي هيك ايدوب عيني اول حجاب نور
و ظلماتي روي ياري شاهد قلور و غرور كورد و كوي نور شهور
همچون دي و تيرالي كه ديد همچون دي سار و مستاني كه ديد
بويك شريف زهر نهدن و تيراي هر ده استعاره در تقدير
در و في سوادن عالي اولان مرتبه عالي كوي نور و لطيف صاحبي
كم كور شد در بغي بونلر كوي زهر و تيراي معدني كسي كور شد
زير امر شد خليفه حقد و خليفه كامل اولد كه مستخلفك و حوب
ذاتيه دن هر قدر صفا مفايله و اسماء متضادسي و ارايه
انكه متصف اوله كافي السيف نظم جميع مافي الصوره الالهيه
من الاسماء في هذه التشابه الانسانية فجاره رتبه الاها
ولهذا كان ادم خليفة اي ولاجل حصول هذه الجملة صار
خليفة في العالم ان لم يكن ادم ظاهر بصوره من استخلفه
فما يكون خليفة في العالم پس جناب حق جل شانته بجهت نور
لطف ايله متصف ايسه بونلر دني بوضعتلر له متصف اولوب
مرتبه و مرتبه برتقضاي امر النهر محل لطف اوله لطف
و محل نور اوله نور ايدوب مؤمن و مؤمن اولنلر تواضع و بعت

و كافر و فاجر اولنلر شدت و غلظت جانبته كيد لركا قال
الله تعالى في شان اصحاب رسول الله عم اشد و اعلى الكفار
رحماء بينهم پس اصل في الحقيقه كمال بوصفتي متفاني
ايله متصف اولوب مستحق مهر و مستعد مهر و تهر قلندر
وضع الذي في موضع السيف كوضع السيف في موضع النذير
بيت اذا انت اكرمته الكرم تلقا و اذا انت اكرمته الكرم تمردا
دبو تحيق ايتسلر در انكوه جناب حق جل شانته جيبينه كفاره
واهل نفاق غلظت و شدت ايلكه امر ايدوب بيور لركه
يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين و اغلظ عليهم
يعني اي نبي كاسكار كفار شقاوت كرده دار و اهل نفاق ضلالت
شماره ملايمت و ملونيت ايلكه بونلر محل لطف نكلايه بلكه
اجراي حدود ايله مجاهد و غلظت و شدت ايله معامله
ايله كه بونلر اولي بودر حضرت رسوك عم ذات شريف
نك و ببت بلكه هراحد بونلر مقدم ملايمت و احسان اوور
ايكي جنا حضرت بوخصلة على العموم هر كس اجرا ايلكه روي
كور مي تاكم هر حقي ذي حقه اعطا ايلنلر اولد و اوصاف
مستخلف ايله اتصافله و كال اعتدال له معتدل اولد و اول
حضرت كمال علم و ملايمت بونلر بونايه كرميه دن قياس ايله
جناب حق كه غلظت و شدت ايله ديوار ايلر و حضرت سوي
ذات شريفن فهم ايله كه جناب حق انلر و قولاه قولنا
دبو لينت و ملايمت امر ايلر پس معلوم اولد بلكه كامل و مكمل

اولن روز هر تر با تو عبارت اولان صفیاتی متقابلتی ایلده
متصف اولی ممدوح ایمن بواجله حضرت مولانا کی
الله حق اولنری مدح ایدونی کسی زهر و تر با تو کم کو مشد
بیور لر و دخی بونلر کبی طالب حقه دمسار و شنائی کم کو
د بواد اقلر لفته کم حضرت دم زمان سر بفریده صکره کل آفته
و اشوقاه الی لقاء اخوانی دیو عرض اشتیاق اید لر دی
کذلک اول حضرتک وار نلری دخی طالب حق اولنه دمسار و شنائی
اولوب بو خصلند طریق حقه کید لر و الله اعلم قال سلطان العار
فی حدیث راه پر خونه میکند قصصهای عشق مجنون میکند
یعنی ولی کامل و مرشد فاضل اولنلر پر خونه اولن طریقی
عشق سوزین سوبلر لر و اولر دن اول اولنک سرنقل
ایلر لر و بوراه عشقه پر خونه تعبیری انکوندر که البته
عاشق اولیجی رانده سنی کور مرز و محبوبه ایدر زین صراحت
عشقک نتیجه سی معنی ارادی و قتل اختیار ایدر کمال الی
هو الحب فاسلم بالحیبه الهوی بهل فاختاره مضایقه و له عقل
و عشق طایفا الحب را حقه عفا و اولد سقم و اخر قتل
و ان شتات طی عید افتد شهید اموات فالعرام و له اهل
و قتل افضل الحب و قیت حقه و الله اعلم هیاهن ما الکحل الکحل
و حضرت مولانا بسنی جلده بر حکایت ایدر ایدوب بیور لر
بر عاشق معشوقه انک بولند ایلر وکی و فاسفی و غم
و هجران اولن صفا سنی و کجی قائم و کونند لر صائم

اولیجی

اولسینی عیالده عی و بونلر کبی عبادان و طاعتا هر نه اید
معشوقک محتجی ایچونه احصا ایدوب سوبلر کبی معشوق
دخی کاکو کونده جواب ایلر **ست** کفت معشوق این هر کردی و لیک
کوتن بکشا این و اندر باب نیک آنچه اصل اصل عشقست و لست
ان نکر دی این چه کردی فریاد است کفتن ان عاشق بکون اصل
کفت لعلش و لشت و نیست نیست پس و صلت باری معنی
اختیار عی بهر بو طدر و محبتک نتیجه سی او لکه منوطه
انکون جناب حق جل شانده حدیث قدسی سندن بیور لر
من احببونی قتلته و من قتلته فعلی دینه و من علی دینه
فانادینه بواجله حضرت مولانا بوراه عشقه پر خونه
تعبیر بیور دی اگر چه بر راه پر خوندنر اما معنا عشاقه
پر خواندر و انما الحیوم فی الموت فخواستنه بونلر او لکه
اب حیوان و حیات جاودانیدر و دخی او لکبار محبوب
عشق پروردگار اولان عاشق زار لرک قصه لرین سوز
و بر خوای لا یکمل الا بانه احدکم حتی بقول الناس
انه مجنون بونلر ناس پر و سواس ز علم نین مجنوندر
بخسه عنده الله و عند انبیاء بونلر کامل العقل و الا بمان
بر رذ و فتنوندر نه کم جناب خالق بچونه حضرت رسالت
پناه حصن کافرون حکایت ایدر لر که و بقولون اند
مجنون انکامور نیک متحیر اولد قلر نیک و شان شریفین
بلد کدر نیک اول حضرت تحقیق بو مجنوندر دید بیلر

بوعاشق کز دخی عقل و سمیته اهل دنیا کز عقله او بیاورد
اندری بخون زعم اید در حق الحقیقه دیوانه که یولنه کند بکبر کید
اوست دیوانه که دیوانه نشد مرعوس را دید در خانه نشد
هر چه غیر از شورت و دیوانه کیت اندر بی در و در و بیگانه کیت
زانکه این دیوانه کی عام نیست طب را ارشاد این احکام نیست
قال سلطان العارفين **محرم** این هوش جز بهوش نیست
مرزبار اشتری کوش نیست یعنی بود کرا و لانا هوش کرا
دکله الا عقل معاشقه بهوش او نلرو اهل دنیا بهوشم
کبی انتم اعلم بامور دنیا **کم** دین در زیر احکام
الهی هر شی بر شیشه لایق و هر کس بر مصلحت سابق
قلندر زمانه طالب و مشتری اولن کوش در کدک
بوهوش کله عاشق محرم اولن بی هوش در کافال بوزید
البسطای علم الله استعداد عباد فتم من لم یصلح العشق
والمحبة فتعلم للخدمة والعبادة فتم العابدون والزاهدون
ومنهم من یصلح المحبة فاخصمهم للمحبة فتم العاشقون **الاولون**
قال سلطان العارفين **هر کس را به کار ساختند**
سبل ازاد در لاش انداختند پس بوهوش محرم اولن دین
لا بد از ند که بی خود لو شرا بن ایچه و مست اولو بکنند
کچ حنی محبوب حقیقی اکابر قبولی فتح اید و با چه پس حنی
مولانا بوهوش محرم اولن عقل جز وید بی هوش قلن
کسرا اید کن بیان ابلد و کند صکر کونری عقل عاشق

غمنه ضایع اولن کسرا کز حالنی علی قاعده اسلوب حکیم
تقریر ایدوب بیور لرقال سلطان العارفين **بیت**
در غم مار و روزها بیکاه شد روزها با سوزها همراه شد
بویبت شرفا اسلوب حکیم قاعده بی ام زده در اسلوب حکیم
اولدر که بر علیم کیمه بر نیچ لشیما ارشاد و نصیحت قلن
الخاضی نصح ایچون انلر مابینه کند و بی ادخال ایلوب
نصیحتی اولد کند و نفسنه سوبلیوب انلر تعرض ایلو
واول قومه بوا اسلوب او زده کلام حکمت امیری سوبلیو
کاورد هذا اسلوب فی القرآن قال الله فيه حاکبا عن حبیب
النجار و مالی الا عبد والذی فطر فی والید تر جعون
اول زمانه که حبیب نجار حضرت لری قوم انطالقید به
حضرت عیسی نک کوندرد کی دسله خبر الدقم مغار د
چقوب بونلر کلوب ارشاده کمال تطف عراد اتمکله اول
نفسنه تعرض نصیحت ادخال ایدوب انلر علی وجه التعرض
والتفرع ویدیکه ایا بنم ایچون نه شی واردر که بنی یوقدن
وار ایلین الهه عبادت ایتزم حال بو که سرک جمله کز
اول حضرت راجع در امانضضای ظاهر بواید بیکه
وماکم لا تعبدون الذی فطرکم والید تر جعون
پس بونلر الخاضی نصح و کمال تعرض ایچون بوقاعده اختیار
اولوب بوا اسلوب عدول اولدی **کم** قال سلطاننا
خواهی این معینه شود بر تو عیان مالی الا عبد از قرآن بخوان **کم**

میکند تعریف آن مستکبران که بر ایشان بندگی ابد کرد
 بگذرند از بی روی از ره روند همچنان و اصل نشسته پیش بار
 میکند از هجرت شاهای زان تا شود محجوب و محروم از وصال
 واقف از هجرت از هر رخ بول روی بر تابد ز ظل احتجاب
 زود بشناید سوی حسن المآب حضرت مولانا بوقاعی
 حضرت شریف چوق محله اجا ایدر لزانم بمراد معلوم
 نه کم بر محله دخی بیور بر لر مثنوی
 چون شالم تلخ از دستان او چون نیم از خلقهستان او
 چون باشم همچو شبنم روز او بویصال روی روز افروز او
 بود که اولنان قاع او زده حضرت مولانا بویستی دخی
 ادایور هر که بزوم اول هوشه محرم او لمز غمزه و نایافته
 المند کونلر بر نیکاه اولیک سوز کد از لر همراه اولیک
 اما مقتضای ظاهر بوا بدیکه در غم تا روزها بیکاه شد
 دید لردی پس با اسلوبه عدول بود که اولنا ننگه بی
 اشعار ایچوندی ظریفی حسن بومضای خرم ایتیموب روزها
 مرشد کامل اولنردن استعاره دیر بو کونه تعبیر ایدر که
 اولبارفتند و مرشدان گذشتند در ارشاد کردن ما غم
 خوردند بو سوزک بو کلامه مناسبه بوقدر و بیدیک
 شرحند سرور یک غریب خطا ایلمس چوقدر لکن بود که
 اولنا اسلوبیکه غریبه ساغ بوقدر قال سلطان العارفین
 روزها کرفت کور و پاک نیست نوعاً ای آنکه چون تو پاک نیست

یعنی کونلر اگر کند ایسه و آیا نمری هوا و هوس ضایع اندیسه
 او لکونلر کبت دیکه پاک بوقدر سن قل ای مرشد کامل که
 سنگ کبی پاک بوقدر سنگ تربیه و همگت سببیل نه ناک
 مافان و تلخی ضایعاً نمکند تو جان خطابی جناب حقه
 دخی اولسه جایز در و لکن سوبله بر حسن تعبیر اتمکله سنگ
 عنایت احسانک فلسون ای شول خالق کون مکان که سنگ
 کبی پاک سبحان بوقدر شول کمسبه که عنایت الهی بار او
 مافانی تدارک فلور و مضر و لایت اولور و انوار هدایت بولور
 کما قال المشایخ العنایة تدم الجنایة توجب الهدایة توفی الایة
 بوبیتد مقصرا و لند و اسرار الهیة دن محروم قللم تسلیم
 وارد رکات بیور هر که ای مقصرا کونلرک ضایع اولداید و هر
 و هوس عمر ناز نیک تلف قلدیسه غم بمرشد و قدیم که بر مرشد
 بوله سن و اکا اقتدا قل سن آنک حقه بر بر کاندی ایل و ارشاد
 با سعادت لری سببیل جمیع سببایک حسنة و ضایعایک
 محصولانه سبب اولو مفرقه همشایی مقبول چون کیمیاست
 چون نخل شان کیمیا خود کجاست و با خود جناب حقه
 توجه قل سن و عنایت الهیة بی بول سن پس محروم و معیوب
 دامنک فوتر بلوب سعادت ابر سن اگر بویکی امدن بر لسی
 اولمر نه نفوذ بالله خسران و خذلان و رطبه سن فلور سن قل
 بی عنایت خو و خاص حق کر ملک باشد سیاهستش و رزق
 کما قال سلطان الواصلین هر که جز ماهی نه آبش سیر شد

۶۲

هر که بی روز پیش رود سبب دیر شد **بویب** شریفه اهل سلوک
 اوج نوع اولی سبب اشاره و از هر نوع اول شول مایه دیرای
 محبت و غواصا انوار مطلق در مایه مثال اب زلال و صاله
 سیر اولیوب اهل من مزید نغمه سن او هر لاکر در مایه
 هزار نوبت ابله بلکه بچ بیک مراتب و مقاماتی کجوب کشته لر
 ینه زیاده اولر لر و طلب اشتبا فی الله قونر لر نوع ثانی
 سول قانعاً اب و صلت و قاعدان کوی صلیب در مایه
 نیم جو عدد سکرا و یک کوزه دن زیاده اولر لر و نوع ثالث
 بوقصد دن بی حصة و بوروز بیای بهی و بر غصه قلو لر
 اولی طائفه شالی باید بد کبی اکی طائفه نک مثالی معاذ
 داری کبی او چچی طائفه نک مثالی سائر اهل لعب و بازی
 کبی در نه کم معاذ بازی بایزند خفته بر کوزه باز و بکوندن
 بیت سکرت من شربت من کاس حبه **بعینه** بن سکرا اولام
 انک حتی کاسنک شربتک پس بایزند دخی اکا بز و بکوندن
 بیت شربت الحب کاس بعد کاس **ولا تفقد الشراب ولا روبة**
 ساع ربه و عدم ربه ای طرف اولش در بر قسمی در لر
 سالک مشاهده لوح محفوظه مالک اولدق و حقایق
 اشتبا بی بولدق زیاده اولر و عطشی مندفع اولوب
 طلبک قلو رو بوقدر له اکفا قلو **کافال الشیخ فی القصور**
الربی ما یحصل له الا کتفاء و یضیق المحل عن الزیادة اعلم
 ان لا یقول بالربی الا من یقول بان غم نهاده و غایه و هم

المکشوف

۹۴
 المکشوف لهم عالم الحیوه الدینا و نهان مدها و هم اهل
 الکشف فی اللوح المحفوظ المکتفون علی النظر فی اوتن
 کل کشفه فی نظره الوجود علی ما هو علیه غم بدل الحجاب
 و درند تری الشاهی اذ کل ما دخل فی الوجود متناه و لیس
 لصاحب هذ الکشف الا خروبی شیء فی اى الغایه قال
 بالربی و علو الله بالغایه و بر قسمی دخی در لر که خراوات
 الهی به نهایت بوقدر و تجلیات ربانیه قتی چوقدر
 پس عطشان اولن عاشق جانی نه و جهله ربان اولور
 کافال الشیخ فی هذا الباب **بیت** الربی قال به قوم لیس لهم علم **ما**
 بان وجود الربی معدوم **له** کان الربی شاهجی امر و انقطع
 امداده و زیاده و تعلیم **فالا** مر لیس له حد یحیط به **ما**
 لکنه الرزق من لا یحار یقسم **و حضرت** مولانا دخی ربی
 بوقدر دین طائفه علیه دندندکم بغول رغبالرین بولر
 ربک زاب سیر شد من نه شدم زهی **ما** لا یق این کما من
 نیست زهی زهی **ما** نه کم بوخلد دخی **ما** **بیت**
 ای برادر زنی نهایت در که نیست **بر** هراچدی رسی بالله به ایست **ما**
بجور لک ربی بوقدره معلومک اولدایه معنای بلیا و یک
 اولور که هر شول کسلر که مایه بحر احدیتک غیر بدین **بعینه**
 در بلی وحدتک مایه بحر کدر بود کرا اولدایه اسرارک صوفی
 سیر اولدایک و بوقدره قناعت قلوب ربی بولک **و هو**
 شول کمسکه بوروزینک بولدایه و بولدایه بی روزی فلک

انك روزی دیر اولدی دیک بجم ایچنه ضرب شلدر
 ننه کم هر که بی سیرست روزن دیرست دیرلر و بونی
 اج اولنک کونی غم اندوه ابد کچدن کنایه ابدلر و فی
 الحقیقه بولدنک بی نصیب اولن و بوشربک بی بهر قون
 کسدرک دنیا و اخرت عیشی بوقدر **بیت** فلا عیش فی الدنیا
 لمن کان صاحباً ومن لم یحب سکرانها فانه الخمر علی
 نفسه فلیبک من ضاع عمره و لیس له نصیب ولا سرام
قال سلطان العارفين دریا بد حال بخته هیچ خام
 بیس سخن کوناه باید و السلام بغنی بخته اولنلرک و کاله
 ایرنلرک حالنه هیچ خام و ناقص قون ادراک ایدر انجور
 شایخ لایعرفه کامل غم جتنی ایشری الیه سیرم و بشرد
 و لا یعرفه الفضل الا ذوره و دینلر خوبا و الیهمشدر
 زیرا کالملرک حالی مقالله تعریف اولنر و بود و فی طعنه
 بلنر لکن کامل بخته کبلور و مرتبه لری بدر تحقیق ایدر لم
 ناکم اهل کاله و مرتبه لرینه علم حاصل اوله قال ابن العطا
فی الحكم الكامل عباد اسیر یازداد صحوا و اذا غایا زداد
 حضورا فلا جمعة یحجبه عن فرقة ولا فرقة یحجبه عن جمعة
 و لا فناءه عن بقاءه و لا یقادر عن فناءه یعطی کل دی
 قسط قسطه و بونی کل ذی حق حقه و قد قال ابریک
 الصدوق لما نزلت برات عایشه من الایک لعایشه یا
 اشکری رسول الله صلی الله علیه و سلم فقالت واهدا اشکر

۹۵
 الا الله و کثرها ابو بکر رضی الله عنه علی المقام الا کل المقتضی
 لاثبات الامار و قد قال الله تعالی ان اشکر لکم و لوالدکم
 و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم من لم یشکر الناس
 لم یشکر الله تعالی بیکلامه فم اولنک اولدک کاله
 و حدیث کثرت و کثرتی و حدیث کورنر و هر برت
 حکمتی ابراهیم و حق ذی حقه ایدر کورنر و نیجه مرتبه
 تفرقه ده دغدغه کثرت ایلده مرده اولنلری علم توحید
 ایلده دیر کورنر بیس بومرتبه ده اولان هاکم احوال و لا
 انجاسنی عوام کالهوام و مصلد خام فهم ایدر مزوج
 ظن و قیاس ایلده بونلرک راهنه کیده مرفاذا کاذک

سوز کونته کمر کرد

و السلام

347			
347			
Hacı Bezir Ağa			
347			

الامر محمد بن
الشيخ محمد بن
الشيخ محمد بن
الشيخ محمد بن

